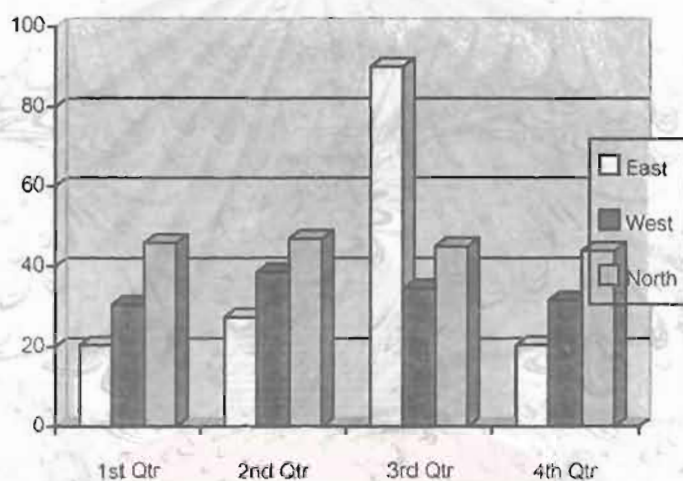

ความคิดเห็นของนิสิตคณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชั้นปีที่ 1
ที่มีต่อการเรียนการสอน วิชาทักษะการค้นคว้าทางสังคมศาสตร์ (240-0102)
ปีการศึกษา 2542

โดย
นฤมล กิจไพศาลรัตนา

คณะรัฐศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จพ
7 15
009999

ความคิดเห็นของนิสิตคณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชั้นปีที่ 1
ที่มีต่อการเรียนการสอน วิชาทักษะการค้นคว้าทางสังคมศาสตร์ (240-0102)

ปีการศึกษา 2542

โดย
นฤมล กิจไพศาลรัตน์

ได้รับงบประมาณสนับสนุนในการจัดพิมพ์จาก
คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
มีนาคม 2543

21 ส.ย. 2543

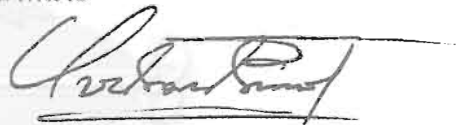
118415552

คำนำของคณบดี

งานวิจัย เรื่อง “ความคิดเห็นของนิสิตคณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนการสอน วิชาทักษะการค้นคว้าทางสังคมศาสตร์ ปีการศึกษา 2542” มีวัตถุประสงค์สำคัญประการหนึ่งคือ เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงเนื้อหาวิชา กระบวนการเรียนการสอน และการบริหารจัดการเพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายของวิชานี้ ที่ต้องการให้นิสิตปีแรกของคณะรัฐศาสตร์ ได้เรียนรู้และเข้าใจกระบวนการค้นคว้า และเขียนรายงานได้อย่างเป็นระบบ และถูกต้องตามหลักการทางวิชาการด้านสังคมศาสตร์ และสามารถพัฒนาทักษะในการเขียน การวิเคราะห์ และวิจารณ์ได้อย่างมีหลักเกณฑ์ อันจะเป็นประโยชน์และมีคุณค่าต่อการเรียนวิชาอื่น และต่อการทำงานในอนาคตที่ต้องอาศัยทักษะดังกล่าว

ผมหวังว่ารายงานวิจัยเรื่องนี้จะ เป็นประโยชน์ต่อผู้สอน และผู้ที่เกี่ยวข้องกับวิชานี้ทั้งในปัจจุบันและอนาคต

ในโอกาสนี้ผมใคร่ขอขอบคุณ อาจารย์ณัฐมล กิจไพศาลรัตน์ เป็นอย่างยิ่งที่มีความวิริยะอุตสาหะ ทำงานวิจัยเรื่องนี้น่าสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี และใคร่ขอขอบคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ได้กรุณาทุ่มเทเวลา และความสามารถเพื่อให้วิชานี้ได้บรรลุเป้าหมาย

(รองศาสตราจารย์ ดร.ไชวัฒน์ คำชู)

คณบดีคณะรัฐศาสตร์

มีนาคม 2543

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำนำ

จากการที่ดิฉันได้รับมอบหมายจากทางคณะฯ ให้เป็นผู้สอนวิชาทักษะการค้นคว้าทางสังคมศาสตร์ (Skills in Social Inquiry) มาตั้งแต่ปีการศึกษา 2529 ซึ่งขณะนั้นใช้ชื่อว่า วิชาการค้นคว้าและทำรายงาน (Library Research and Reports) จนกระทั่งปัจจุบัน ตลอดเวลากว่าสิบปีที่ผ่านมา ดิฉันได้เห็นการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการของวิชานี้มาโดยตลอด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระยะ 4 ปีที่ผ่านมา วิชานี้ได้มีการปรับเปลี่ยนทั้งเนื้อหาวิชา และวิธีการเรียนการสอนในรูปแบบใหม่ มีทั้งการสอนในชั้นเรียนรวม และการสอนกลุ่มย่อย มีการฝึกทักษะการเขียนมากขึ้น มีอาจารย์หลายคนผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันมาร่วมสอนในแต่ละปี จากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวทั้งด้านเนื้อหาวิชา รูปแบบ วิธีการเรียนการสอน และกลุ่มผู้สอน ทำให้เกิดปัญหาข้อขัดแย้งอยู่เสมอแทบทุกปี ปัญหาบางอย่างสามารถหาข้อยุติได้ บางปัญหาไม่สามารถหาข้อสรุปได้ เช่น จำนวนแบบฝึกหัด ประเภทของแบบฝึกหัด และประเภทของบทความที่มอบหมายให้นิสิตอ่าน เป็นต้น จากการประเมินจากความรู้สึกในฐานะผู้สอนและการได้พูดคุยกับนิสิตบางกลุ่มบางชั้นปีพบว่า นิสิตโดยรวมเห็นว่าการเรียนการสอนวิชานี้เป็นประโยชน์กับนิสิตเป็นอย่างมากทั้งกับการเรียนการสอนในขณะนั้นๆ และการนำไปใช้ในการเรียนวิชาอื่น และการเรียนในชั้นที่สูงขึ้น และพึงพอใจกับการเรียนการสอนดังกล่าว

อย่างไรก็ตามความเข้าใจดังกล่าวอาจคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริงได้ เนื่องจากไม่เคยมีการสำรวจหรือศึกษาปัญหาอย่างจริงจังมาก่อน ดิฉันจึงเห็นว่าถึงเวลาแล้วที่ควรได้มีการศึกษาหรือหาข้อมูล ในประเด็นหรือแง่มุมต่างๆ ที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชานี้ อย่างน้อยที่สุดผลจากการศึกษาคงพอเป็นแนวทางในการนำไปปรับปรุงประยุกต์ได้บ้างตามสมควรแม้มีข้อจำกัดเรื่องเวลาที่ไม่สามารถนำข้อมูลจากอีกหลายประเด็นมาร่วมพิจารณาด้วยได้ เช่น ความคิดเห็นจากกลุ่มอาจารย์ผู้ร่วมสอน หรือความคิดเห็นของนิสิตชั้นปีที่ 2-4 ที่เคยเรียนวิชานี้มาแล้ว เป็นต้น แต่ดิฉันคิดว่าแม้เป็นเพียงแง่มุมเดียว แต่อย่างน้อยที่สุดความคิดเห็นดังกล่าวสามารถสะท้อนมุมมอง ซึ่งเป็นประโยชน์สำหรับการเรียนการสอนวิชานี้ในปีต่อไป

นฤมล กิจไพศาลรัตน์

มีนาคม 2543

คำขอบคุณ

การศึกษาในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ด้วยความอนุเคราะห์จากบุคคลหลายฝ่ายดังนี้

ผศ. สุชาย ตรีรัตน์ คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในฐานะประธานคณะอนุกรรมการวิชาการคณะรัฐศาสตร์ เพื่อจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะการค้นคว้าทางสังคมศาสตร์ ที่กรุณาแนะนำให้มีการประเมินผลความคิดเห็นในครั้งนี้ และได้กรุณาเสียสละเวลาตรวจแก้ไขเนื้อหาโดยละเอียด และให้ข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์ยิ่งต่อการศึกษา

อ. ดร. บุญเรือง เนียมหอม คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุณาให้คำแนะนำในการวิเคราะห์ข้อมูล และประมวลผล

คุณณาลิณี กล้ากล่อมจิตร เจ้าหน้าที่ห้องสมุด คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ช่วยเหลือในการจัดพิมพ์และแก้ไขต้นฉบับให้ถูกต้องสมบูรณ์

นิสิตคณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชั้นปีที่ 1 ที่สละเวลาในการตอบแบบสอบถาม และเสนอความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน

ดิฉันหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ผลจากการศึกษาในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนวิชาทักษะการค้นคว้าทางสังคมศาสตร์ รวมทั้งเป็นการเริ่มต้นให้มีการศึกษาในแง่มุมอื่น ๆ อันเป็นประโยชน์ต่อไป จึงใคร่ขอขอบพระคุณ และขอบคุณทุกท่านที่ได้เอื้อนามข้างต้นมา ณ โอกาสนี้ หากมีข้อผิดพลาดประการใด ดิฉันขอน้อมรับแต่เพียงผู้เดียว

นฤมล กีฬไพศาลร์ตนา

มีนาคม 2543

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อ

วิชาทักษะการค้นคว้าทางสังคมศาสตร์ เป็นวิชาบังคับพื้นฐานสำหรับนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีวัตถุประสงค์เพื่อให้นิสิตสามารถคิดเป็น ในแง่รู้จักได้ ตอบกับปัญหา และแสวงหาสู่ทางของการให้คำตอบ เขียนรายงานที่มีการนำเสนอความคิด และการค้นพบของตนเองได้อย่างมีหลักเกณฑ์ ทั้งในเรื่องท่วงทำนองของการนำเสนอ ภาษาที่ใช้ การให้เหตุผลที่มีความคงเส้นคงวา และในเรื่องการคำนึงถึงความเป็นระบบซึ่งมีความต่อเนื่องของการนำเสนอด้วยรูปแบบที่เหมาะสม อ้างอิง ในลักษณะที่ถูกต้องเหมาะสม และทำการค้นคว้า ได้ผล ซึ่งหมายถึงรู้จักเลือกรู้จักใช้แหล่งต่าง ๆ ของการค้นคว้า เพื่อให้ได้มาซึ่งคำตอบหรือการมีปัญหาใหม่ๆ

การศึกษาความคิดเห็นของนิสิตคณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาทักษะการค้นคว้าทางสังคมศาสตร์ เป็นการศึกษาความคิดเห็นของนิสิตเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชานี้ ในด้านวัตถุประสงค์ของการเรียน เนื้อหาวิชา วิธีการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน การวัดและประเมินผล และทัศนะที่มีต่อการเรียนวิชานี้ เพื่อให้ได้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงเนื้อหาวิชา กระบวนการเรียนการสอน และการบริหารจัดการวิชานี้ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ประชากรที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ เป็น นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่เรียน วิชาทักษะการค้นคว้าทางสังคมศาสตร์ ในภาคต้น ปีการศึกษา 2542 จำนวน 207 คน จากนิสิตทั้งหมด 229 คน หรือคิดเป็น 90.39% โดยรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนทั้งในชั้นเรียนรวม และชั้นเรียนย่อย และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติร้อยละ และหาค่าคะแนนเฉลี่ย โดยสรุปผลการวิจัยได้ว่า

1. นิสิตเห็นว่า ทั้งหัวข้อการอ้างอิงเอกสาร และการค้นคว้ามามีรายละเอียดเนื้อหาวิชาเหมาะสมระดับปานกลาง ภายหลังจากเรียนหัวข้อการอ้างอิงเอกสารแล้ว นิสิตส่วนใหญ่เข้าใจการอ้างอิงเอกสารมากขึ้นในระดับมาก แต่สามารถอ้างอิงเอกสารได้ถูกต้องระดับปานกลาง และสามารถค้นคว้าจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ได้ในระดับมาก นอกจากนี้ นิสิตส่วนใหญ่เห็นว่า การวัดและประเมินผลหัวข้อการอ้างอิงเอกสารมีความเหมาะสมระดับปานกลาง และการเรียนรู้ในหัวข้อการอ้างอิงเอกสารและการค้นคว้า สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ในระดับมาก

2. จากการศึกษาความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการเรียนการสอนในชั้นเรียนรวม และชั้นเรียนย่อย พบว่า นิสิตส่วนใหญ่เห็นว่าวิธีการสอน หรือการอธิบายในชั้นเรียนรวมมีความเหมาะสม ระดับปานกลาง ในขณะที่ในชั้นเรียนย่อยนิสิตเห็นว่ามีเหมาะสมระดับมาก นิสิตเห็นว่าการเรียนการสอนทั้งในชั้นเรียนรวม และชั้นเรียนย่อยเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นระดับมาก สื่อการสอน power point ที่ใช้สอนในชั้นเรียนรวมมีความเหมาะสมระดับมาก ในชั้นเรียนย่อยอาจารย์ผู้สอนกลุ่มย่อยตรงต่อเวลาในการตรวจและคืนงาน วิจัยณ์แบบฝึกหัด และให้คำแนะนำนิสิตได้ชัดเจน และตรวจแบบฝึกหัด และให้คะแนนเป็นธรรมในระดับมาก

3. จากการศึกษาความสนใจเข้าเรียน และความตรงต่อเวลาในการเข้าชั้นเรียนของนิสิตทั้งในชั้นเรียนรวม และชั้นเรียนย่อยอยู่ในระดับมาก นิสิตปฏิบัติตามคำแนะนำของอาจารย์ประจำกลุ่ม พยายามเรียนรู้ฝึกฝน และแก้ไขข้อบกพร่องในชั้นเรียนย่อยระดับมาก ในขณะที่นิสิตแต่ละคนสนใจวิชาในชั้นเรียนรวมระดับปานกลาง แต่นิสิตส่วนใหญ่คิดว่านิสิตชั้นปีที่ 1 โดยรวมให้ความสนใจวิชาระดับน้อย

4. จากการศึกษาทักษะของนิสิตที่มีต่อการเรียนทั้งในชั้นเรียนรวม และชั้นเรียนย่อยพบว่า การเรียนการสอนหัวข้อการอ้างอิงเอกสาร และการค้นคว้าที่สอนในชั้นเรียนรวมเป็นประโยชน์ และมีคุณค่าระดับมาก แต่พึงพอใจการเรียนการสอนในหัวข้อทั้งสองนี้ระดับปานกลาง ส่วนการเรียนการสอนในชั้นเรียนย่อย นิสิตเห็นว่าตนเองมีพัฒนาการด้านทักษะการเขียน และการค้นคว้าดีขึ้นในระดับปานกลาง ขณะเดียวกันการฝึกทักษะการเขียนมีประโยชน์ และมีคุณค่าต่อการเรียนวิชาอื่น และพึงพอใจกับการเรียนการสอนที่เป็นอยู่ในระดับมาก

5. จากการศึกษาความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อประโยชน์ของแบบฝึกหัดแต่ละประเภท นิสิตเห็นว่าได้ประโยชน์จากการทำแบบฝึกหัดการเขียนความเห็นเสรี การจับประเด็น การเขียนวิจารณ์ในระดับมาก ในขณะที่ได้ประโยชน์จากแบบฝึกหัดการสรุปความ การเขียนคำจำกัดความ และแบบฝึกหัดการเขียนเชิงโต้แย้งในระดับปานกลาง

ผลจากการศึกษาครั้งนี้แม้เป็นเพียงการศึกษาจากความคิดเห็นของนิสิตชั้นปีที่ 1 กลุ่มเดียว แต่ก็นับว่าเป็นประโยชน์มาก เพราะนอกจากเป็นการสะท้อนปัญหา และความคิดเห็นในแง่มุมต่าง ๆ เพื่อให้ได้รับทราบ และเป็นแนวทางสำหรับอาจารย์ผู้สอนทั้งในชั้นเรียนรวม และชั้นเรียนย่อย ในการนำไปปรับปรุง และแก้ไขการเรียนการสอนเพื่อประโยชน์สำหรับนิสิตโดยรวมแล้ว ผลจากการศึกษาบางประเด็นยังเป็นประโยชน์ในการกำหนดเนื้อหาวิชา วิธีการเรียนการสอน และเป็นแนวทางสำหรับการจัดการวิชาทักษะการค้นคว้าทางสังคมศาสตร์ต่อไป

สารบัญ

	หน้า
คำนำของคณบดี	(1)
คำนำ	(2)
คำขอขอบคุณ	(3)
บทคัดย่อ	(4)
สารบัญ	(6)
สารบัญตาราง	(8)
สารบัญแผนภูมิ	(9)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของการศึกษา	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	2
ขอบเขตของการศึกษา	3
คำจำกัดความที่ใช้ในการศึกษา	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
บทที่ 2 ความเป็นมา และลักษณะวิชาทักษะการค้นคว้าทางสังคมศาสตร์	5
ความนำ	5
เนื้อหาวิชา และกระบวนการจัดการเรียนการสอน	6
การบริหารจัดการ	24
การประเมินผลและการตัดเกรด	25
บทที่ 3 วิธีดำเนินการศึกษา	27
กลุ่มประชากร	27
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	28
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	29

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	31
ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการเรียนในหัวข้อการอ้างอิงเอกสาร และการค้นคว้า	31
ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการเรียนการสอน	36
ความสนใจของนิสิตในการเรียน	41
ทักษะของนิสิตที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาทักษะการค้นคว้าทางสังคมศาสตร์	45
ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการเขียนแบบฝึกหัดประเภทต่าง ๆ	49
บทที่ 5 สรุปและข้อเสนอแนะ	57
ผลการศึกษา	57
การนำไปใช้ประโยชน์	62
ข้อจำกัดในการวิจัย	65
แนวทางการวิจัยในอนาคต	66
เอกสารอ้างอิง	67
บรรณานุกรม	68
ภาคผนวก	
ก คำสั่งคณะรัฐศาสตร์ที่ 42/2542 เรื่องแต่งตั้งคณะอนุกรรมการวิชาการคณะรัฐศาสตร์ เพื่อจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะการค้นคว้าทางสังคมศาสตร์	72
ข รายชื่อผู้สอนวิชาทักษะการค้นคว้าทางสังคมศาสตร์ ปีการศึกษา 2542	74
ค แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาทักษะการค้นคว้าทางสังคมศาสตร์ ปีการศึกษา 2542	76
ง การตัดเกรดวิชาทักษะการค้นคว้าทางสังคมศาสตร์	79
จ ความคิดเห็นของ รศ.ดร. วิภาวรรณ ตูยานนท์ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาทักษะการค้นคว้าทางสังคมศาสตร์ ปีการศึกษา 2541	84

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	จำนวนนิสิตที่เรียนวิชาทักษะการค้นคว้าทางสังคมศาสตร์ ปีการศึกษา 2542 จำแนกตามภาควิชา	27
2	ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการเรียนในหัวข้อการอ้างอิงเอกสารและการค้นคว้า	33
3	ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการเรียนการสอนในชั้นเรียนรวม และชั้นเรียนย่อย	38
4	ความสนใจของนิสิตที่มีต่อการเรียนในชั้นเรียนรวม และชั้นเรียนย่อย	42
5	ทักษะของนิสิตที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาทักษะการค้นคว้า ทางสังคมศาสตร์ในชั้นเรียนรวม และชั้นเรียนย่อย	46
6	ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการเขียนแบบฝึกหัดต่าง ๆ	52

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เลขหมู่ จฟ
815
เลขทะเบียน 009999
วัน.เดือน.ปี 3 พ.ค. 43

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิที่		หน้า
1	ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการเรียนหัวข้อการอ้างอิงเอกสาร	34
2	ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการเรียนหัวข้อการค้นคว้า	35
3	ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการเรียนการสอนในชั้นเรียนรวม	39
4	ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการเรียนการสอนในชั้นเรียนย่อย	40
5	ความสนใจของนิสิตที่มีต่อการเรียนในชั้นเรียนรวม	43
6	ความสนใจของนิสิตที่มีต่อการเรียนในชั้นเรียนย่อย	44
7	ทัศนะของนิสิตที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาทักษะการค้นคว้าทางสังคมศาสตร์ ในชั้นเรียนรวม	47
8	ทัศนะของนิสิตที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาทักษะการค้นคว้าทางสังคมศาสตร์ ในชั้นเรียนย่อย	48
9	ค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการเขียนแบบฝึกหัดประเภทต่าง ๆ	53

สถาบันวิทยบริการ
าลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ความสำคัญของการศึกษา

วิชาทักษะการค้นคว้าทางสังคมศาสตร์ (Skills in Social Inquiry) เป็นวิชาบังคับพื้นฐานสำหรับนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เดิมชื่อวิชาการค้นคว้าและทำรายงาน (Library Research and Reports) ซึ่งทางคณะฯ กำหนดให้เป็นวิชาบังคับ 2 หน่วยกิต สำหรับนิสิตชั้นปีที่ 1 และเป็นวิชาสังกัดอยู่ในภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา ตั้งแต่ปี 2539 เป็นต้นมา วิชานี้ได้เปลี่ยนชื่อเป็นวิชาทักษะการค้นคว้าทางสังคมศาสตร์ และเป็นวิชาบังคับกับพื้นฐานของคณะฯ จำนวน 3 หน่วยกิต มีการปรับปรุงทั้งด้านเนื้อหาวิชา วิธีการเรียนการสอน และการวัดประเมินผลมาโดยตลอด ดังนี้

1. แบ่งการเรียนการสอนเป็น 2 ส่วน คือ การเรียนในชั้นเรียนรวม บรรยายโดยผู้สอน 2 คน เน้นเนื้อหาวิชาว่าด้วยพื้นฐานการคิด การค้นคว้า การเขียนรายงาน และการอ้างอิงเอกสาร และการสอนเป็นกลุ่มในชั้นเรียนย่อย แต่ละกลุ่มมีอาจารย์ผู้สอนกลุ่มละ 1 คน เน้นการเขียนรายงานประเภทต่าง ๆ
2. เพิ่มเนื้อหาวิชาที่ว่าด้วยพื้นฐานการคิด เพื่อให้ นิสิตคิดเป็น รู้จักได้ตอบกับปัญหา และพยายามแสวงหาคำตอบ
3. เน้นการเขียนรายงานประเภทต่าง ๆ เช่น การเขียนความเห็นเสรี การจับประเด็น การสรุปความ การเขียนคำจำกัดความ การเขียนวิจารณ์ และการเขียนเชิงโต้แย้ง เพื่อฝึกให้นิสิตสามารถเขียนรายงานได้อย่างมีหลักเกณฑ์ ใช้ภาษาที่ถูกต้องเหมาะสม แสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล และคงเส้นคงวา รวมทั้งมีรูปแบบการนำเสนอที่เหมาะสม
4. เน้นการอ้างอิงเอกสารตามรูปแบบที่เป็นสากล เพื่อให้ นิสิตเขียนได้อย่างถูกต้องเหมาะสม
5. เน้นการรู้จักการค้นคว้าแหล่งข้อมูลประเภทต่าง ๆ ทั้งที่อยู่ในรูปสิ่งตีพิมพ์ และสิ่งไม่ตีพิมพ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการค้นข้อมูลจากฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์ ซึ่งเป็นแหล่งข้อมูลสำคัญ และแพร่หลายมากในปัจจุบัน
6. วัดและประเมินผล โดยคิดจากคะแนน 2 ส่วน คือคะแนนจากการสอบกลางภาค และสอบประจำภาคในชั้นเรียนรวม 50 % และคะแนนจากการเขียนแบบฝึกหัดประเภทต่าง ๆ ในชั้นเรียนย่อย 50 %

อย่างไรก็ตาม แม้จะมีการปรับปรุงเนื้อหา วิธีการเรียนการสอน และการวัด และ ประเมินผลดังกล่าวข้างต้น การเรียนการสอนวิชานี้ยังต้องมีการปรับปรุงอยู่เสมอ เพื่อให้เนื้อหาวิชา และวิธีการเรียนการสอนมีความทันสมัย น่าสนใจ การวัดและประเมินผลเกิดความเป็นธรรม และเป็นประโยชน์กับนิสิตโดยรวมของคณะฯ สามารถนำความรู้จากวิชาในด้านต่าง ๆ ไปปรับ ประยุกต์ใช้ประโยชน์อย่างแท้จริงในการเรียนวิชาอื่น ๆ และการเรียนในระดับที่สูงขึ้น

นอกจากนี้ในการสอนแต่ละปี อาจารย์ผู้สอนกลุ่มย่อยซึ่งผลัดเปลี่ยนกันมาสอนวิชานี้ ตามนโยบายของคณะฯ ที่กำหนดให้อาจารย์ที่ปรึกษาชั้นปีที่ 1 เป็นอาจารย์ผู้สอนประจำกลุ่ม อาจารย์ เหล่านี้มักมีความเห็นขัดแย้งในเรื่องเนื้อหา รูปแบบ วิธีการสอน และการวัดและประเมินผล เช่น ประเด็นประเภทของงานเขียนที่ควรมอบหมายให้นิสิต อาจารย์บางท่านเห็นว่างานเขียนวิจารณ์ และการเขียนเชิงโต้แย้งยากเกินไปสำหรับนิสิตชั้นปีที่ 1 หรือจำนวนแบบฝึกหัดที่มอบหมายให้นิสิตเขียน 5-6 เรื่อง ใน 1 ภาคการศึกษาเป็นจำนวนมากเกินไป หรือประเภทของบทความที่มอบหมายให้นิสิต อ่าน ซึ่งเป็นบทความทางด้านรัฐศาสตร์ เช่น มีเนื้อหาเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ เศรษฐกิจชุมชน โลกาภิวัตน์ เป็นต้น เป็นบทความที่ยากเกินไปสำหรับนิสิตชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาแรก ที่ยังมีพื้นฐานความรู้ทาง วิชาการรัฐศาสตร์ไม่มาก หรือการเรียนในชั้นเรียนรวม ควรเน้นแบบฝึกหัดการอ้างอิงเอกสาร และการค้นคว้าให้มากขึ้นเพื่อนิสิตสามารถนำความรู้จากหัวข้อดังกล่าวไปใช้ในการเขียนรายงาน เป็นต้น

จากสภาพปัญหาดังกล่าวข้างต้น จึงควรศึกษาความคิดเห็นของนิสิตที่เรียนวิชานี้ ประกอบเพื่อเป็นการหาข้อมูลเบื้องต้น ประกอบการพิจารณากำหนดแนวทางการเรียนการสอนวิชา นี้ในปีการศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา ทักษะการค้นคว้าทางสังคม ศาสตร์ ในด้านเนื้อหาวิชา วิธีการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการ สอน การวัด และประเมินผล การนำไปใช้ประโยชน์ และทักษะที่มีต่อการเรียนวิชานี้ เพื่อประโยชน์ ในการปรับปรุงเนื้อหาวิชา กระบวนการเรียนการสอน และการบริหารจัดการวิชานี้ให้มีประสิทธิภาพ ยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการศึกษา

1. เป็นการศึกษาความคิดเห็นของนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาทักษะการค้นคว้าทางสังคมศาสตร์ในด้านต่างๆ
2. กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนิสิตคณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชั้นปีที่ 1 จำนวน 207 คน จากนิสิตทั้งสิ้น 229 คน
3. เนื้อหาที่ศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อ รายละเอียดเนื้อหาวิชา ลักษณะข้อสอบ วิธีการเรียนการสอน อาจารย์ผู้สอน สื่อการสอน การวัดและประเมินผล และประโยชน์ของวิชา

คำจำกัดความที่ใช้ในการศึกษา

วิชาทักษะการค้นคว้าทางสังคมศาสตร์ หมายถึง วิชาบังคับพื้นฐานสำหรับนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะรัฐศาสตร์ มีเนื้อหาครอบคลุมเรื่องพื้นฐานการคิดการเขียน และหลักการในการเขียนรายงานหลักการอ้างอิงเอกสาร และการค้นคว้าจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ทางสังคมศาสตร์

อาจารย์ หมายถึง ผู้ทำหน้าที่สอนวิชาทักษะการค้นคว้าทางสังคมศาสตร์ ทั้งในชั้นเรียนรวม และอาจารย์ประจำกลุ่มในชั้นเรียนย่อย

นิสิต หมายถึง นิสิตคณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชั้นปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาวิชาทักษะการค้นคว้าทางสังคมศาสตร์

ชั้นเรียนรวม หมายถึง การเรียนการสอนที่บรรยายโดยผู้สอน 2 คน เรียนสัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง เนื้อหาครอบคลุมเรื่องพื้นฐานการคิดการเขียน หลักการในการเขียนรายงาน หลักการอ้างอิงเอกสาร และการค้นคว้าจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ

ชั้นเรียนย่อย หมายถึง การเรียนการสอนเป็นกลุ่มย่อย แบ่งนิสิตตามภาควิชา กลุ่มละประมาณ 15-20 คน แต่ละกลุ่มมีอาจารย์ผู้สอนกลุ่มละ 1 คน มีการเรียนการสอนสัปดาห์ละ 1 ชั่วโมง แต่ละสัปดาห์มีการมอบหมายให้นิสิตทำแบบฝึกหัดการเขียนประเภทต่าง ๆ ได้แก่ การเขียนความเห็น เสรี การจับประเด็น การสรุปความ การเขียนคำจำกัดความ การเขียนวิจารณ์ และการเขียนเชิงโต้แย้ง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงปัญหา และความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาทักษะการค้นคว้าทางสังคมศาสตร์
2. เป็นแนวทางสำหรับอาจารย์ผู้สอนในการแก้ปัญหา และปรับปรุงการเรียนการสอน

3. ผลจากการศึกษาบางส่วนใช้เป็นแนวทางในการกำหนดเนื้อหาวิชา และวิธีการเรียนการสอน

4. เป็นแนวทางสำหรับฝ่ายวิชาการ คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในการกำหนดนโยบาย และวิธีการเรียนการสอนวิชาทักษะการค้นคว้าทางสังคมศาสตร์ในปีการศึกษาต่อ ๆ ไป

5. เป็นแนวทางสำหรับการศึกษาวิจัยการเรียนการสอนวิชาทักษะการค้นคว้าทางสังคมศาสตร์ในแง่มุมต่าง ๆ เพื่อการปรับปรุงการเรียนการสอนวิชานี้ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

ความเป็นมา และลักษณะวิชาทักษะการค้นคว้าทางสังคมศาสตร์

ความนำ

วิชาทักษะการค้นคว้าทางสังคมศาสตร์ (Skills in Social Inquiry) เป็นวิชาบังคับพื้นฐานสำหรับนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีการเรียนการสอนในภาคแรกของปีการศึกษา เดิมวิชานี้ชื่อ วิชาการค้นคว้าและทำรายงาน (Library Research and Reports) เป็นวิชา 2 หน่วยกิต มีการสอนโดยการบรรยายในชั้นเรียนรวม และการเขียนรายงาน โดยผู้สอนเพียงคนเดียว คือ นางนฤมล กิจไพศาลรัตน์ หัวหน้าบรรณารักษ์ คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตั้งแต่ปีการศึกษา 2529-2538

ต่อมาในปี 2539 มีการปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนของคณะฯ หลายวิชา ผศ. สุชาย ศรีรัตน์ รศ.ดร. อนุสรณ์ ตีเมธณี รศ.ม.ร.ว. พงุทธิสาณ ชุมพล และคณะกรรมการปรับปรุงหลักสูตรของคณะอีกหลายท่านเห็นว่า วิชานี้เป็นวิชาพื้นฐานสำคัญที่นิสิตจะได้รับประโยชน์ในการนำไปใช้ในการเรียนวิชาอื่น ๆ จึงได้เสนอให้มีการทดลองปรับปรุงรูปแบบวิธีการเรียนการสอน และการประเมินผลแบบใหม่ในปีการศึกษา 2539 โดยแบ่งการเรียนการสอนเป็น 2 ส่วนใหญ่ ๆ คือ การบรรยายในชั้นเรียนรวม และการฝึกเขียนรายงานในชั้นเรียนย่อย โดยยังคงเป็น 2 หน่วยกิตเช่นเดิม

จากการประเมินผล การเรียนการสอนในรูปแบบใหม่ดังกล่าว ปรากฏผลเป็นที่น่าพอใจ ทั้งในกลุ่มอาจารย์ผู้สอน และนิสิตผู้เรียน โดยเฉพาะคณบดีในขณะนั้น (ศ.ดร. สุจิต บุญบงการ) ได้เข้าร่วมประชุมรับทราบผลการดำเนินการ และได้ผลักดันให้วิชานี้ซึ่งมีวิธีการเรียนการสอน และการประเมินผลแบบใหม่เข้าเป็นวิชาหนึ่งในหลักสูตรใหม่ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2540 เป็นต้นมา และเพื่อให้สอดคล้องกับรายละเอียดเนื้อหาวิชา จึงใช้ชื่อใหม่ว่า วิชาทักษะการค้นคว้าทางสังคมศาสตร์ เป็นวิชาบังคับ 3 หน่วยกิต และมีรายละเอียดการเรียนการสอนโดย การบรรยายในชั้นเรียนรวม (ประมาณ 30 ชั่วโมง) ผู้รับผิดชอบหลักคือ ผศ. สุชาย ศรีรัตน์ และนางนฤมล กิจไพศาลรัตน์ เน้นเนื้อหาเกี่ยวกับ พื้นฐานการคิดการเขียน การค้นคว้าข้อสนเทศทางสังคมศาสตร์ หลักการในการเขียนรายงาน หลักการในการอ้างอิงเอกสาร และการฝึกการเขียนรายงานในชั้นเรียนย่อย (ประมาณ 15 ชั่วโมง ซึ่งจะเรียนภายหลังนิสิตเรียนเนื้อหาการเรียนการสอนในชั้นเรียนรวมสิ้นสุดแล้ว หรือประมาณสัปดาห์ที่ 11 ของการเรียน) แบ่งนิสิตเป็นกลุ่ม ๆ ละประมาณ 15-20 คน อาจารย์ผู้รับผิดชอบแต่ละกลุ่ม เป็นผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อจากทางภาควิชา ภาคละ 3-4 คน หมุนเวียนกันไปในแต่ละปี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้นิสิตสามารถคิดเป็น ทำการค้นคว้าได้ เขียนรายงาน และสามารถอ้างอิงได้อย่างถูกต้อง

เนื้อหาวิชา และกระบวนการจัดการเรียนการสอน:

สำหรับปีการศึกษา 2542 ยังคงมีหลักการ วัตถุประสงค์ และรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเช่นเดียวกับปีที่ผ่านมา โดยมีการเรียนการสอน 2 ส่วน คือ การเรียนการสอนในชั้นเรียนรวม และการเรียนการสอนในชั้นเรียนย่อย สำหรับการสอนในชั้นเรียนรวมมีนิสิตทั้งหมด 229 คน สอนโดยผู้สอน 2 คน คือ ผศ. สุชาย ตริรัตน์ และนางนฤมล กิจไพศาลรัตนารายละเอียดมีดังนี้

เนื้อหาวิชา

1. พื้นฐานการคิดเขียน (2 ชั่วโมง) ผศ. สุชาย ตริรัตน์ ผู้สอน เนื้อหาประกอบด้วย
  - 1.1 การชี้ความแตกต่างระหว่างสามัญสำนึกกับความเป็นศาสตร์
  - 1.2 ที่มาของความรู้ ความคิด ตามหลักเหตุผลนิยม ประสบการณ์นิยม ปฏิฐานนิยม ปฏิฐานนิยมเชิงตรรกะ ประสบการณ์นิยมเชิงตรรกะ สัจนิยม ปฏิบัตินิยม
2. หลักการในการเขียนรายงาน (1 ชั่วโมง) ผศ. สุชาย ตริรัตน์ ผู้สอน เนื้อหาประกอบด้วย
  - 2.1 ลักษณะรายงานที่พึงประสงค์
  - 2.2 ปัญหาที่พบบ่อยครั้งในการคิด-เขียนรายงาน
3. หลักการในการอ้างอิงเอกสาร (ประมาณ 15 ชั่วโมง) นางนฤมล กิจไพศาลรัตนารายละเอียดมีดังนี้
  - 3.1 ความสำคัญของการอ้างอิงเอกสาร
  - 3.2 วิธีการอ้างอิงเอกสาร
  - 3.3 ปัญหาการอ้างอิงเอกสารที่พบบ่อย
4. การค้นคว้าข้อสนเทศทางสังคมศาสตร์ (ประมาณ 15 ชั่วโมง) นางนฤมล กิจไพศาลรัตนารายละเอียดมีดังนี้
  - 4.1 ความรู้ทั่วไปของแหล่งข้อสนเทศประเภทต่าง ๆ
  - 4.2 แหล่งข้อสนเทศและการค้นคว้าทางสังคมศาสตร์

วัตถุประสงค์

เพื่อให้นิสิตสามารถ

1. คิดเป็น ในแง่การรู้จักได้ตอบกับปัญหา และแสวงหาช่องทางของการให้คำตอบ
2. เขียนรายงาน ที่มีการนำเสนอความคิด และการค้นพบของตนเอง ได้อย่างมีหลักเกณฑ์ ทั้งในเรื่อง “ท่วงทำนอง” (Style) ของการนำเสนอ ภาษาที่ใช้ การให้เหตุผลที่มีความคงเส้นคงวา และในเรื่องการคำนึงถึงความเป็นระบบ ซึ่งมีความต่อเนื่องของการนำเสนอด้วยรูปแบบที่เหมาะสม
3. อ้างอิง ในลักษณะที่ถูกต้องเหมาะสม
4. ทำการค้นคว้าได้ผล ซึ่งหมายถึงรู้จักเลือก รู้จักใช้แหล่งต่าง ๆ ของการค้นคว้า เพื่อให้ได้มาซึ่งคำตอบ หรือการมีปัญหาใหม่ๆ

การประเมินผล

คะแนนในชั้นเรียนรวมทั้งสิ้น 50 % มีรายละเอียดดังนี้

1. ทดสอบเก็บคะแนนในชั้นเรียนรวม 5 %
2. สอบกลางภาคหัวข้อการอ้างอิงเอกสาร 15 %
3. สอบประจำภาคหัวข้อการค้นคว้าข้อเสนบทศทางสังคมศาสตร์ 30 %

การจัดการเรียนการสอน

การเรียนการสอนในชั้นเรียนรวม มีนิสิตทั้งสิ้นจำนวน 229 คน การบรรยายโดยใช้สื่อ power point และเครื่องฉายแผ่นใส กระบวนการเรียนการสอนโดยสังเขปเป็นดังนี้

ข้อปาฐะที่ 1 แนะนำลักษณะการเรียนการสอน ซึ่งเจงจุดมุ่งหมายของวิชา และบรรยายในหัวข้อเรื่อง ขีดจำกัดของประสบการณ์ และสามัญสำนึกกับความมุ่งหมายของการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย ความหมาย ความสำคัญของ “ศาสตร์” โดยเฉพาะ “สังคมศาสตร์” และ “รัฐศาสตร์” ในส่วนที่เป็น เนื้อหาซึ่งเป็นแง่ขององค์ความรู้กับส่วนที่เป็นการค้นคว้า-คิด-เขียน ซึ่งเป็นแง่ของ วิธีการได้มาซึ่งความรู้ ความสำคัญของวิธีการได้มาซึ่งความรู้ หรือ ที่มาของความรู้ ซึ่งการศึกษาในหัวข้อนี้จะช่วย ให้นิสิตได้ตระหนักถึงความสำคัญของเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความคุ้นเคย ความเชื่อ จุดยืน การมุ่งเน้น ได้อย่างมีเหตุผล (สุชาข ตรีรัตน์ 2542, 3)

นอกจากนี้ นิสิตยังได้รับประโยชน์จากการศึกษาเรื่องวิธีการได้มาซึ่งความรู้ คือ ทำให้ ความรู้ การค้นคว้าหาความรู้ การเผยแพร่ หรือนำเสนอความรู้ ย่อมมีความแตกต่างกันได้ ทำให้นิสิต สามารถเลือกที่จะมีจุดยืน-จุดเน้น เป็นของตนเองได้อย่างมีเหตุผลและให้ความเคารพต่อจุดยืน-จุดเน้น

ของผู้อื่น ทำให้เกิดความเชื่อมั่น มีความเป็นตัวของตัวเองในการแสวงหาค้นคว้า-คิด-เขียน ไม่คัดต่อข้อความของคนอื่นมาเป็นข้อความของตนเอง (สุชาย ตรีรัตน์ 2542, 4)

นอกจากรายละเอียดดังกล่าวข้างต้น นิสิตยังจะได้ทราบถึงหลัก และวิธีการนำเสนอผลของการค้นคว้า ทั้งการอธิบาย การบรรยายความ การตีความ การขยายความเป็นประเด็น หรือหัวข้อ ทั้งหัวข้อใหญ่ และหัวข้อย่อย การขยายรายละเอียด การยกตัวอย่างเรื่องของการให้ข้อสรุป การสรุปความ และการสรุปผล ลักษณะรายงานที่พึงประสงค์ และปัญหาที่พบบ่อยครั้งในการคิด-เขียนรายงาน (สุชาย ตรีรัตน์ 2542, 9-11)

สถาปนาที่ 2 เน้นให้นิสิตเห็นความสำคัญของการอ้างอิงเอกสารที่ถือเป็นมารยาทของผู้เขียนรายงาน จะต้องตระหนักว่า เมื่อมีการอ้างอิงถึงเนื้อหา หรือเรื่องราวในเอกสารเรื่องใด รายการใดก็ต้องระบุรายการเอกสารที่ได้อ้างถึงนั้นไว้ในรายงาน เพื่อแสดงให้ผู้อ่านทราบว่าแนวคิด หรือข้อคิดดังกล่าวมิได้เป็นของผู้เขียนรายงาน แต่เป็นแนวคิด หรือข้อค้นพบของผู้อื่น กล่าวคือ ควรหลีกเลี่ยงการขโมยความคิดของผู้อื่นมาเป็นของตน หรือการคัดลอกข้อความโดยไม่มีการอ้างแหล่งที่มา นอกจากนี้การอ้างอิงเอกสารยังเป็นการช่วยขยายให้เกิดการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม

สถาปนาที่ 3 อธิบายถึงรูปแบบการลงรายการอ้างอิงที่เป็นสากล และเป็นที่ยอมรับใช้กันแพร่หลายในปัจจุบัน ประกอบด้วยการอ้างอิงแบบ Turabian แบบ APA Style และแบบ MLA Style และเพื่อให้ นิสิตทราบว่า การอ้างอิงมีลักษณะหลากหลาย นอกจากแบบที่กล่าวถึงข้างต้นแล้ว ยังมีรูปแบบการอ้างอิงแบบอื่น ๆ เช่น ในสาขาภาษาศาสตร์ ใช้การอ้างอิงที่ปรากฏในคู่มือ LSA Bulletin สาขาคณิตศาสตร์ใช้ A Manual for Authors of Mathematical Papers สาขาวิทยาศาสตร์ใช้ Scientific Style and Format : The CBE Manual for Authors, Editors, and Publishers และสาขาธรณีวิทยาใช้รูปแบบการอ้างอิงที่ปรากฏในคู่มือ Suggestions to Authors of the Reports of the United States Geological Survey

สถาปนาที่ 4-5-6 กล่าวถึงวิธีการอ้างอิงเอกสารทั้งแบบ เอกสารอ้างอิง (References Literature Cited) ในแบบการเขียนเชิงอรรถ (Footnotes or endnotes) การอ้างอิงแบบนาม-ปี (Author-date-system) และการอ้างอิงแบบตัวเลข (Number system) และการเขียนบรรณานุกรม (Bibliography) เอกสารประเภทต่าง ๆ เช่น หนังสือ วารสาร รายงานการประชุม สิ่งพิมพ์รัฐบาล วิทยานิพนธ์ และฐานข้อมูลออนไลน์ เป็นต้น โดยอธิบายให้นิสิตเข้าใจว่า ในการเขียนรายงาน ผู้เขียนจะต้องศึกษา

และทำความเข้าใจรูปแบบการอ้างอิงแบบต่าง ๆ ว่ามีรายละเอียดอย่างไร และจะต้องพิจารณาก่อนว่า จะใช้อ้างอิงเอกสารแบบใด และจะต้องใช้รูปแบบนั้นไปตลอดทั้งรายงาน ในสัปดาห์ที่ 6 ให้นักนิสิต ทดสอบแบบเปิดตำราในเรื่องการอ้างอิงเอกสารในชั้นเรียนรวม เพื่อประเมินผลการเรียน และทดสอบ ความเข้าใจของนิสิต

สัปดาห์ที่ 7 เป็นการประมวลปัญหาการอ้างอิงเอกสารที่พบบ่อยในลักษณะต่าง ๆ เช่น ไม่อ้างอิง เอกสารในที่ควรอ้าง เขียนรายละเอียดของเอกสารที่อ้างไม่ครบถ้วน มีการอ้างอิงผิดแบบ การอ้างอิง เอกสารซ้ำไม่ถูกต้อง เอกสารที่ปรากฏในวงเล็บ และรายการอ้างอิงตอนที่อ้างไม่ตรงกัน ตลอดจน ความไม่คงเส้นคงวาในรูปแบบการเขียน และยังมีความสับสนระหว่างเอกสารอ้างอิง และการเขียน บรรณานุกรม จากตัวอย่างปัญหาดังกล่าว จะช่วยให้นักนิสิตเข้าใจวิธีการเขียนการอ้างอิงเอกสารมากขึ้น นอกจากนี้ยังเป็นข้อควรคำนึง หรือข้อควรระวังในการอ้างอิงเอกสาร คือการหลีกเลี่ยงการขโมย ความคิดผู้อื่น พิจารณาแยกแยะว่าอะไรควรอ้าง อะไรไม่จำเป็นต้องอ้าง การเสนอแนวคิดโดยการ คัดลอกข้อความ หรือการสรุปความ ความจำเป็นในการเรียบเรียงข้อความที่คัดลอก หรือมีข้อความ ให้กลมกลืนกับสำนวนภาษาของผู้เขียนเอง ตลอดจนการพิจารณาถึงจำนวนเอกสารที่อ้าง

สัปดาห์ที่ 8 สอบกลางภาค หัวข้อเรื่องการอ้างอิงเอกสาร

สัปดาห์ที่ 9 บรรยายเนื้อหาเกี่ยวกับความรู้ทั่วไปของแหล่งข้อมูล โดยเชื่อมโยงกับเรื่องพื้นฐานการ คิด การเขียน ทั้งในส่วนที่เป็นเนื้อหา หรือองค์ความรู้ และการค้นคว้า คิด-เขียน ซึ่งเป็นวิธีการได้มา ซึ่งความรู้ แหล่งข้อสนเทศประเภทต่าง ๆ ได้แก่ ห้องสมุด ศูนย์สารสนเทศ และหอจดหมายเหตุ ลักษณะประเภทของข้อสนเทศ ความครบถ้วนสมบูรณ์ ความสามารถในการคัดเลือกวิเคราะห์ ความรวดเร็วทันสมัยของข้อสนเทศ ความสำคัญของข้อสนเทศในการค้นคว้าทางวิชาการ ความ สำคัญต่อการพัฒนาคน ดังคำกล่าวที่ว่า “ผู้ใดครอบครองข่าวสาร ผู้นั้นครอบครองอำนาจ” (Toffler 1980,136) นอกจากนี้การใช้ประโยชน์จากแหล่งข้อสนเทศผู้ใช้จะต้องรู้ว่า ข้อมูลข่าวสารที่ต้องการ อยู่ที่ใด มีลักษณะอย่างไร และมีวิธีการเข้าถึงข้อมูลนั้นได้อย่างไร

นอกจากการบรรยายในหัวข้อดังกล่าวข้างต้นแล้ว มีการจัดกิจกรรมนำชมห้องสมุด คณะรัฐศาสตร์ โดยจัดแบ่งนิสิตเป็นกลุ่ม ๆ ละ 12 คน จำนวนทั้งสิ้น 19 กลุ่ม ใช้เวลาในการนำชม กลุ่มละ 1 ชั่วโมง มีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักนิสิตได้รู้จักแหล่งข้อสนเทศที่สำคัญ ที่สามารถใช้ประโยชน์ ในการค้นคว้าหาความรู้ได้ตลอดการศึกษา

ลำดับที่ 10-11 อธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับแหล่งข้อมูลประเภทหนังสือ โดยครอบคลุม ลักษณะสิ่งพิมพ์ ประเภทหนังสือ/ตำราวิชาการ ความสำคัญของแหล่งข้อมูลประเภทนี้ แม้ลักษณะ ข้อมูลจะเก่า เมื่อเทียบกับแหล่งข้อมูลประเภทอื่น แต่ก็หาได้ง่าย และนับเป็นแหล่งข้อมูลที่สำคัญ นอกจากนี้ยังอธิบายรายละเอียดของการจัดหมวดหมู่หนังสือแบบต่าง ๆ ที่เป็นสากล ซึ่งเป็นการจัด หนังสืออย่างมีแบบแผน โดยอาศัยเนื้อหา หรือแนวคิดของหนังสือจัดในกลุ่มเดียวกัน ทั้งนี้เพื่อ ประโยชน์ในการหยิบใช้ได้อย่างสะดวก

การค้นสิ่งพิมพ์ประเภทหนังสือด้วยบัตรรายการ และการค้นด้วยคอมพิวเตอร์ในฐานะ ข้อมูล Chulalinet ทั้งแบบ Text mode ที่เรียก OPAC (Online Public Access Catalog) และแบบ graphic mode โดยผ่าน web browser ที่เรียก WEBPAC รายละเอียดแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ใน Chulalinet เช่น Main Databases ซึ่งเป็นฐานข้อมูลทรัพยากรห้องสมุดในจุฬาฯ และ Special Databases ซึ่งเป็นฐานข้อมูลพิเศษ ได้แก่ ฐานข้อมูลครุชนิ และสาระสังเขปวิทยานิพนธ์ จุฬาฯ ฐานข้อมูลครุชนิบทความวารสาร และหนังสือพิมพ์ไทย และฐานข้อมูลบรรณานุกรม และสาระสังเขปทรัพยากรในศูนย์เอกสารประเทศไทย หรือฐานข้อมูล TIC

นอกจากการบรรยายในหัวข้อต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น ยังมีการจัดกิจกรรมการสาธิตการ ใช้ Chulalinet บน OPAC ลักษณะวิธีการสืบค้น และการจำกัดขอบเขตการสืบค้นข้อจำกัดในการ ใช้คำค้นประเภทต่าง ๆ การแสดงผลลัพธ์จาก OPAC และสาธิตการใช้ Chulalinet บน WEBPAC โดยค้นผ่าน Web browser ในโปรแกรม Netscape หรือ Internet Explorer ตลอดจนปัญหาในการค้นข้อมูลที่ใช้ไม่คุ้มหรือไม่ทราบว่าควรค้นหัวเรื่อง หรือคำค้นใด ความแตกต่างของการค้นด้วยหัวเรื่อง และคำสำคัญ และการจำกัดขอบเขตของการสืบค้น

ลำดับที่ 12 บรรยายเนื้อหาเกี่ยวกับแหล่งข้อมูลประเภทหนังสืออ้างอิง ซึ่งเป็นหนังสือที่ใช้หา ข้อมูลข่าวสารเพื่อตอบปัญหาเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เหตุการณ์ บุคคล สถานที่ หรือความหมายของคำ มีการจัดโครงสร้าง และเรียบเรียงอย่างเป็นระเบียบ ทำให้หาข้อมูลเพื่อการค้นคว้าอ้างอิงได้อย่าง สะดวก และรวดเร็ว ประเภทลักษณะสำคัญของหนังสืออ้างอิง และตัวอย่างหนังสืออ้างอิงทางด้าน สังคมศาสตร์ที่ควรรู้จัก เช่น ประเภทให้ข้อเท็จจริง ประเภทให้ข้อมูลทางบรรณานุกรม และราช กิจงานเบกษา ซึ่งถือเป็นหนังสืออ้างอิงสำคัญที่สุดของทางราชการ และการใช้ประโยชน์จาก หนังสืออ้างอิงประเภทต่าง ๆ นอกจากนี้ยังมีการจัดกิจกรรมการสาธิตการสืบค้นข้อมูลจากแหล่งค้นคว้า ประเภทหนังสืออ้างอิง ทั้งการค้นบน OPAC และการค้นบน WEBPAC

ลำดับที่ 13 บรรยายแหล่งข้อมูลประเภทวารสาร ลักษณะสำคัญของสิ่งพิมพ์ประเภทวารสาร ทั้งวารสารทั่วไป หรือนิตยสาร และวารสารทางวิชาการ ประโยชน์ของสิ่งพิมพ์ประเภทวารสาร การค้นบทความวารสาร โดยค้นจากสิ่งพิมพ์ประเภทบรรณานุกรม วารสารสาระสังเขป และบัตรบรรณานุกรม การค้นบทความวารสารภาษาไทยจากฐานข้อมูล TJI ซึ่งเป็น Special Databases ในฐาน Chulalinet การค้นบทความวารสารภาษาอังกฤษจากฐานข้อมูล CU Reference Databases ซึ่งเป็นฐานข้อมูลเพื่อการค้นคว้าวิจัยที่สามารถค้นได้ทั้งข้อมูลบรรณานุกรม สาระสังเขป และข้อมูลฉบับเต็มของบทความวารสาร รายงานการประชุม สิ่งพิมพ์รัฐบาล วิทยานิพนธ์ จากฐานข้อมูล CD-ROM และฐานข้อมูลออนไลน์ในต่างประเทศผ่านข่ายงานอินเทอร์เน็ต สาริตถการเข้าใช้ฐานข้อมูลสำคัญสาขาสังคมศาสตร์ใน CU Reference Databases เช่น ฐาน ABI/Inform ฐาน Econ LIT ฐาน ISI Web of Science : Social Sciences Citation Index ฐาน PAIS International ฐาน Sociological Abstracts การพิมพ์ และการจัดเก็บข้อมูล

นอกจากนี้ยังกล่าวถึง ขั้นตอนการค้นวารสาร โดยการตรวจสอบรายชื่อจากบัตรทะเบียนวารสาร หรือจากฐานข้อมูล Chulalinet และตรวจสอบจาก Union List of Serials in Thailand เพื่อดูว่ามีที่ห้องสมุดใดในประเทศไทย

ลำดับที่ 14 บรรยายแหล่งข้อมูลประเภทสิ่งพิมพ์พิเศษ ได้แก่ หนังสือพิมพ์ ลักษณะสำคัญของหนังสือพิมพ์ ส่วนประกอบ การค้นบทความจากหนังสือพิมพ์ในคู่มือช่วยค้นประเภทสิ่งพิมพ์ ลักษณะสำคัญของจุลสาร และกฤตภาค ตลอดจนการสืบค้นทั้งจากบัตรรายการ และการค้นจาก Chulalinet ลักษณะสำคัญของสิ่งพิมพ์ประเภทวิทยานิพนธ์ การค้นวิทยานิพนธ์มหาวิทยาลัยในประเทศไทย และมหาวิทยาลัยต่างประเทศที่มีให้บริการในห้องสมุดคณะรัฐศาสตร์ และการค้นวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยต่างประเทศอื่น ๆ โดยมีการสาริตถการสืบค้น และอธิบายรายละเอียดของคู่มือช่วยค้นประเภทสิ่งตีพิมพ์ นอกจากนี้ยังอธิบายรายละเอียดของสิ่งพิมพ์รัฐบาล และสิ่งพิมพ์ขององค์การระหว่างประเทศ ซึ่งเป็นสิ่งพิมพ์ที่น่าเชื่อถือที่จัดพิมพ์เพื่อเผยแพร่กิจกรรมของรัฐ และรายงานความเคลื่อนไหวทางวิชาการ ระบบการจัดเก็บ และการสืบค้นสิ่งพิมพ์รัฐบาล การจัดเก็บ และสืบค้นโสตทัศนวัสดุประเภทเทปโทรทัศน์ และวัสดุย่อส่วนประเภทไมโครฟิล์ม และไมโครฟิช และการสาริตถการค้นข้อมูลจาก Chulalinet

ลำดับที่ 15 บรรยายรายละเอียดเกี่ยวกับฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์ ซึ่งเป็นแหล่งข้อมูลสำคัญที่สามารถจัดเก็บข้อมูลได้มาก ค้นได้ง่าย และสะดวกรวดเร็วตรงกับความต้องการ ประเภทของฐาน

ข้อมูลพื้นฐานข้อมูลที่สร้างขึ้นมาเอง ฐานข้อมูลซีดี-รอม และฐานข้อมูลออนไลน์ การค้นข้อมูลผ่านข่ายงานอินเทอร์เน็ต การใช้ประโยชน์ต่างๆ บนอินเทอร์เน็ต เช่น การรับ-ส่งจดหมาย (E-mail) การสนทนาออนไลน์ (Online conversation) การเข้าใช้เครื่องระยะไกล (Remote login) การถ่ายโอนข้อมูล (File transfer) การสืบค้นข้อมูล (Database searching) และการค้นข่าวสารบนเครือข่าย (Usenet news) การใช้คำสั่ง telnet และ world wide web การอ่าน และสืบค้นข้อมูลบน web รายละเอียดบนอินเทอร์เน็ต ซึ่งมีทั้งข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในด้านการเรียนการสอน และการค้นคว้าวิจัย และข้อมูลที่ไม่เป็นประโยชน์ หรือมีประโยชน์แอบแฝง ดังนั้น จึงต้องมีเกณฑ์การพิจารณาคัดเลือกข้อมูลบน Web ที่จะนำมาใช้ในการอ้างอิง ซึ่งต้องพิจารณาจากผู้เขียน หรือผู้รับผิดชอบ ความถูกต้องทันสมัย ความสมบูรณ์ของเนื้อหา เขียนโดยการใช้ภาษาที่อ่านเข้าใจง่าย สามารถตรวจสอบได้ไม่ลำเอียง และมีคุณธรรม

สำหรับการเรียนการสอนในชั้นเรียนย่อย ในปีการศึกษา 2542 นิสิตเรียนชั้นเรียนย่อย พร้อมกัน ไปด้วยกับการเรียนในชั้นเรียนรวม โดยเรียนในชั้นเรียนรวมสัปดาห์ละประมาณ 3 ชั่วโมง และชั้นเรียนย่อยสัปดาห์ละ 1 ชั่วโมง ในชั้นเรียนย่อยแบ่งกลุ่มนิสิตชั้นปีที่ 1 ทั้งหมด 229 คน ตามภาควิชาต่าง ๆ เป็น 15 กลุ่ม แต่ละกลุ่มมีอาจารย์แต่ละภาควิชาหมุนเวียนกันมารับผิดชอบแต่ละปีแตกต่างกันไป สำหรับปีการศึกษา 2542 ทางคณะฯ มีนโยบายให้อาจารย์ที่ปรึกษาชั้นปีที่ 1 เป็นผู้ร่วมสอนในชั้นเรียนย่อย ภาควิชาละ 4 คน ยกเว้นภาควิชาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ เนื่องจากในปีการศึกษานี้มีอาจารย์บางท่านลาศึกษาต่อต่างประเทศ และบางท่านเกษียณอายุราชการ ทำให้จำนวนอาจารย์ในภาควิชาลดลง จึงไม่สามารถส่งตัวแทนร่วมสอนวิชานี้ได้ อาจารย์จากภาควิชาการปกครอง และภาควิชารัฐประศาสนศาสตร์ จึงรับผิดชอบสอนนิสิตภาควิชาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศแทน อาจารย์ผู้ร่วมสอนกลุ่มย่อยมีทั้งหมดดังนี้

กลุ่ม 1 นิสิตภาควิชาการปกครอง จำนวน 13 คน อ.ดร. แก้วคำ ไกรสรพงษ์ ภาควิชาการปกครอง เป็นอาจารย์ประจำกลุ่ม

กลุ่ม 2 นิสิตภาควิชาการปกครอง จำนวน 15 คน อ.นฤมล ทับจุมพล ภาควิชาการปกครอง เป็นอาจารย์ประจำกลุ่ม

กลุ่ม 3 นิสิตภาควิชาการปกครอง จำนวน 14 คน ผศ. สุขชาย ตริรัตน์ ภาควิชาการปกครอง เป็นอาจารย์ประจำกลุ่ม

กลุ่ม 4 นิสิตภาควิชาการปกครอง จำนวน 15 คน อ. ตระกูล มีชัย ภาควิชาการปกครอง เป็นอาจารย์ประจำกลุ่ม

กลุ่ม 5 นิสิตภาควิชาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ จำนวน 14 คน อ. ใจ อึ้งภากรณ์
ภาควิชาการปกครอง เป็นอาจารย์ประจำกลุ่ม

กลุ่ม 6 นิสิตภาควิชาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ จำนวน 13 คน รศ. พิพัฒน์ ไทย
อารี ภาควิชารัฐประศาสนศาสตร์ เป็นอาจารย์ประจำกลุ่ม

กลุ่ม 7 นิสิตภาควิชาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ จำนวน 16 คน อ. ศรีทองค์ วงศ์
ทองดี ภาควิชารัฐประศาสนศาสตร์ เป็นอาจารย์ประจำกลุ่ม

กลุ่ม 8 นิสิตภาควิชาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ จำนวน 15 คน ผศ.ดร. นันทนา
หวันแก้ว ภาควิชาการปกครอง เป็นอาจารย์ประจำกลุ่ม

กลุ่ม 9 นิสิตภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา จำนวน 13 คน รศ.ดร.สุภาวดี จัน
ทวานิช ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา เป็นอาจารย์ประจำกลุ่ม

กลุ่ม 10 นิสิตภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา จำนวน 13 คน ผศ.ดร. สุภาวดี
มิตรสมหวัง ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา เป็นอาจารย์ประจำกลุ่ม

กลุ่ม 11 นิสิตภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา จำนวน 14 คน ผศ.ดร. บุญยง ชื่น
สุวิมล ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา เป็นอาจารย์ประจำกลุ่ม

กลุ่ม 12 นิสิตภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา จำนวน 14 คน อ. ศิริรัตน์ แอด
สตูล ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา เป็นอาจารย์ประจำกลุ่ม

กลุ่ม 13 นิสิตภาควิชารัฐประศาสนศาสตร์ จำนวน 20 คน รศ.ดร. ชัยสิทธิ์ เณลิมมี
ประเสริฐ ภาควิชารัฐประศาสนศาสตร์ เป็นอาจารย์ประจำกลุ่ม

กลุ่ม 14 นิสิตภาควิชารัฐประศาสนศาสตร์ จำนวน 20 คน อ.ดร. อัครเดช ไชยเพิ่ม
ภาควิชารัฐประศาสนศาสตร์ เป็นอาจารย์ประจำกลุ่ม

กลุ่ม 15 นิสิตภาควิชารัฐประศาสนศาสตร์ จำนวน 20 คน อ.ดร. กฤษณา กิตติชาติชัย
ภาควิชารัฐประศาสนศาสตร์ เป็นอาจารย์ประจำกลุ่ม

ปรัชญาของการเรียนการสอนกลุ่มย่อย

มีจุดมุ่งหมายที่จะสอนให้นิสิตเขียนรายงานรัฐศาสตร์ ในระดับมหาวิทยาลัยสากล ซึ่ง
มีลักษณะสำคัญ ดังนี้

1. นิสิตสามารถเขียนในรูปแบบโต้แย้งที่เปรียบเทียบแนวคิดทางการเมืองที่ขัดแย้งกันอย่างน้อยสองแนว ดังนั้น นิสิตต้องสามารถแยกแยะแนวคิดได้
2. นิสิตเขียนจากจุดยืนที่ชัดเจนของตนเอง และต้องรู้จักการใช้เหตุผล

3. เขียนจากการพิจารณาข้อเขียนของนักวิชาการต่าง ๆ ดังนั้น นิสิตต้องอ่านบทความ ต้องรู้จักการค้นคว้าในห้องสมุด และต้องรู้จักวิธีการอ้างอิงที่ถูกต้อง

4. เขียนโดยมีโครงสร้างการนำเสนอที่ชัดเจน และสมเหตุสมผล

หลักการสำคัญในการบรรลุถึงจุดมุ่งหมาย

มีการประชุมกลุ่มผู้สอนเพื่อรับรู้ถึงปรัชญาการเรียนการสอนของวิชา และร่วมกัน กำหนดรายละเอียดของภาระงานการสอนกลุ่มย่อย การประชุมมีสัปดาห์ละ 1 ครั้งก่อนเปิดภาคการศึกษา 2 สัปดาห์ และกระทำตลอดทั้งภาคจนการตัดเกรดเสร็จสิ้นในสัปดาห์ที่ 3 ภายหลังจากสอบประจำภาค

รายละเอียด และภาระงานการสอนกลุ่มย่อย

การเรียนการสอนในชั้นเรียนย่อยแต่ละกลุ่มสอนสัปดาห์ละ 1 ชั่วโมงเป็นเวลา 15 สัปดาห์ รวม 15 ชั่วโมง อาจารย์ประจำกลุ่มมีหน้าที่มอบหมายอธิบายทำความเข้าใจแบบฝึกหัดแต่ละเรื่อง ซึ่งมีทั้งหมด 6 เรื่อง 6 ประเภท คือ การเขียนความเห็นเสรี การจับประเด็น การสรุปความ การเขียนคำจำกัดความ การเขียนวิจารณ์ และการเขียนเชิงโต้แย้ง และตรวจคั้งงานให้ทันตามเวลาที่กำหนด เพื่อนิสิตจะได้ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องสำหรับแบบฝึกหัดต่อไป คะแนนรวมของแบบฝึกหัดคิดเป็นคะแนนทั้งสิ้น 50% มีรายละเอียด ดังนี้

สัปดาห์ที่ 1 อาจารย์ประจำกลุ่มมอบ แบบฝึกหัดเรื่องที่ 1 การเขียนความเห็นเสรี ในชั้นเรียนย่อย ให้นิสิตแสดงความคิดเห็นอย่างกว้าง ๆ ในหัวข้อเรื่องที่ อ.ใจ อึ้งภากรณ์ นำเสนอต่อที่ประชุมดังนี้

ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยกับ (หรือไม่ชอบ/หรือไม่อยาก) .....

เพราะ ..... มีหลักเกณฑ์การเขียน ดังนี้

1. มีการแบ่งประเด็นใหญ่ ประเด็นย่อย พร้อมเหตุผลสนับสนุน และมีย่อหน้าชัดเจน
2. ใช้ภาษาเขียนที่ถูกต้อง
3. ความยาวไม่เกิน 3 หน้า (กระดาษขนาด A4)
4. ชื่อเรื่องเหมาะสมชัดเจน
5. ส่งในชั้นเรียนย่อยในสัปดาห์ที่ 2 ของการเรียน

การเขียนแบบฝึกหัดเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพื้นฐานการเขียนของนิสิต และเป็น การเปิดโอกาสให้นิสิตแสดงตัวตนในเรื่องการใช้ภาษา เนื้อหาของเรื่องเป็นเรื่องที่อยู่ในความสนใจ ของนิสิต การประเมินผลให้ S สำหรับนิสิตที่เขียนได้เป็นที่น่าพอใจและบสำหรับผู้ที่สมควรปรับปรุง

ข้อปดที่ 2 นิสิตพบอาจารย์ประจำกลุ่ม และส่งแบบฝึกหัดเรื่องที่ 1 อาจารย์ประจำกลุ่มให้คำแนะนำ หรือตอบข้อซักถามข้อข้องใจสงสัยในการเรียนการสอนวิชานี้ รวมทั้งให้นิสิตแต่ละคนพูดคุยเกี่ยวกับ เนื้อหาแบบฝึกหัดที่เขียน

ข้อปดที่ 3 อาจารย์ประจำกลุ่มส่งคืนแบบฝึกหัดเรื่องที่ 1 พร้อมคำวิจารณ์และคำแนะนำ จาก การตรวจแบบฝึกหัดไปแล้ว สรุปปัญหาได้ว่า นิสิตยังเขียนรายงานไม่ถูกแบบการเขียนที่ดี เช่น เขียนโดย ไม่ย่อหน้า และใช้ภาษาพูดในการเขียน นิสิตบางคนยังไม่เข้าใจวัตถุประสงค์ของการเขียนแบบฝึกหัด ที่ต้องการให้นิสิตแสดงความคิดเห็นเรื่องใด เรื่องหนึ่งเอง ต้องการให้มีความเป็นตัวของตัวเองมากกว่าการอ่าน หรือคัดลอกข้อความจากแหล่งใดแหล่งหนึ่ง แม้มีการอ้างอิงก็ตาม

นอกจากตรวจคืนงาน อธิบายปัญหา และให้คำแนะนำแล้ว อาจารย์ประจำกลุ่มจะต้องให้ ความรู้กับนิสิตเรื่องการจับประเด็น และแนะนำให้นิสิตอ่านเอกสารเกี่ยวกับบทเรียนประเด็นเรื่อง "ประเด็นกับนวัตกรรม" เขียนโดย ผศ. สุชาย ตรีรัตน์ (2540) และบทความเรื่องความเข้มแข็ง ของเศรษฐกิจพื้นฐาน : ทางรอดของสังคมไทย เขียนโดย ศ.นพ. ประเวศ วะสี (2541,18) เพื่อ ทำแบบฝึกหัดการจับประเด็นในชั้นเรียนย่อยในข้อปดที่ 4

ข้อปดที่ 4 ให้นิสิตทำแบบฝึกหัดที่ 2 เรื่องการจับประเด็นส่งในชั้นเรียนย่อย โดยการตอบคำถามใน แบบฟอร์มที่จัดเตรียมไว้ให้ใช้เวลา 45 นาที จึงปรับปรุงจากแบบฟอร์มฉบับต้นร่างของ อ.พิชญ์ พงษ์สวัสดิ์ โดยอาจารย์ประจำกลุ่มเตรียมข้อมูลให้ความรู้ หรืออธิบายข้อข้องใจก่อนลงมือทำแบบฝึกหัด 15 นาที และไม่อนุญาตให้นิสิตพูดคุย หรือปรึกษาหารือในขณะที่ทำแบบฝึกหัด วัตถุประสงค์ของ การทำแบบฝึกหัด การจับประเด็น เพื่อเป็นการตรวจสอบ และให้ข้อเสนอแนะแก่นิสิตเกี่ยวกับกรจับ ประเด็นใหญ่ และประเด็นย่อย ๆ ของเรื่องที่อ่าน รวมทั้งเสริมสร้างให้นิสิตได้คุ้นเคยกับการอ่านงาน กึ่งวิจารณ์ และส่งเสริมให้นิสิตจับประเด็น รวมทั้งนิเทศกัลยาณูในการเลือก และเสนอความเห็น รายละเอียดแบบฝึกหัดเป็น ดังนี้

คำชี้แจง : ให้เติมข้อความข้างล่างให้ครบถ้วน

1. บทความที่อ่าน เรื่อง .....
เขียนโดย .....
แหล่งที่มา ..... (1 คะแนน)

2. มีความรู้สึกอย่างไรจากการอ่านบทความเรื่องนี้ ให้ตอบภายใน 3 บรรทัด (1 คะแนน)
.....
.....
.....

3. จงสรุปสาระสำคัญที่สุด (ข้อเสนอหลัก) ของบทความภายใน 3 บรรทัด (2 คะแนน)
.....
.....
.....

4. จงขยายความ สาระสำคัญที่ท่านสรุปในข้อ 3 มาอีก 5 บรรทัด (2 คะแนน)
.....
.....
.....
.....
.....

5. จงขยายความ สาระสำคัญในข้อ 4 อีก 5 บรรทัด (1 คะแนน)
.....
.....
.....
.....
.....

6. จงหาประเด็น หรือตัวอย่างสำคัญมา สนับสนุน ข้อเสนอหลัก ของผู้เขียน ภายใน 5 บรรทัด

(2 คะแนน)

.....
.....
.....
.....
.....

หรือ โต้แย้ง ข้อเสนอหลัก ของผู้เขียน ภายใน 5 บรรทัด

(2 คะแนน)

.....
.....
.....
.....
.....

8. จง ตั้งชื่อ บทความใหม่ ภายใน 1 บรรทัด

(1 คะแนน)

.....

ในสัปดาห์นี้ อาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียนรวมมอบหมายให้นักศึกษาอ่านบทความเรื่อง การอ่านจับใจความ และการย่อความ เขียนโดย พันธุ์ทิพา หลาบเลิศบุญ (2539, 23-41) และบทความตาม ที่ อ.ใจ อึ้งภากรณ์ เสนอต่อที่ประชุม เรื่องแนวคิดเศรษฐกิจชุมชนชาวนาในประเทศไทย ตีพิมพ์ในหนังสือทฤษฎี และแนวคิดเศรษฐกิจชุมชนชาวนา เขียนโดย ฉัตรทิพย์ นาถสุภา และคนอื่น ๆ (2540, 239-277) และมอบหมายให้นักศึกษาทำแบบฝึกหัดเรื่องที่ 3 การสรุปความ ส่งในสัปดาห์ที่ 6 ในชั้นเรียนย่อย รายละเอียดของแบบฝึกหัดมีดังนี้

ให้นักศึกษาสรุปความจากบทความเรื่อง “แนวคิดเศรษฐกิจชุมชนชาวนาในประเทศไทย” ซึ่งตีพิมพ์ในหนังสือ ทฤษฎี และแนวคิดเศรษฐกิจชุมชนชาวนา เขียนโดย ฉัตรทิพย์ นาถสุภา และคนอื่น ๆ โดยมีเกณฑ์ที่ต้องคำนึงดังต่อไปนี้

1. นิสิตสามารถจับประเด็นหลัก และประเด็นย่อยได้ (5 คะแนน)

2. เขียนโดยใช้ภาษาของนิสิตเอง ไม่ตัดต่อหรือลอกข้อความจากต้นฉบับที่อ่าน

(3 คะแนน)

3. มีได้หลายย่อหน้า ขนาดความยาวไม่เกิน 2 หน้ากระดาษ A4 โดยเว้นว่างขอบหน้ากระดาษ ประมาณ 1.5 นิ้ว และขอบหลังกระดาษ 1 นิ้ว
4. ห้ามนำหัวข้อต่าง ๆ จากต้นฉบับมาเรียงต่อกัน
5. ไม่ต้องเขียนแสดงความคิดเห็น (เกณฑ์ข้อ 3-4-5 รวม 2 คะแนน)
6. คะแนนเต็มรวม 10 คะแนน
7. ส่งระหว่างวันที่ 12-16 กรกฎาคม (ในชั้นเรียนย่อยตามวัน-เวลาที่มีการเรียนของแต่ละกลุ่ม)

สัปดาห์ที่ 5 อาจารย์ประจำกลุ่มให้คำแนะนำ อธิบายเพิ่มเติม หรือตอบข้อซักถามภายหลังจากที่นิสิตได้อ่านบทความ 2 บทความ และศึกษารายละเอียดของแบบฝึกหัดที่ 3 ที่ได้รับมอบหมายจากชั้นเรียนรวมในสัปดาห์ที่ 4 เพื่อเตรียมทำแบบฝึกหัดที่ 3 รวมทั้งอธิบายเกณฑ์การตรวจแบบฝึกหัดด้วย นอกจากนี้ อาจารย์ประจำกลุ่มตรวจคืนแบบฝึกหัดเรื่องที่ 2 พร้อมทั้งให้คำแนะนำ และวิจารณ์ปัญหาในการเขียน ซึ่งสรุปเป็นประเด็นได้ ดังนี้

1. ลักษณะคำถามในแบบฝึกหัดบางข้อ ไม่ชัดเจน ทำให้เกิดข้อสงสัย เช่น คำถามข้อ 2 นิสิตมีความรู้สึกอย่างไร จากการอ่านบทความเรื่องนี้ และคำถามข้อ 6 ให้หาประเด็น หรือตัวอย่างมาสนับสนุนข้อเสนอลหลัก หรือข้อโต้แย้ง จากแบบฝึกหัดที่ได้ทำไปแล้ว นิสิตตอบโดยไม่ได้แสดงความรู้สึก แต่นำเนื้อหาจากบทความที่อ่านมาตอบ
2. นิสิตบางคนไม่เข้าใจความหมายของการจับประเด็น ยังไม่สามารถจับสาระสำคัญของเนื้อหาบทความที่อ่านได้

กล่าวโดยรวม แบบฝึกหัดการจับประเด็นเป็นแบบฝึกหัดที่เป็นประโยชน์ แต่ลักษณะคำถามควรชัดเจน การใช้ภาษาควรเปลี่ยนแปลงให้เหมาะสม มีคำถามบางข้อที่นิสิตไม่เข้าใจ เช่น หัวข้อที่มีการใช้คำว่า ขยายความ อาจใช้คำอื่นที่ชัดเจนเหมาะสมกว่า

สัปดาห์ที่ 6 นิสิตส่งแบบฝึกหัดเรื่องที่ 3 ในชั้นเรียนย่อย เพื่ออาจารย์ประจำกลุ่มจะได้ตรวจคืนในสัปดาห์ที่ 7 และมอบหมายแบบฝึกหัดที่ 4 การเขียนคำจำกัดความ ซึ่งมีกำหนดส่งในสัปดาห์ที่ 9 ภายหลังจากการสอบกลางภาค จุดประสงค์ของแบบฝึกหัดนี้ เพื่อให้ นิสิตสามารถพัฒนาจากการเขียนย่อความ ไปสู่การสรุปความหมายของคำแต่ละคำได้ โดยการหาความหมายของคำแต่ละคำ จากแหล่งอ้างอิงต่าง ๆ ที่เรี้นรู้มาในชั้นเรียนรวม และที่มีปรากฏในห้องสมุด และสามารถเขียนเอกสารอ้างอิง

ของแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ได้ถูกต้องตามหลักการอ้างอิง รายละเอียดของแบบฝึกหัดซึ่งที่ประชุมรับตามข้อเสนอของ อ. ใจ อึ้งภากรณ์ ซึ่งมีดังนี้

ให้หาคำจำกัดความ หรือความหมายของคำต่อไปนี้ 1 คำ พร้อมบอกแหล่งการค้นคว้าอ้างอิง 4 แหล่ง จาก 5 แหล่ง ดังนี้ หนังสืออ้างอิงประเภทต่าง ๆ หนังสือตำรา บทความวารสาร บทความหนังสือพิมพ์ และฐานข้อมูลออนไลน์ โดยเป็นภาษาไทย 3 แหล่ง ภาษาอังกฤษ 1 แหล่ง แต่ละแหล่งจะต้องไม่ซ้ำประเภทเอกสารกัน และให้ถ่ายสำเนาเอกสารแหล่งอ้างอิง และอ้างอิงให้ชัดเจน ส่งพร้อมแบบฝึกหัด ขนาดความยาวไม่เกิน 1 หน้ากระดาษ (10 คะแนน)

1. ชุมชน (community)
2. เสรีนิยม (liberalism)
3. สังคมนิยม (socialism)
4. ทุนนิยม (capitalism)
5. อนาธิปไตย (anarchism)
6. เศรษฐกิจพึ่งตนเอง (economic self-sufficiency)
7. ปฏิรูปที่ดิน (land reform)
8. บริโภคนิยม (consumerism)
9. สหกรณ์ (cooperative)
10. รัฐ (state)
11. การพัฒนาเศรษฐกิจ (economic development)
12. เศรษฐกิจฟองสบู่ (bubble economy)
13. เกษตรผสมผสาน (mixed agriculture)
14. โลกาภิวัตน์ (globalisation)
15. ชาตินิยม (nationalism)
16. ระบบอุปถัมภ์ (patron-client system)

ในแต่ละคำ นิสิตต้องคำนึงถึงประเด็นต่อไปนี้

1. การเรียบเรียงเนื้อหาด้วยภาษา และความเข้าใจของตนเอง ห้ามคัดต่อ หรือใช้ภาษาของผู้เขียน (5 คะแนน)
2. ครอบคลุมแหล่งค้นคว้าต่าง ๆ และเขียนเอกสารอ้างอิงถูกต้อง (5 คะแนน)
3. กำหนดวันมอบหมายงาน ระหว่าง 13-16 ก.ค. 42
4. กำหนดวันส่ง ระหว่าง 26-30 ก.ค. 42

สัปดาห์ที่ 7 อาจารย์ประจำกลุ่มตรวจคืนแบบฝึกหัดที่ 3 การสรุปความพร้อมทั้งวิจารณ์ และให้คำแนะนำ ซึ่งพบว่านิสิตอ่านเอกสารต้นฉบับไม่ละเอียด จึงจับประเด็นสำคัญไม่ได้ และสรุปความได้ไม่ครบถ้วน นอกจากนี้นิสิตยังเขียนโดยใช้ภาษาพูด หรือเขียนคำซ้ำ เขียนประโยคที่ไม่มีความหมาย และสรุปความไม่ชัดเจน

นอกจากนี้ อาจารย์ประจำกลุ่มอธิบายเนื้อหาบทความเรื่อง แนวคิดเศรษฐกิจชุมชน ชวนนาในประเทศไทย ที่ได้มอบหมายในชั้นเรียนรวมสัปดาห์ที่ 4 เพื่อจะได้เตรียมทำแบบฝึกหัด เรื่องที่ 5 และเรื่องที่ 6 ต่อไป

สัปดาห์ที่ 8 สอบกลางภาค เนื้อหาการอ้างอิงเอกสารที่มีการบรรยายในชั้นเรียนรวม

สัปดาห์ที่ 9 นิสิตส่งแบบฝึกหัดเรื่องที่ 4 การเขียนคำจำกัดความ อาจารย์ประจำกลุ่มอธิบายปัญหาในการเขียนสรุปความ และมอบหมายแบบฝึกหัดเรื่องที่ 5 การเขียนวิจารณ์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ นิสิตสามารถแสดงความคิดเห็นในเชิงเห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วยกับแนวความคิดหนึ่ง ๆ จากการอ่าน เอกสารที่กำหนด โดยแสดงเหตุผลที่ได้จากประสบการณ์การอ่านจากเอกสารหรือบทความ ที่ได้รับ มอบหมายในแบบฝึกหัดก่อน ๆ มาสนับสนุนความคิดเห็นดังกล่าวอย่างชัดเจน รายละเอียดในแบบฝึกหัด ที่ประชุมยอมรับตามข้อเสนอของ อ.ใจ อึ้งภากรณ์ ดังนี้

ตามที่ ศ.ดร. นิธิ เอียวศรีวงศ์ เสนอแนวความคิดเรื่อง “ชุมชนเศรษฐกิจชน” ใน มติชนรายวัน ฉบับวันที่ 19 มิถุนายน, 6, นิสิตมีความเห็นอย่างไร (เห็นด้วยหรือไม่ จงวิจารณ์) และอ้างอิงเอกสารโดยจะต้องคำนึงถึงประเด็นต่อไปนี้

1. อ่านเอกสารที่ ศ.ดร. นิธิ เขียน และเอกสารอื่น ๆ ประกอบการเขียนวิจารณ์อย่างน้อย 2 รายการ เช่น

ฉัตรทิพย์ นาถสุภา และคนอื่น ๆ. 2541. *ทฤษฎีและแนวคิดเศรษฐกิจชุมชนชวนนา*. กรุงเทพฯ : สำนัก งานกองทุนสนับสนุนการวิจัย, 239-277.

ประเวศ วะสี. 2541. ความเข้มแข็งของเศรษฐกิจพื้นฐาน : ทางรอดของสังคมไทย. *มติชนรายวัน*, 9 มกราคม, 18.

2. ความยาวของเนื้อหาประมาณ 2 หน้า (ไม่รวมเอกสารอ้างอิง)

3. เกณฑ์การตรวจให้คะแนน (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)

@ เขียนเป็นระบบ มีโครงสร้างชัดเจน ใช้ภาษาถูกต้อง การอ้างอิงถูกต้องแบบ นาม-ปีของ Turabian (3 คะแนน)

@ ความสามารถในการแสดงความคิดเห็นในประเด็นต่อไปนี้ (7 คะแนน)

- แสดงจุดยืนของตนเอง ว่า โน้ม ไปในทางเห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วย
- ให้สรุปความเนื้อหางานของ ศ.ดร. นิธิ อย่างกระชับรัด และชัดเจน
- แสดงทัศนะต่อบทความ เช่น เห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วย มีจุดเด่น จุดด้อย โดยแสดงเหตุผล และข้อมูลสนับสนุนจากเอกสารพร้อมการอ้างอิง
- ข้อสรุป

staple 10 อาจารย์ประจำกลุ่มตรวจค้นแบบฝึกหัดเรื่องที่ 4 การเขียนคำจำกัดความ โดยสรุปปัญหาได้ดังนี้

1. เขียนสรุปความหมายของคำ โดยไม่อ้างอิงเอกสาร หรืออ้างอิงเอกสารไม่ถูกต้อง
2. จับประเด็นสำคัญของเรื่องที่ไม่ได้
3. นิสิตพยายามค้นข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ซึ่งนับว่าบรรลุวัตถุประสงค์เรื่องการค้นคว้า

แต่ควรกำหนดให้นิสิตหาบทความประกอบการอ้างอิงที่มีขนาดไม่ยาวมากนัก เพื่อให้ได้อ่านจริง

4. นิสิตยังขาดวิจาร์ณญาณในการเลือกแหล่งค้นคว้าที่น่าเชื่อถือ

5. นิสิตสามารถสรุปความจากแหล่งข้อมูลที่ค้นคว้ามาได้ แต่ไม่สามารถเรียบเรียงเนื้อหาจากแหล่งข้อมูลดังกล่าวให้กลมกลืนเป็นเรื่องเดียวกันได้

นอกจากนี้อาจารย์ประจำกลุ่มควรอธิบายลักษณะการเขียนวิจาร์ณณ์ เพื่อเป็นแนวทางสำหรับนิสิตในการทำแบบฝึกหัด

staple 11 นิสิตส่งแบบฝึกหัดเรื่องที่ 5 การเขียนวิจาร์ณณ์ อาจารย์ประจำกลุ่มอธิบายปัญหาการเขียนคำจำกัดความ และมอบหมายให้นิสิตอ่านบทความ ตามที่ อ.ใจ อึ้งภากรณ์ เป็นผู้เลือก รวบรวมทำข้อสรุปย่อ และผ่านการรับรองจากที่ประชุม เรื่อง วิชัณหนึ่งนักเศรษฐศาสตร์ เขียนโดย ดร. กำชัย ฉายสมิต (2541) และบทความเรื่อง เศรษฐศาสตร์ชุมชนแบบพึ่งตนเอง : ปรัชญา ฐานะ และ อนาคต โดย ผศ.ดร. สังคีต พิริยะรังสรรค์ (2541) นอกจากนี้ยังมีเอกสารที่นิสิตควรอ่าน เพื่อเป็นประโยชน์ในการทำแบบฝึกหัด ได้แก่ เอกสารเรื่อง วิธีเขียนเรียงความรัฐศาสตร์ เขียนโดย อ. ใจ อึ้งภากรณ์ (2542) ประเภทของความเรียงทางวิชาการ และการวางแผนการเขียนความเรียงทางวิชาการ แปลเก็บความโดย อ.พิชญ์ พงษ์สวัสดิ์ (2540) จากหนังสือชื่อ Studying for a degree in the humanities and social sciences. London : Macmillan, 1986, 86-107. และตัวอย่าง “ตัวแบบ” ชินงาน โดย ผศ. สุชาย ตรีรัตน์ (2540)

การมอบหมายให้นิสิตอ่านเอกสารล่วงหน้า เป็นการช่วยเสริมสร้างความเข้าใจของนิสิตที่มีต่อเนื้อหาของบทความที่อ่าน

สรุปคำที่ 12 อาจารย์ประจำกลุ่มมอบหมายแบบฝึกหัดที่ 6 การเขียนเชิงโต้แย้ง แบบฝึกหัดนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อฝึกให้นิสิตรัฐศาสตร์รู้จักการเลือกมีมุมมอง หรือจุดยืน และสามารถโต้แย้งกับความเห็นที่แตกต่าง ได้อย่างมีเหตุผล และมีรายละเอียดสนับสนุน รายละเอียดของแบบฝึกหัด เป็นไปตามที่ อ.ใจ อึ้งภากรณ์ เสนอผ่านที่ประชุม มีดังนี้

แนวความคิดเศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเอง เป็นทางออกสำหรับประเทศไทยในยุควิกฤตปัจจุบัน หรือไม่ ในการตอบคำถาม นิสิตจะต้องพิจารณาบทความ 5 รายการต่อไปนี้

กำชัย ลายสมิต. 2541. *วิชั่นหนึ่งนักเศรษฐศาสตร์*. กรุงเทพฯ : ฐู้งแจ่ง, 67-93.

ฉัตรทิพย์ นาถสุภา และคนอื่นๆ. 2541. *ทฤษฎีและแนวคิดเศรษฐกิจชุมชนชนวนา*. กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย, 239-277.

นิธิ เอียวศรีวงศ์. 2541. *ชุมชนเศรษฐกิจชน*. *มติชนรายวัน*, 19 มิถุนายน, 6.

ประเวศ วะสี. 2541. *ความเข้มแข็งของเศรษฐกิจพื้นฐาน : ทางรอดของสังคมไทย*. *มติชนรายวัน*, 9 มกราคม, 18.

สังคิต พิริยะรังสรรค์. 2541. *เศรษฐศาสตร์ชุมชนแบบพึ่งตนเอง : ปรัชญา ฐานะและอนาคต*. ใน *เศรษฐกิจพึ่งตนเอง : แนวคิดและยุทธศาสตร์*. กรุงเทพฯ : กรมการปกครอง, 49-64.

ในการเขียนแบบฝึกหัดเรื่องนี้ นิสิตจะต้องพิสูจน์ให้เห็นว่า สามารถเปรียบเทียบแนวความคิดที่ขัดแย้งกัน ได้อย่างเป็นระบบ และต้องแสดงจุดยืนของตนเองที่มีเหตุผลประกอบอย่างชัดเจน โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

1. แสดงจุดยืน และแสดงรายละเอียดของเหตุผลที่สามารถนำไปตั้งเป็นประเด็นย่อย ๆ ในเนื้อหาของงานได้ (2 คะแนน)

2. แสดงความสามารถในการสังเคราะห์แนวคิดทั้ง 5 แนว และแสดงความเห็นสนับสนุน หรือโต้แย้งเป็นประเด็น ๆ (10 คะแนน)

3. เขียนได้โดยมีโครงสร้างเป็นระบบ ใช้ภาษาถูกต้อง คอบตรงประเด็น และอ้างอิงถูกต้อง (3 คะแนน)

4. ความยาวไม่น้อยกว่า 2 หน้า และไม่เกิน 5 หน้า (ไม่รวมเอกสารอ้างอิง)

5. กำหนดส่งงานระหว่างวันที่ 6-10 ก.ย. 2542 ในชั้นเรียนกลุ่มย่อย

ข้อปดาคห์ที่ 13 อาจารย์ประจำกลุ่มตรวจคินงานแบบฝึกหัดที่ 5 การเขียนวิจารณ์ โดยสรุปปัญหาของ นิสิตในการเขียนแบบฝึกหัดได้ ดังนี้

1. นิสิตบางคนเข้าใจแบบฝึกหัด ไม่ละเอียดชัดเจน ทำให้ทำแบบฝึกหัดอย่างผิดวัตถุประสงค์ เช่น แสดงความคิดเห็น และสรุปความเรื่องเศรษฐกิจชุมชน โดยไม่ได้วิจารณ์งานของ ดร. นิธิ เอียวศรีวงศ์
2. นิสิตยังคงมีปัญหาเรื่องการอ้างอิงเอกสาร และการใช้ภาษา
3. นิสิตจับประเด็นสำคัญของเอกสารที่อ่านไม่ได้

นอกจากนี้อาจารย์ประจำกลุ่มบางกลุ่มอธิบายตอบข้อซักถามบางประการของนิสิต หรือสร้างแรงจูงใจให้นิสิต โดยการแบ่งกลุ่มได้วาทิ เพื่อเป็นแนวทางสำหรับการเขียนแบบฝึกหัดเชิงโต้แย้ง

ข้อปดาคห์ที่ 14-15 นิสิตส่งแบบฝึกหัดที่ 6 การเขียนเชิงโต้แย้ง และอาจารย์ประจำกลุ่มอธิบายปัญหาจุดแข็ง-จุดอ่อนของการเขียนวิจารณ์ รวมถึงพูดคุยอภิปรายเนื้อหาของแบบฝึกหัดที่ 6 หรือตรวจสอบความเข้าใจในสาระของงานที่นิสิตเขียน

ข้อปดาคห์ที่ 16 อาจารย์ประจำกลุ่มตรวจคินงานแบบฝึกหัดที่ 6 วิจารณ์ และให้คำแนะนำแก่นิสิต ผลจากการตรวจแบบฝึกหัด พบว่า

1. นิสิตบางคนยังไม่เข้าใจวิธีการเขียนเชิงโต้แย้ง จึงเขียนในลักษณะการสรุปความ จากบทความที่อ่านทั้งหมด โดยไม่แสดงความคิดเห็นสนับสนุน หรือโต้แย้งกับแนวความคิดของผู้เขียน บางคนไม่ได้อธิบายแนวคิดที่ไม่เห็นด้วยก่อนจะแสดงความคิดเห็นโต้แย้ง นิสิตส่วนใหญ่มีทักษะแบบเดียวกับ ดร. กำชัย ลายสมิต และนำความคิดเห็นนี้ไปได้แย้งกับความคิดของผู้เขียนอื่น ๆ โดยไม่ได้สรุปประเด็นสำคัญของผู้เขียนแต่ละคนนำมาอธิบาย มีเพียงส่วนน้อยที่สามารถอธิบายประเด็นของผู้เขียนคนอื่นมาสนับสนุน หรือโต้แย้งความเห็นของตนได้อย่างชัดเจน
2. นิสิตไม่สามารถจับประเด็นสำคัญของเนื้อหาของเอกสารที่ได้รับมอบหมายให้อ่าน อาจารย์ประจำกลุ่มจึงได้เสนอให้นิสิตเขียนตาราง เพื่อจัดกลุ่มความคิดของผู้เขียนแต่ละคนเป็นประเด็น ๆ ทำให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น

การประเมินผลแบบฝึกหัดการเขียน

คะแนนแบบฝึกหัดในชั้นเรียนข้อยกจากการเขียนแบบฝึกหัด 6 เรื่อง คิดเป็น 50% ดังนี้

1. การเขียนความเห็นเสริม	ประเมินเป็น S และ U
2. การจับประเด็น	คะแนนเต็ม 5 คะแนน
3. การสรุปความ	คะแนนเต็ม 10 คะแนน
4. การเขียนคำจำกัดความ	คะแนนเต็ม 10 คะแนน
5. การเขียนวิจารณ์	คะแนนเต็ม 10 คะแนน
6. การเขียนเชิงโต้แย้ง	คะแนนเต็ม 15 คะแนน

การบริหารจัดการ

วิชาทักษะการค้นคว้าทางสังคมศาสตร์ เป็นวิชาที่มีการสอนเป็นทีม และมีอาจารย์ร่วมสอนจำนวนทั้งสิ้น 16 คน จาก 4 ภาควิชา ได้แก่ ภาควิชาการปกครอง ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา และรัฐประศาสนศาสตร์ จึงจำเป็นต้องมีการจัดการที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปด้วยดี ทั้งในแง่การช่วยลดภาระงานของอาจารย์ผู้ร่วมสอน และเกิดความเป็นธรรมกับนิสิตโดยรวมในการประเมินผล ทางคณะรัฐศาสตร์ โดยมติที่ประชุมคณะกรรมการประจำคณะ จึงให้ดำเนินการจัดการในรูปของคณะอนุกรรมการภายใต้การกำกับดูแลของรองคณบดีฝ่ายวิชาการ คณะรัฐศาสตร์ เรียกว่า “คณะอนุกรรมการวิชาการคณะรัฐศาสตร์ เพื่อจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะการค้นคว้าทางสังคมศาสตร์” ประกอบด้วย ประธาน คณะอนุกรรมการ และผู้ประสานงานวิชา ซึ่งทำหน้าที่เลขานุการที่ประชุม ในปีการศึกษา 2542 คณะอนุกรรมการชุดนี้มีจำนวนทั้งสิ้น 16 คน (รายละเอียดอยู่ในภาคผนวก ก) มีหน้าที่กำหนดรายละเอียดเนื้อหารายวิชา และวิธีการเรียนการสอน ประชุมปรึกษาหารือเพื่อปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอน กำหนดหัวเรื่อง (theme) ของแบบฝึกหัด และกำหนดเอกสารอ่านประกอบ นอกจากนี้ คณะอนุกรรมการยังทำหน้าที่อาจารย์ประจำกลุ่ม ซึ่งมีหน้าที่มอบหมาย และอธิบายแบบฝึกหัด รวมทั้งตรวจ และส่งคืนแบบฝึกหัดเพื่อให้นิสิตนำไปปรับปรุงแก้ไขสำหรับการเขียนแบบฝึกหัดต่อ ๆ ไป

การประเมินผล และการตัดเกรด

ปีการศึกษา 2542 วิชาทักษะการค้นคว้าทางสังคมศาสตร์ มีการจัดแบ่งการเรียนการสอนเป็น 2 ส่วน คือ ชั้นเรียนรวม มีนิสิตจำนวน 229 คน และชั้นเรียนย่อย ซึ่งจัดแบ่งนิสิตจำนวนดังกล่าวเป็น 15 กลุ่ม ตามภาควิชาต่าง ๆ ตามรายละเอียดที่ได้กล่าวไว้ในหัวข้อเรื่องเนื้อหาวิชา และกระบวนการจัดการเรียนการสอนข้างต้น การสอน และการประเมินผลการเรียนของทั้งสองส่วนมีความแตกต่างกัน ในชั้นเรียนรวม สอนโดยผู้สอน 2 คน แต่ประเมินผลโดยผู้สอนคนเดียว เพราะมีการสอบเฉพาะหัวข้อการอ้างอิงเอกสาร และการค้นคว้า ส่วนหัวข้อพื้นฐานการคิดการเขียน และหลักในการเขียนรายงาน ไม่มีการสอบ (เคยมีการสอบในปีการศึกษา 2539-2541) ในขณะที่ชั้นเรียนย่อยมีการสอน และประเมินผล โดยผู้สอน 15 คน ซึ่งแต่ละกลุ่มย่อมมีความแตกต่างและเกิดการผันแปรได้ทั้งในการสอน การให้คำแนะนำ หรืออธิบายแบบฝึกหัดตลอดจนการประเมินผล แม้ในกระบวนการเรียนการสอนกลุ่มย่อย จะมีการกำหนดเกณฑ์การตรวจให้คะแนนแบบฝึกหัดแต่ละเรื่องร่วมกัน จากมติที่ประชุมคณะอนุกรรมการวิชาการคณะรัฐศาสตร์ เพื่อจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะการค้นคว้าทางสังคมศาสตร์ ก็ตาม ดังนั้น เพื่อลดความผันแปรของการประเมินที่แตกต่างกันดังกล่าว และเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมต่อนิสิตทุกกลุ่ม ที่ประชุมคณะอนุกรรมการวิชาการคณะรัฐศาสตร์ เพื่อจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะการค้นคว้าทางสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 20/2542 วันพฤหัสบดีที่ 21 ตุลาคม 2542 มีมติให้ตัดเกรดตามวิธีการดังนี้ (สุชาย ตรีรัตน์ 2542, 1) (ดูรายละเอียดเพิ่มเติมในภาคผนวก ง)

1. ลดการผันแปรของการประเมินที่แตกต่างกันในกลุ่มผู้สอนในชั้นเรียนย่อย โดยการแปลงค่าคะแนนดิบ (คะแนนเฉลี่ยเต็ม 50) ของนิสิตทั้ง 15 กลุ่มในชั้นเรียนย่อยเข้าสู่คะแนนมาตรฐาน Z (Z-SCORE) และ T (T-SCORE)

2. ดำเนินการแปลงค่าคะแนนดิบ (คะแนนเต็ม 50) ของนิสิตในชั้นเรียนรวมจำนวน 228 คน (คิดคะแนนจากนิสิตจำนวน 228 คน เนื่องจากมีนิสิต 1 คน ไม่เคยส่งแบบฝึกหัดเลยจึงแยกนิสิตคนนี้ออกไป ตามมติที่ประชุม) เป็นคะแนนมาตรฐาน Z และ T เช่นเดียวกัน เพื่อให้เป็นหน่วยคะแนนแบบเดียวกันกับข้อ 1 และเพื่อรวมค่าคะแนน T ส่วนนี้ ซึ่งเป็นของชั้นเรียนรวมเข้ากับค่าคะแนน T ของชั้นเรียนย่อยตามข้อ 1

3. ผลการดำเนินการตามข้อ 2 ปรากฏเป็นค่าคะแนน T รวมของนิสิตทั้งหมด ซึ่งสามารถนำไปใช้เป็นค่าคะแนนในการตัดเกรด

4. การดำเนินการตัดเกรด โดยอาศัยค่ามัธยฐาน (MEDIAN) (จากค่าคะแนน T รวมของนิสิตทั้งหมด 228 คน) ตามวิธีการของ Dewey B. Stuit ซึ่งมีปรากฏในหนังสือของ ศ.ดร. บุญธรรม กิจปริดาภิสุทธิ (2521, 96-103)

วิธีการตัดเกรดดังกล่าวข้างต้น แม้จะไม่ใช่วิธีที่ดีที่สุด และยุติธรรมที่สุดก็ตาม แต่น่าจะเป็นวิธีที่ลดความแตกต่างในการให้คะแนนของอาจารย์ในกลุ่มย่อยแต่ละกลุ่มได้มากกว่าวิธีอื่น ๆ ที่เคยใช้ในการตัดเกรด และประเมินผลในปีการศึกษาที่ผ่านมา ๆ มา และควรเป็นแบบอย่างในการใช้ตัดเกรดต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษา

การศึกษาในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาทักษะการค้นคว้าทางสังคมศาสตร์ ในด้านต่าง ๆ เช่น เนื้อหาวิชา วิธีการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน การวัดและประเมินผล การใช้ประโยชน์ ตลอดจนทัศนคติที่มีต่อการเรียนการสอนวิชานี้ ข้อมูลจากการศึกษาจะเป็นแนวทางสำหรับอาจารย์ผู้สอนในการแก้ปัญหา ปรับปรุงวิธีการเรียนการสอน กำหนดรายละเอียดเนื้อหาวิชา และเป็นแนวทางสำหรับฝ่ายวิชาการของคณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในการกำหนดนโยบาย และทิศทางการเรียนการสอนวิชาทักษะการค้นคว้าทางสังคมศาสตร์ ในปีการศึกษาต่อไป โดยมีลำดับขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

1. กำหนดกลุ่มประชากร
2. จัดเตรียมเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. เก็บรวบรวมข้อมูล
4. วิเคราะห์ข้อมูล

กลุ่มประชากร

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นิสิตชั้นปีที่ 1 คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่เรียนวิชาทักษะการค้นคว้าทางสังคมศาสตร์ ในภาคต้นปีการศึกษา 2542 ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 229 คน แบ่งตามภาควิชาต่าง ๆ เป็นดังนี้

ตารางที่ 1 จำนวนนิสิตที่เรียนวิชาทักษะการค้นคว้าทางสังคมศาสตร์ ปีการศึกษา 2542

ภาควิชา	จำนวน	ร้อยละ
การปกครอง	57	24.89
ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ	58	25.33
สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา	54	23.58
รัฐประศาสนศาสตร์	60	26.20
รวม	229	100

จากจำนวนนิสิต 229 คน สามารถเก็บแบบสอบถามกลับคืนมาได้ 207 ชุด คิดเป็น 90.39% ของนิสิตทั้งหมด

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ แบบสอบถาม มีขั้นตอนในการดำเนินการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอน ในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. ได้แนวคิดจากแบบสอบถามที่ อ.ดร. กฤษณา กิตยาดิษฐ์ ซึ่งเป็นอาจารย์สอนกลุ่มย่อยกลุ่มหนึ่ง ได้ทำการสอบถามความคิดเห็นของนิสิตภาควิชารัฐประศาสนศาสตร์ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาทักษะการค้นคว้าทางสังคมศาสตร์ในกลุ่มที่อาจารย์เป็นอาจารย์ประจำกลุ่ม
3. รายละเอียดในแบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ คำถามในส่วนการเรียนในชั้นเรียนรวม และคำถามการเรียนในชั้นเรียนย่อย โดยครอบคลุมหัวข้อ เนื้อหาวิชา วิธีการเรียนการสอน สื่อการสอน การวัดและประเมินผล และทักษะที่มีต่อการเรียนการสอนวิชานี้ โดยเนื้อหาวิชาว่าด้วยการอ้างอิงเอกสาร การค้นคว้าและแบบฝึกหัดการเขียนประเภทต่าง ๆ ให้ผู้ตอบประมาณค่า (Rating scale) ชนิด 3 อันดับ คือ มาก ปานกลาง และน้อย นอกจากนี้ยังมีคำถามแบบปลายเปิดให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นอื่น ๆ นอกเหนือจากคำถามในส่วนต้น ได้แก่ ความคิดเห็นเกี่ยวกับอาจารย์ผู้สอน ประเภทของบทความ และวิธีการเรียนการสอน เป็นต้น (ตัวอย่างแบบสอบถามอยู่ในภาคผนวก ค)
4. นำแบบสอบถามที่ร่างเรียบร้อยแล้ว เสนอที่ประชุมคณะกรรมการวิชาคณะรัฐศาสตร์เพื่อจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะการค้นคว้าทางสังคมศาสตร์ ซึ่งทำหน้าที่อาจารย์ประจำกลุ่มย่อย และเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ได้ร่วมพิจารณา และตรวจสอบข้อคำถาม ในการประชุมครั้งที่ 16/2542 วันที่ 7 กันยายน 2542 และครั้งที่ 17/2542 วันที่ 14 กันยายน 2542 คณะอนุกรรมการที่เข้าร่วมประชุมและพิจารณาแบบสอบถามในครั้งนั้น ได้แก่ รศ.ดร. สุภางค์ จันทวานิช รศ.ดร. ชัยสิทธิ์ เถлимมีประเสริฐ ผศ. สุชาย ตรีรัตน์ ผศ.ดร. บุญยง ชื่นสุวิมล อ.ดร. กฤษณา กิตยาดิษฐ์ อ.ใจ อึ้งภากรณ์ อ.ตระกูล มีชัย อ.ศรีสง่า วงศ์ทองดี และ อ.ศิริรัตน์ แอดสกุล
5. นำแบบสอบถามแก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำของคณะอนุกรรมการฯ แล้วนำไปให้นิสิตที่เป็นกลุ่มประชากร จำนวน 229 คน เป็นผู้ตอบในวันสุดท้ายของการเรียนในชั้นเรียนรวม คือ วันที่ 17 กันยายน 2542 แต่เนื่องจากในวันนั้นมีนิสิตขาดเรียน 22 คน ทำให้ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาทั้งสิ้น 207 ชุด หรือคิดเป็น 90.39% แม้จะไม่ได้จากประชากรทั้งหมด แต่ถือว่าจำนวนดังกล่าวมากเพียงพอ และสามารถเป็นตัวแทนความคิดเห็นของนิสิตชั้นปีที่ 1 ได้

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้รับแบบสอบถามคืนมาแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาทำการวิเคราะห์โดยกำหนดน้ำหนักคะแนน ดังนี้

ระดับมาก	เท่ากับคะแนน	3
ระดับปานกลาง	เท่ากับคะแนน	2
ระดับน้อย	เท่ากับคะแนน	1

จากนั้นหาค่าร้อยละ และค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นของคำถามแต่ละข้อ ในการคำนวณหาค่าคะแนนเฉลี่ย นำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบ และแปลความหมายโดยถือเกณฑ์ดังนี้

ค่าคะแนนระหว่าง 2.50 - 3.00	หมายความว่า	เห็นด้วยมาก, เหมาะสมมาก
ค่าคะแนนระหว่าง 1.50 - 2.49	หมายความว่า	เห็นด้วยปานกลาง, เหมาะสมปานกลาง
ค่าคะแนนระหว่าง 1.00 - 1.49	หมายความว่า	เห็นด้วยน้อย, เหมาะสมน้อย

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของนิสิตในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

1. ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการเรียนในหัวข้อการอ้างอิงเอกสาร และการค้นคว้า ได้ศึกษารายละเอียดของเนื้อหาวิชา การเรียนรู้และความเข้าใจในเนื้อหาวิชา การวัดและประเมินผล และการนำไปใช้ประโยชน์ ใช้ค่าร้อยละ และค่าคะแนนเฉลี่ย ในการคำนวณ และเสนอผลการศึกษาใน ตารางที่ 2 และแผนภูมิที่ 1 และแผนภูมิที่ 2

2. ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการเรียนการสอนในชั้นเรียนรวม และชั้นเรียนย่อย ได้ทำการศึกษาในหัวข้อวิธีการสอน การเปิดโอกาสให้ซักถาม หรือแสดงความคิดเห็น ความเหมาะสมในการใช้สื่อการสอน ความตรงต่อเวลาในการตรวจและคืนงาน ความชัดเจนในการตรวจวิจารณ์ และความเป็นธรรมในการให้คะแนน ใช้ค่าร้อยละ และค่าคะแนนเฉลี่ยในการคำนวณ และเสนอผลการศึกษาในตารางที่ 3 และแผนภูมิที่ 3 และแผนภูมิที่ 4

3. ความสนใจของนิสิตในการเรียนในชั้นเรียนรวม และในชั้นเรียนย่อย ผู้วิจัยได้สอบถามความสม่ำเสมอในการเข้าชั้นเรียน ความตรงต่อเวลาในการเรียนและการส่งแบบฝึกหัด สอบถามความคิดเห็นว่าสนใจในวิชานี้ หรือเห็นว่านิสิตคนอื่นสนใจวิชานี้หรือไม่ การปฏิบัติตามคำแนะนำของอาจารย์ ประจำกลุ่ม และการพยายามเรียนรู้ และแก้ไขข้อบกพร่อง โดยใช้ค่าร้อยละ และค่าคะแนนเฉลี่ย ในการคำนวณ และเสนอผลการศึกษาใน ตารางที่ 4 และแผนภูมิที่ 5 และแผนภูมิที่ 6

4. ศึกษาทักษะของนิสิตที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาทักษะการค้นคว้าทางสังคมศาสตร์ ในชั้นเรียนรวม และชั้นเรียนย่อย โดยการสอบถามประโยชน์ และคุณค่าของวิชานี้ ความพึงพอใจในการเรียนการสอนในหัวข้อการอ้างอิงเอกสาร และการค้นคว้า พัฒนาการด้านการเขียน และการค้นคว้า ประโยชน์ และคุณค่าของวิชานี้ที่มีต่อการเรียนวิชาอื่น และความพึงพอใจกับการเรียนการสอน ในชั้นเรียนย่อยที่เป็นอยู่ ใช้คำร้อยละ และค่าคะแนนเฉลี่ย และเสนอผลการศึกษาใน ตารางที่ 5 และ แผนภูมิที่ 7 และแผนภูมิที่ 8

5. ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการเขียนแบบฝึกหัดประเภทต่าง ๆ ได้แก่ การเขียนความเห็นเสรี การจับประเด็น การสรุปความ การเขียนคำจำกัดความ การเขียนวิจารณ์ และการเขียนเชิงโต้แย้ง ในส่วนการประมาณค่านำมาวิเคราะห์โดยใช้คำร้อยละ และค่าคะแนนเฉลี่ย และเสนอผลการศึกษาในตารางที่ 6 และแผนภูมิที่ 9 และในส่วนของความคิดเห็นที่มีต่อการเขียนแบบฝึกหัดที่เป็นคำถามปลายเปิดเสนอในรูปแบบความเรียง

6. ความคิดเห็นเพิ่มเติมในตอนท้ายของแบบสอบถาม ซึ่งเป็นคำถามปลายเปิด เช่น ความคิดเห็นที่มีต่อประเภทบทความ อาจารย์ผู้สอน และวิธีการเรียนการสอน เป็นต้น เสนอในรูปแบบความเรียง

สำหรับแผนภูมินำเสนอทั้ง 9 แผนภูมินั้น ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ไมโครซอฟท์ เอกเซล (Microsoft Excel) ในการจัดทำ โดยนำเสนอในรูปแบบกราฟแท่ง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของนิสิตคณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาทักษะการค้นคว้าทางสังคมศาสตร์ เพื่อศึกษาความคิดเห็นในด้านเนื้อหาวิชา วิธีการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน การวัดและประเมินผล และทักษะที่มีต่อการเรียนวิชานี้ ในการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความ ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการแปลความหมายได้ตรงกัน คือ $\bar{x}$ แทนค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และสรุปผลการศึกษาเป็นประเด็นต่าง ๆ ได้ดังนี้

1. ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการเรียนในหัวข้อการอ้างอิงเอกสาร และการค้นคว้า

จากการศึกษาความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการเรียนในหัวข้อการอ้างอิงเอกสาร และการค้นคว้า พบว่า

ด้านรายละเอียดเนื้อหาวิชา นิสิตจำนวนมากที่สุด (จำนวน 123 คน หรือ 59.42%) เห็นว่าหัวข้อการอ้างอิงเอกสาร มีรายละเอียดเหมาะสมระดับปานกลาง เช่นเดียวกับหัวข้อการค้นคว้า นิสิตจำนวนมากที่สุด (101 คน หรือ 48.79%) เห็นว่ามีรายละเอียดเหมาะสมระดับปานกลาง

ด้านการเรียนรู้ หลังจากเรียนหัวข้อการอ้างอิงเอกสาร และการค้นคว้าแล้ว นิสิตส่วนใหญ่จำนวน 107 คน (51.69%) เห็นว่าสามารถอ้างอิงเอกสารได้ถูกต้องระดับปานกลาง และขณะเดียวกัน นิสิตจำนวนมากที่สุด 101 คน (48.79%) เข้าใจการอ้างอิงเอกสารมากขึ้นในระดับมาก และนิสิตจำนวนมากที่สุดจำนวน 111 คน (53.62%) เห็นว่าสามารถค้นคว้าจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ได้ในระดับมาก

ด้านการวัดและประเมินผล นิสิตส่วนใหญ่ (จำนวน 93 คน หรือ 44.93%) เห็นว่าการวัดและประเมินผลในหัวข้อการอ้างอิงเอกสารเหมาะสมระดับปานกลาง

ด้านการนำไปใช้ประโยชน์ นิสิตส่วนใหญ่ (จำนวน 121 คน หรือ 58.45%) เห็นว่าการเรียนรู้ในหัวข้อการอ้างอิงเอกสารสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ในระดับมาก และนิสิตส่วนใหญ่จำนวน 126 คน หรือ 60.87% เห็นว่าการค้นคว้าสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ในระดับมาก เช่นเดียวกัน

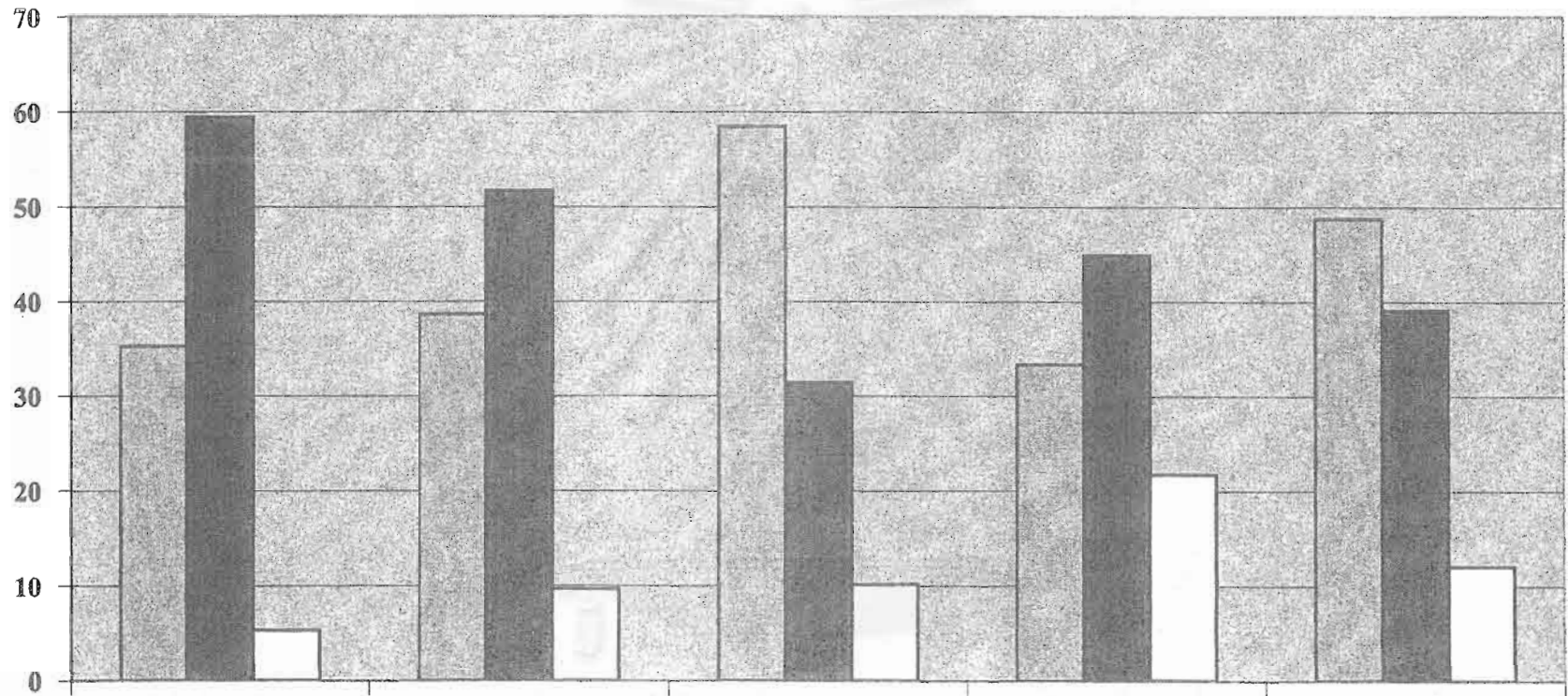
นอกจากนี้จากการศึกษาค่าคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นแต่ละด้านพบว่าอยู่ระหว่าง 2.12 - 2.56 โดยความเห็นของนิสิตที่มีต่อการเรียนรู้ในหัวข้อการค้นคว้าสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ มีค่าคะแนน 2.56 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ความคิดเห็นในด้านการเรียนรู้ในหัวข้อการอ้างอิงเอกสารสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ และหลังจากการเรียนรู้หัวข้อนี้ นิสิตสามารถค้นคว้าจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ได้มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากัน อยู่ในระดับรองลงมา คือ 2.48 และอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนความคิดเห็นในหัวข้อการค้นคว้ามีรายละเอียดเหมาะสมระดับปานกลางมีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.39 ภายหลังจากเรียนการอ้างอิงเอกสารแล้ว นิสิตเห็นว่าตนเองเข้าใจหัวข้อนี้มากขึ้นระดับปานกลางโดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.37 ส่วนหัวข้อการอ้างอิงเอกสารมีรายละเอียดเหมาะสมในระดับปานกลางเช่นกัน ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.30 หลังจากเรียนหัวข้อการอ้างอิงเอกสาร นิสิตสามารถอ้างอิงได้ถูกต้องระดับปานกลาง ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.29 ส่วนการวัดและประเมินผลในหัวข้อการอ้างอิงเอกสารมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.12 ตามรายละเอียดที่ปรากฏใน ตารางที่ 2 และแผนภูมิที่ 1 และแผนภูมิที่ 2

ตารางที่ 2 ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการเรียนในหัวข้อการอ้างอิงเอกสารและการค้นคว้า

ประเภทความคิดเห็น	มาก		ปานกลาง		น้อย		x	ความหมาย
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%		
การอ้างอิงเอกสาร								
1. หัวข้อการอ้างอิงเอกสาร มีรายละเอียดเหมาะสม	73	35.27	123	59.42	11	5.31	2.30	ปานกลาง
2. หลังจากเรียนหัวข้อนี้ สามารถอ้างอิงเอกสารได้ถูกต้อง	80	38.65	107	51.69	20	9.66	2.29	ปานกลาง
3. การเรียนรู้ในหัวข้อการ อ้างอิงเอกสาร สามารถนำไป ใช้ประโยชน์ได้	121	58.45	65	31.40	21	10.15	2.48	ปานกลาง
4. การวัดและการประเมินผล* ในหัวข้อการอ้างอิงมีความเหมาะสม	69	33.33	93	44.93	45	21.74	2.12	ปานกลาง
5. หลังจากเรียนหัวข้อนี้แล้ว นิสิตเข้าใจการอ้างอิงมากขึ้น	101	48.79	81	39.13	25	12.08	2.37	ปานกลาง
การค้นคว้า								
6. หัวข้อการค้นคว้ามี่รายละเอียด เหมาะสม	93	44.93	101	48.79	13	6.28	2.39	ปานกลาง
7. การเรียนรู้ในหัวข้อการค้นคว้า นำไปใช้ประโยชน์ได้	126	60.87	71	34.30	10	4.83	2.56	มาก
8. หลังจากการเรียนหัวข้อนี้ นิสิตสามารถค้นคว้าจากแหล่ง ข้อมูลต่าง ๆ ได้	111	53.62	84	40.58	12	5.80	2.48	ปานกลาง

* สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลเฉพาะหัวข้อการอ้างอิงเอกสาร เพราะในขณะที่
สอบถาม ยังไม่ได้ประเมินผลการเรียนของนิสิตหัวข้อการค้นคว้า

แผนภูมิที่ 1 ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการเรียนหัวข้อการอ้างอิง

เนื้อหาเหมาะสม

อ้างอิงถูกต้อง

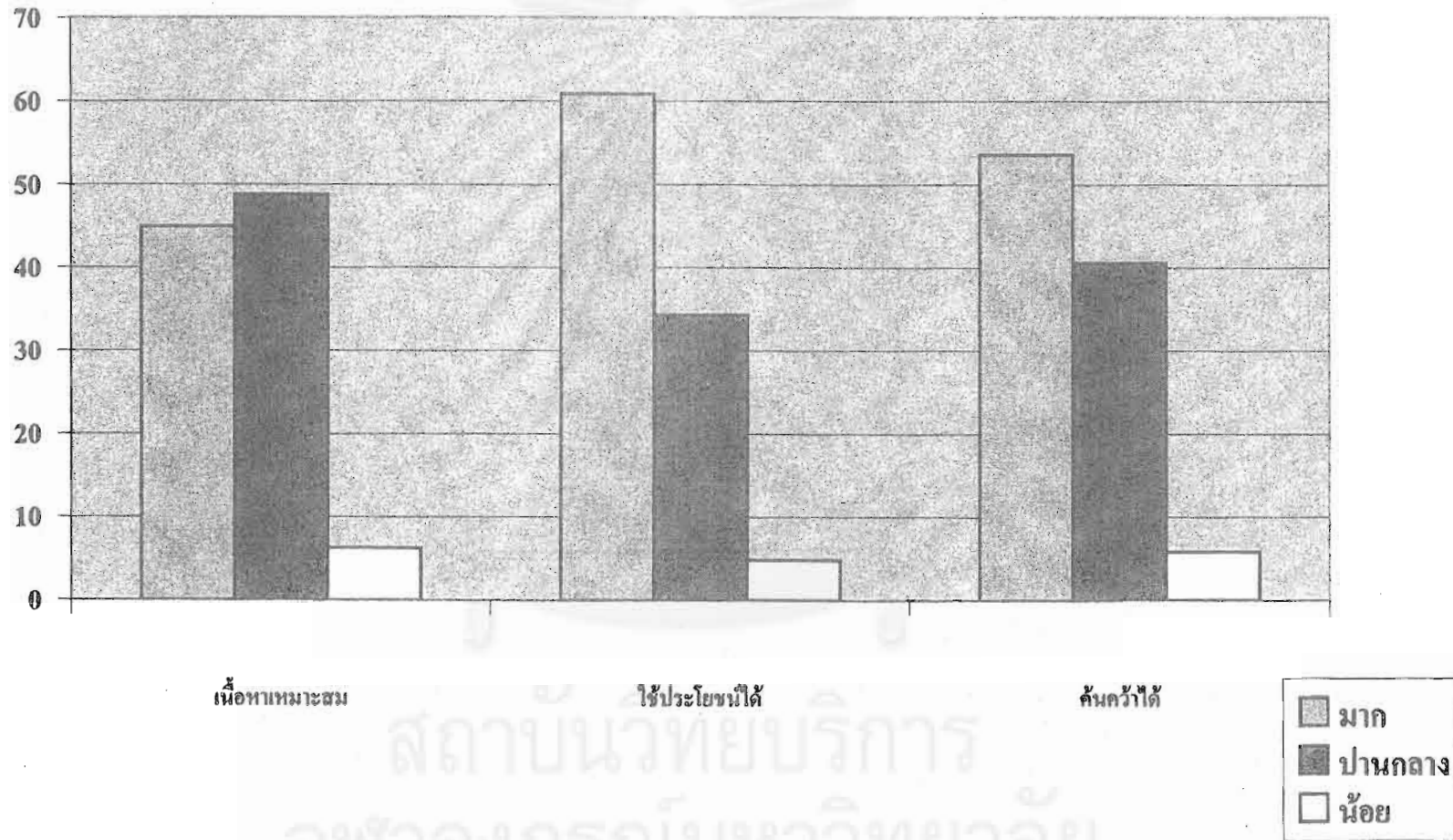
ให้ประโยชน์ได้

ประเมินผลเหมาะสม

เข้าใจการอ้างอิง

■ มาก
■ ปานกลาง
□ น้อย

แผนภูมิที่ 2 ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการเรียนหัวข้อการค้นคว้า

11/9/15/55

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการเรียนการสอน

จากการศึกษาความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการเรียนการสอนในชั้นเรียนรวม และชั้นเรียนย่อย พบว่านิสิตส่วนใหญ่ (93 คน หรือ 44.93%) เห็นว่าวิธีการสอน หรือการอธิบายให้นิสิตเข้าใจในชั้นเรียนรวมมีความเหมาะสมระดับปานกลาง ในขณะที่ในชั้นเรียนย่อย นิสิตส่วนใหญ่ (93 คน หรือ 44.93%) เห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก

ด้านการเปิดโอกาสให้อภิปราย หรือแสดงความคิดเห็น นิสิตส่วนใหญ่ (114 คน หรือ 55.07%) เห็นว่าในชั้นเรียนย่อยเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นในระดับมาก เช่นเดียวกับในชั้นเรียนรวม นิสิตจำนวน 93 คน (44.93%) เห็นว่ามีการเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นในระดับมาก

ด้านความเหมาะสมของการใช้ power point ในการสอน นิสิตส่วนใหญ่ (118 คน หรือ 57.01%) เห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก จำนวน 62 คน (29.95%) เห็นว่าเหมาะสมระดับปานกลาง และ 27 คน (13.04%) เห็นว่าเหมาะสมระดับน้อย

การตรงต่อเวลาในการตรวจ และการคืนงานในชั้นเรียนย่อย นิสิตส่วนใหญ่ (109 คน หรือ 52.66%) เห็นว่าอาจารย์ผู้สอนในกลุ่มย่อยตรงต่อเวลาในระดับมาก ในขณะที่นิสิตจำนวน 82 คน (39.61%) เห็นว่าเหมาะสมระดับปานกลาง และจำนวน 16 คน (7.73%) เห็นว่าเหมาะสมระดับน้อย

ในด้านความกระชับชัดเจนในการตรวจวิจารณ์แบบฝึกหัดของอาจารย์ประจำกลุ่มย่อย พบว่านิสิตส่วนใหญ่ (จำนวน 102 คน หรือ 49.28%) เห็นว่าอาจารย์วิจารณ์ และให้คำแนะนำแก่นิสิตได้ชัดเจนระดับมาก ในขณะที่นิสิตจำนวน 84 คน (40.58%) เห็นว่าอาจารย์ประจำกลุ่มตรวจวิจารณ์แบบฝึกหัดได้ละเอียดชัดเจนระดับปานกลาง และนิสิตจำนวน 21 คน (10.14%) เห็นว่าละเอียดชัดเจนระดับน้อย

ส่วนในเรื่องความเป็นธรรมในการตรวจให้คะแนนในชั้นเรียนย่อย นิสิตส่วนใหญ่จำนวน 97 คน (46.86%) เห็นว่าอาจารย์ประจำกลุ่มย่อยตรวจแบบฝึกหัด และให้คะแนนเป็นธรรมในระดับมาก ในขณะเดียวกัน นิสิตจำนวน 87 คน (42.03%) เห็นว่าอยู่ในระดับปานกลาง และจำนวน 23 คน (11.11%) เห็นว่าอยู่ในระดับน้อย

เมื่อเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการเรียนทั้งในชั้นเรียนรวม และชั้นเรียนย่อย พบว่าการเปิดโอกาสให้อภิปราย หรือแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียนย่อยมีความเหมาะสมมากเป็นอันดับ 1 โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย 2.47 อาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียนย่อยตรงเวลาในการตรวจคืบงาน มีความเหมาะสมมากเป็นอันดับ 2 (ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.45) การใช้สื่อการสอนโดย power point มีความเหมาะสมน่าสนใจเป็นอันดับ 3 (ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.44) ความกระจ่างชัดในการตรวจวิจารณ์แบบฝึกหัดในชั้นเรียนย่อยเหมาะสมเป็นอันดับ 4 (ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.39) ความเป็นธรรมในการตรวจให้คะแนนมีความเหมาะสมเป็นอันดับ 5 (ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.36) วิธีการสอนหรือ การอธิบายของอาจารย์ประจำกลุ่ม เหมาะสมเป็นอันดับ 6 (ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.31) การเปิดโอกาสให้ซักถาม และแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียนรวมเหมาะสมเป็นอันดับ 7 (ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.26) และวิธีการสอน หรือการอธิบายให้นิสิตเข้าใจในชั้นเรียนรวมมีความเหมาะสมอันดับ 8 (ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.15) ตามรายละเอียดในตารางที่ 3 และแผนภูมิที่ 3 และแผนภูมิที่ 4

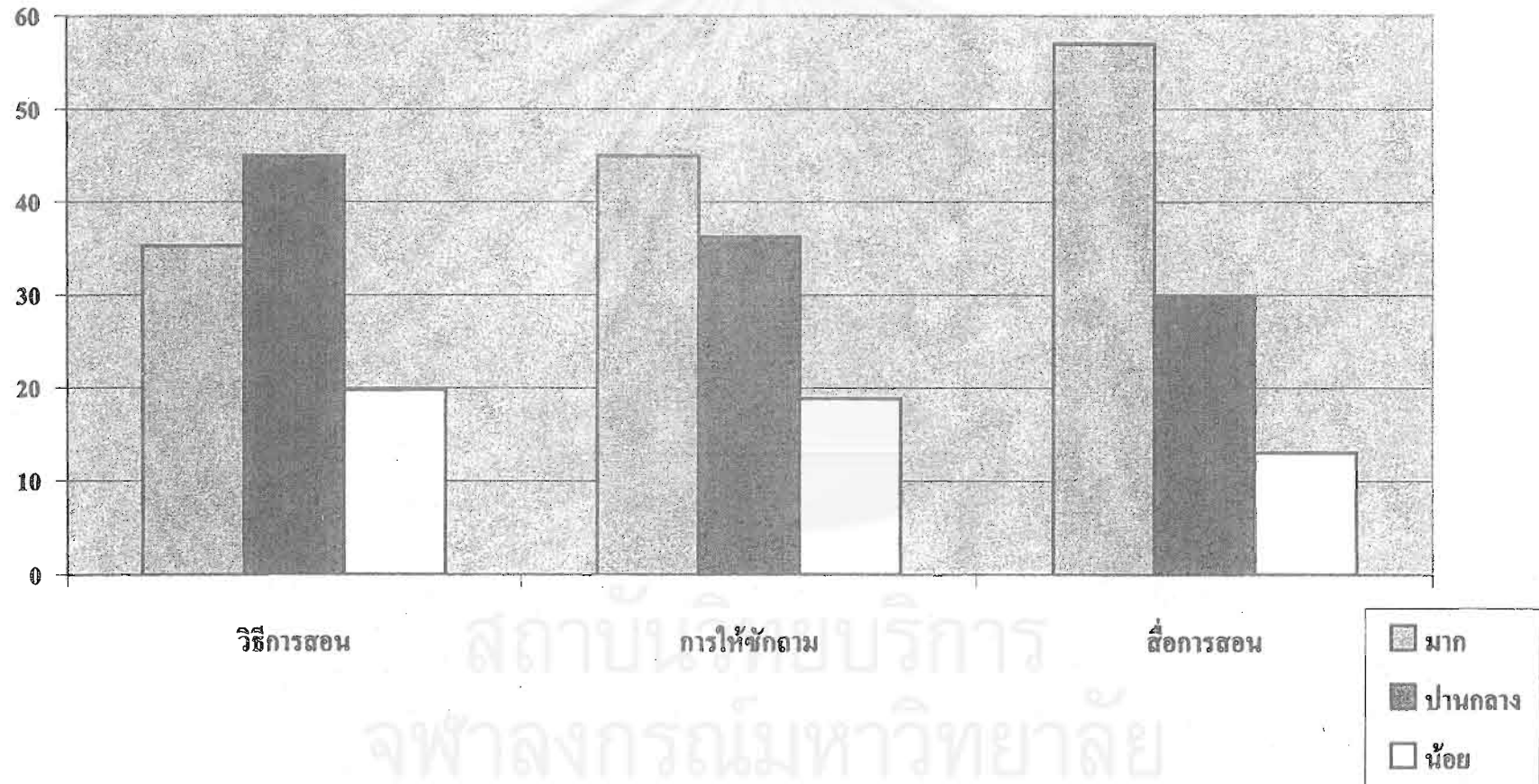
สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

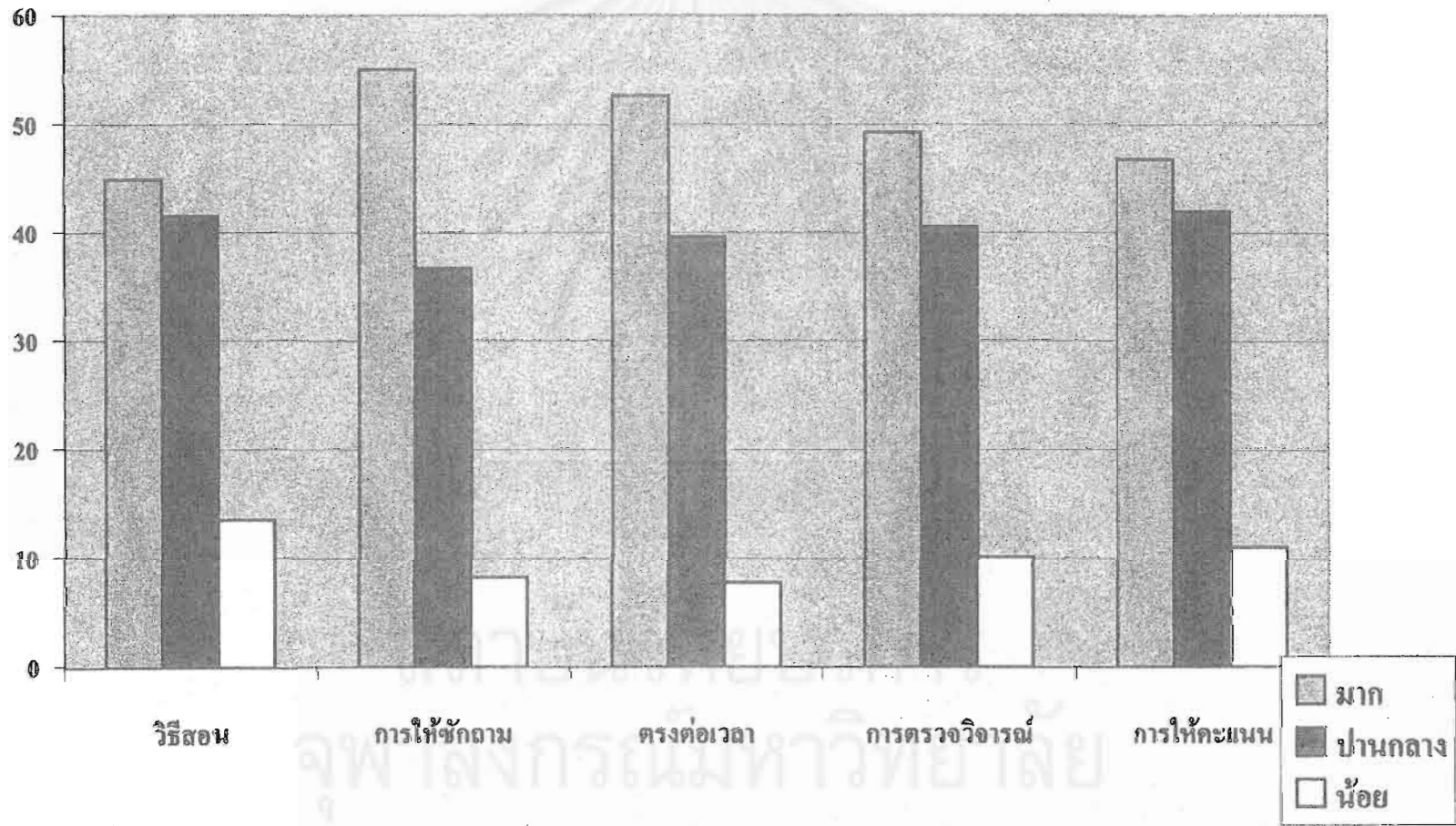
ตารางที่ 3 ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการเรียนการสอนในชั้นเรียนรวม และชั้นเรียนย่อย

ประเภทความคิดเห็น	มาก		ปานกลาง		น้อย		x	ความหมาย
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%		
ชั้นเรียนรวม								
1. วิธีการสอนหรือการอธิบาย ให้นิสิตเข้าใจมีความเหมาะสม	73	35.27	93	44.93	41	19.80	2.15	ปานกลาง
2. การเปิดโอกาสให้ซักถามและ แสดงความคิดเห็น	93	44.93	75	36.23	39	18.84	2.26	ปานกลาง
3. สื่อการสอน (Power point) มีความเหมาะสมน่าสนใจ	118	57.01	62	29.95	27	13.04	2.44	ปานกลาง
ชั้นเรียนย่อย								
4. วิธีการสอนหรืออธิบายของ อาจารย์ประจำกลุ่ม	93	44.93	86	41.55	28	13.52	2.31	ปานกลาง
5. การเปิดโอกาสให้อภิปรายหรือ แสดงความคิดเห็น	114	55.07	76	36.72	17	8.21	2.47	ปานกลาง
6. การตรงต่อเวลาในการตรวจ/ คินงาน	109	52.66	82	39.61	16	7.73	2.45	ปานกลาง
7. ความกระขี้ขลาดในการตรวจ วิจารณ์	102	49.28	84	40.58	21	10.14	2.39	ปานกลาง
8. ความเป็นธรรมในการตรวจ ให้คะแนน	97	46.86	87	42.03	23	11.11	2.36	ปานกลาง

แผนภูมิที่ 3 ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการเรียนการสอนในชั้นเรียนรวม

แผนภูมิที่ 4 ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการเรียนการสอนในชั้นเรียนย่อย

3. ความสนใจของนิสิตในการเรียน

จากการศึกษาความสนใจของนิสิตในการเรียนทั้งในชั้นเรียนรวม และชั้นเรียนย่อยในประเด็นต่าง ๆ พบว่า

ในชั้นเรียนรวมนิสิตส่วนใหญ่ (97 คน หรือ 46.86%) เข้าชั้นเรียนสม่ำเสมอในระดับมาก และนิสิตจำนวน 127 คน (61.35%) สนใจเข้าเรียนชั้นเรียนย่อยสม่ำเสมอในระดับมาก

ในด้านความตรงต่อเวลาในการเข้าเรียน นิสิตส่วนใหญ่จำนวน 92 คน (44.44%) ตรงเวลาในการเข้าเรียนในชั้นเรียนรวมในระดับมาก และจำนวนพอ ๆ กัน คือ 87 คน (42.03%) ตรงเวลาในการเข้าเรียนในชั้นเรียนรวมระดับปานกลาง ในขณะที่นิสิตส่วนใหญ่จำนวน 115 คน (55.56%) ตรงเวลาในการเข้าเรียนและส่งแบบฝึกหัดในชั้นเรียนย่อยในระดับมาก และจำนวน 79 คน (38.16%) ตรงเวลาในการเข้าเรียน และส่งแบบฝึกหัดในชั้นเรียนย่อยในระดับปานกลาง

จากการสอบถามความคิดเห็นของนิสิตในส่วนชั้นเรียนรวมว่ามีความสนใจในวิชานี้ในระดับใด ผลการศึกษาพบว่า นิสิตจำนวน 83 คน (40.10%) คิดว่าตนเองสนใจวิชานี้ระดับปานกลาง และจำนวนรองลงมาคือ 70 คน (33.82%) คิดว่าตนเองสนใจระดับมาก ในขณะที่นิสิตจำนวนมาก 90 คน (43.48%) คิดว่านิสิตชั้นปีที่ 1 โดยรวมให้ความสนใจวิชานี้ในระดับน้อย นิสิตจำนวน 69 คน (33.33%) คิดว่าให้ความสนใจระดับปานกลาง และนิสิตจำนวน 48 คน (23.19%) คิดว่าให้ความสนใจระดับมาก

จากการสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนในชั้นเรียนย่อย พบว่านิสิตส่วนใหญ่จำนวน 129 คน (62.32%) เห็นว่าตนเองปฏิบัติตามคำแนะนำของอาจารย์ประจำกลุ่มในระดับมาก จำนวน 74 คน (35.75%) ปฏิบัติตามคำแนะนำของอาจารย์ระดับปานกลาง และจำนวนเพียง 4 คน (1.93%) ปฏิบัติตามคำแนะนำของอาจารย์ระดับน้อย เช่นเดียวกับนิสิตจำนวน 105 คน (50.72%) มีความพยายามในการเรียนรู้ ฝึกฝน และแก้ไขข้อบกพร่องในระดับมาก จำนวน 92 คน (44.45%) พยายามเรียนรู้ ฝึกฝน และแก้ไขข้อบกพร่องระดับปานกลาง และจำนวน 10 คน (4.83%) พยายามเรียนรู้ ฝึกฝน และแก้ไขข้อบกพร่องระดับน้อย

จากการเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยในประเด็นที่ศึกษาดังกล่าวข้างต้น พบว่า นิสิตปฏิบัติตามคำแนะนำของอาจารย์ประจำกลุ่มเป็นอันดับ 1 คะแนนเฉลี่ย 2.60 นิสิตสนใจเข้าเรียนชั้นเรียนย่อย

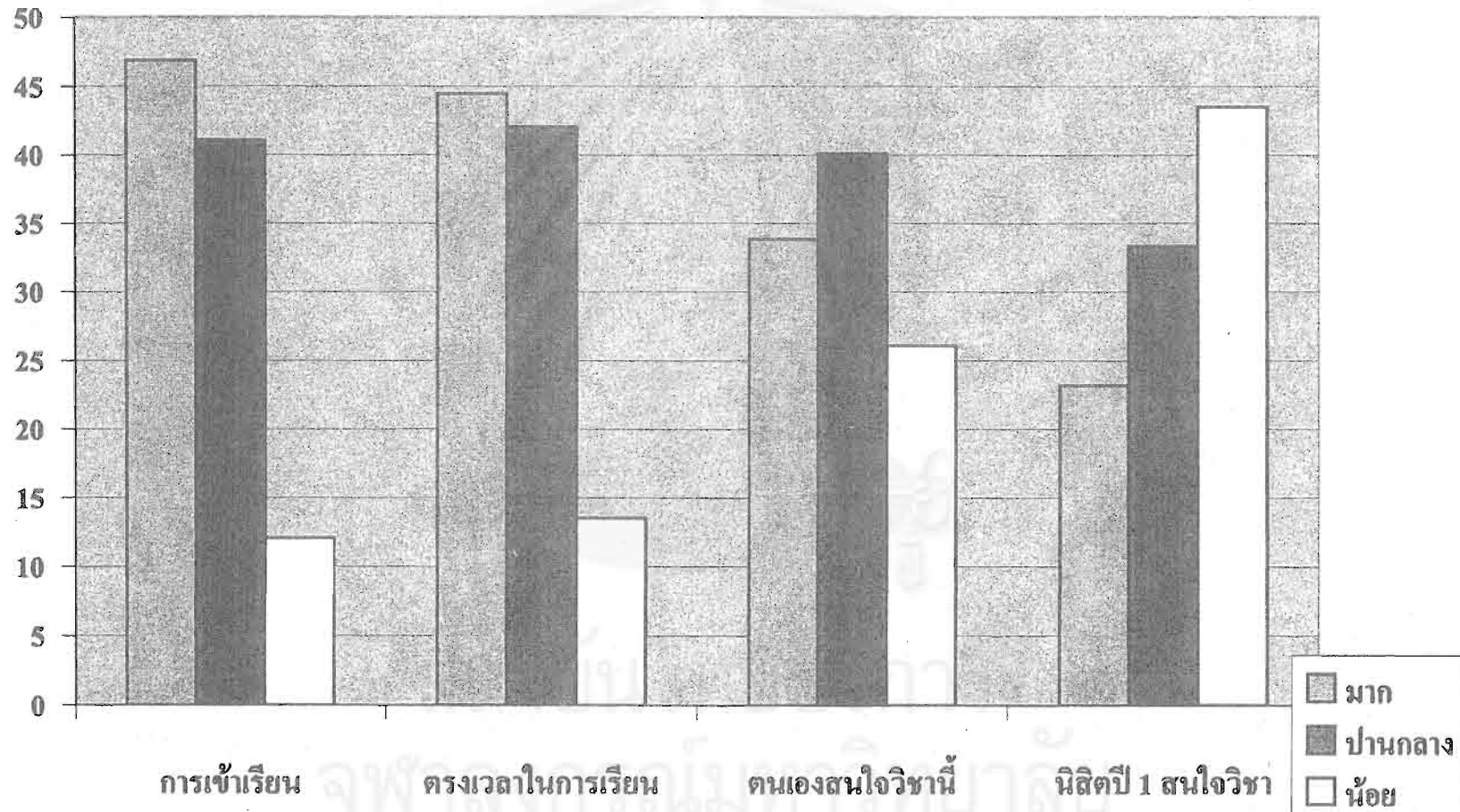

สม่ำเสมอเป็นอันดับ 2 (ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.56) นิสิตตรงต่อเวลาในการเข้าเรียน และส่งงานในชั้นเรียน
 ย่อยเป็นอันดับ 3 (ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.49) นิสิตมีความพยายามในการเรียนรู้ ฝึกฝน และแก้ไขข้อบก
 พร่องเป็นอันดับ 4 (ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.46) นิสิตเข้าเรียนสม่ำเสมอในชั้นเรียนรวมเป็นอันดับ 5 (ค่า
 คะแนนเฉลี่ย 2.35) นิสิตตรงต่อเวลาในการเรียนในชั้นเรียนรวมเป็นอันดับ 6 (ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.31) นิสิต
 คิดว่าตนเองสนใจวิชานี้เป็นอันดับ 7 (ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.08) และในทัศนะของนิสิตคิดว่านิสิตชั้นปีที่ 1
 ให้ความสนใจวิชานี้เป็นอันดับ 8 (ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.80) ตามรายละเอียดในตารางที่ 4 และแผนภูมิที่ 5
 และแผนภูมิที่ 6

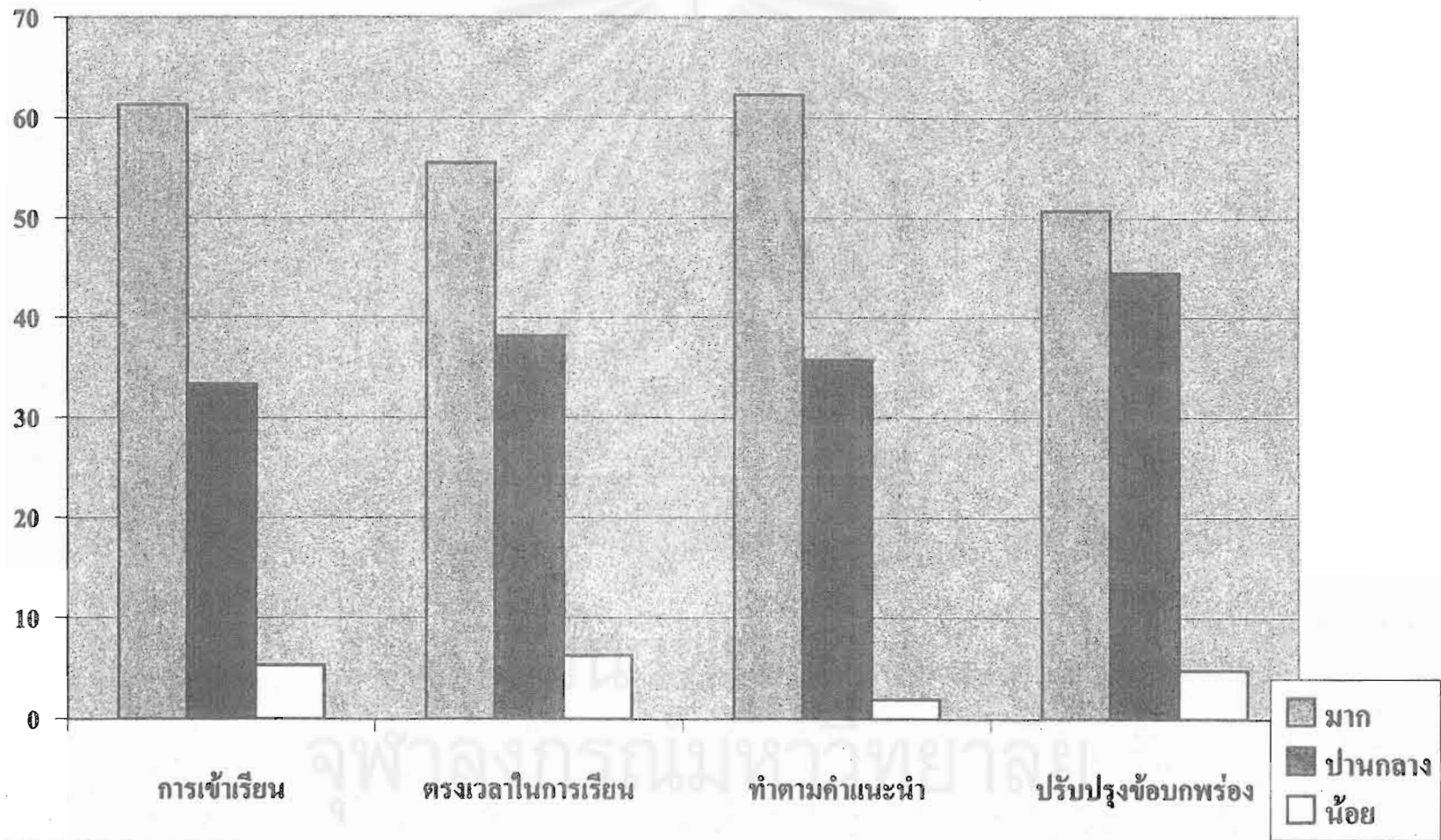
ตารางที่ 4 ความสนใจของนิสิตที่มีต่อการเรียนในชั้นเรียนรวม และชั้นเรียนย่อย

ความสนใจของนิสิต	มาก		ปานกลาง		น้อย		x	ความหมาย
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%		
ชั้นเรียนรวม								
1. นิสิตเข้าชั้นเรียนรวมสม่ำเสมอ	97	46.86	85	41.06	25	12.08	2.35	ปานกลาง
2. นิสิตตรงต่อเวลาในการเรียน	92	44.44	87	42.03	28	13.53	2.31	ปานกลาง
3. นิสิตคิดว่าตนเองสนใจในวิชานี้	70	33.82	83	40.10	54	26.08	2.08	ปานกลาง
4. ในทัศนะของนิสิตคิดว่านิสิต ชั้นปี 1 ให้ความสนใจในวิชานี้	48	23.19	69	33.33	90	43.48	1.80	ปานกลาง
ชั้นเรียนย่อย								
5. นิสิตสนใจเข้าเรียนสม่ำเสมอ	127	61.34	69	33.33	11	5.31	2.56	มาก
6. ความตรงต่อเวลาของนิสิต ในการเข้าเรียนและส่งงาน	115	55.56	79	38.16	13	6.28	2.49	ปานกลาง
7. นิสิตปฏิบัติตามคำแนะนำของ อาจารย์ประจำกลุ่ม	129	62.32	74	35.75	4	1.93	2.60	มาก
8. ความพยายามของนิสิตในการ เรียนรู้ฝึกฝนและแก้ไขข้อบกพร่อง	105	50.72	92	44.45	10	4.83	2.46	ปานกลาง

แผนภูมิที่ 5 ความสนใจของนิสิตที่มีต่อการเรียนในชั้นเรียนรวม

แผนภูมิที่ 6 ความสนใจของนิสิตที่มีต่อการเรียนในชั้นเรียนย่อย

4. ทักษะของนิสิตที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาทักษะการค้นคว้าทางสังคมศาสตร์

จากการศึกษาทักษะของนิสิตที่มีต่อการเรียนวิชานี้ทั้งในชั้นเรียนรวมและชั้นเรียนย่อย โดยศึกษาในหัวข้อประโยชน์ และคุณค่าของวิชา ความพึงพอใจในการเรียนการสอนในหัวข้อการอ้างอิง เอกสาร และการค้นคว้า พัฒนาการด้านการเขียนและการค้นคว้า ประโยชน์ และคุณค่าของวิชานี้ที่มีต่อการเรียนวิชาอื่น และความพึงพอใจกับการเรียนการสอนในชั้นเรียนย่อย พบว่า

นิสิตส่วนใหญ่ (98 คน หรือ 47.34%) เห็นว่าโดยรวมแล้ว การเรียนการสอนหัวข้อการอ้างอิงเอกสาร และการค้นคว้าที่สอนในชั้นเรียนรวมเป็นประโยชน์ และมีคุณค่าในระดับมาก และจำนวน 93 คน (44.93%) เห็นว่าเป็นประโยชน์ และมีคุณค่าระดับปานกลาง และจำนวนเพียง 16 คน (7.73%) เห็นว่าเป็นประโยชน์ และมีคุณค่าระดับน้อย และโดยรวมนิสิตส่วนใหญ่ (93 คน หรือ 44.93%) พึงพอใจการเรียนการสอนในหัวข้อการอ้างอิงเอกสาร และการค้นคว้าระดับปานกลาง จำนวนรองลงมา 73 คน (35.27%) พึงพอใจในระดับมาก และจำนวน 41 คน (19.80%) พึงพอใจในระดับน้อย

ส่วนการเรียนการสอนในชั้นเรียนย่อย นิสิตส่วนใหญ่จำนวน 105 คน (50.73%) เห็นว่าตนเองมีพัฒนาการด้านทักษะการเขียน และการค้นคว้าดีขึ้นในระดับปานกลาง ขณะเดียวกัน จำนวน 143 คน (69.08%) เห็นว่าการฝึกทักษะการเขียนมีประโยชน์ และมีคุณค่าต่อการเรียนวิชาอื่นในระดับมาก และ 95 คน (45.89%) พึงพอใจกับการเรียนการสอนที่เป็นอยู่ในระดับมาก และจำนวนที่ใกล้เคียงกัน (91 คน หรือ 43.96%) พึงพอใจในระดับปานกลาง

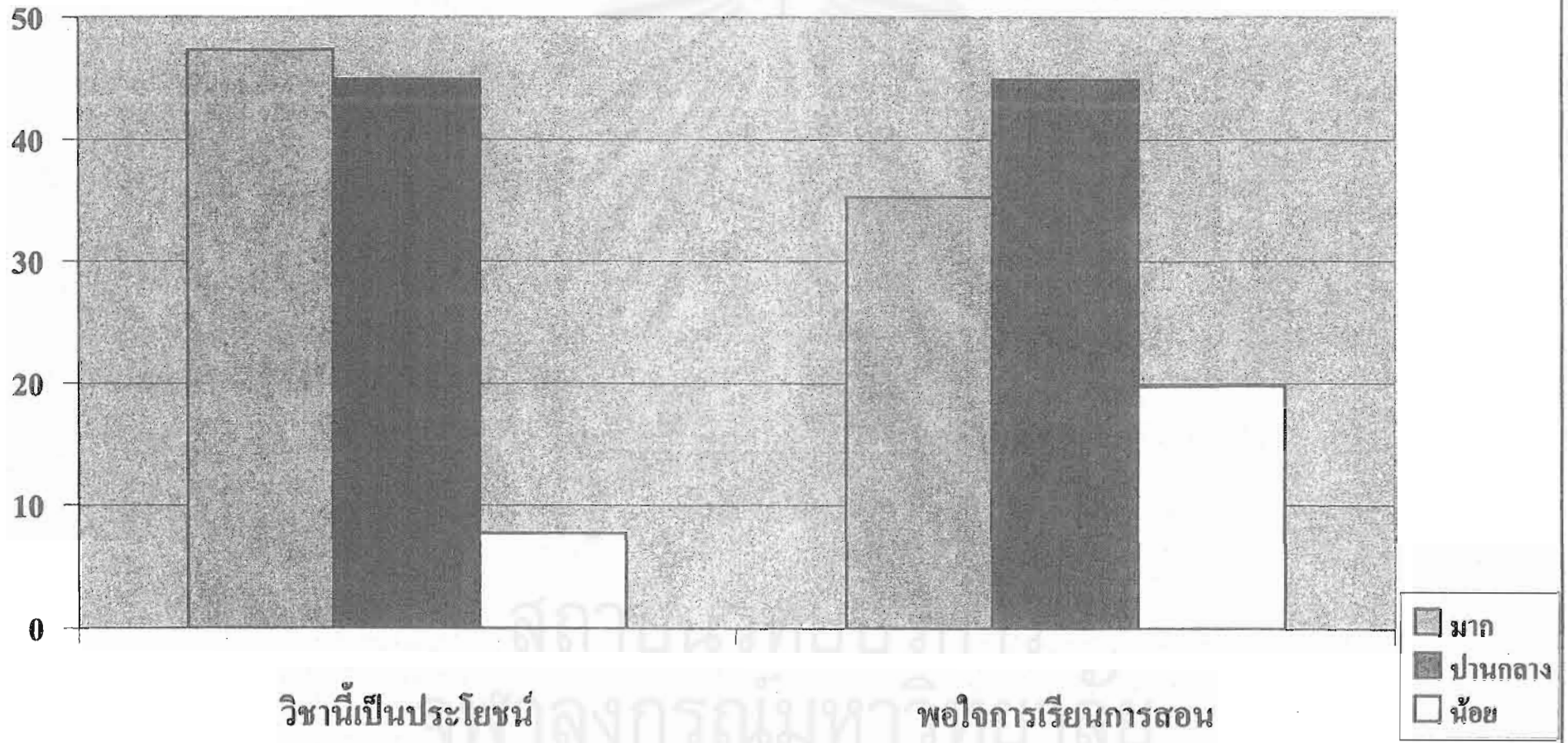
เมื่อพิจารณาจากค่าคะแนนเฉลี่ยพบว่า นิสิตเห็นว่าการฝึกทักษะการเขียนมีประโยชน์ และมีคุณค่าต่อการเรียนวิชาอื่น ๆ ค่าคะแนนเฉลี่ยสูงเป็นอันดับ 1 (ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.65) และเห็นว่าโดยรวมแล้ววิชานี้เป็นประโยชน์ และมีคุณค่า มีค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นอันดับ 2 (ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.40) นิสิตพึงพอใจกับการเรียนการสอนที่เป็นอยู่ในอันดับ 3 (ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.36) นิสิตเชื่อว่าตนเองมีการพัฒนาทักษะด้านการเขียนและการค้นคว้าดีขึ้นเป็นอันดับ 4 (ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.27) ส่วนความพึงพอใจในการเรียนการสอนในหัวข้อการอ้างอิงเอกสารและการค้นคว้า เป็นอันดับ 5 ตามรายละเอียดใน ตารางที่ 5 และ แผนภูมิที่ 7 และ แผนภูมิที่ 8

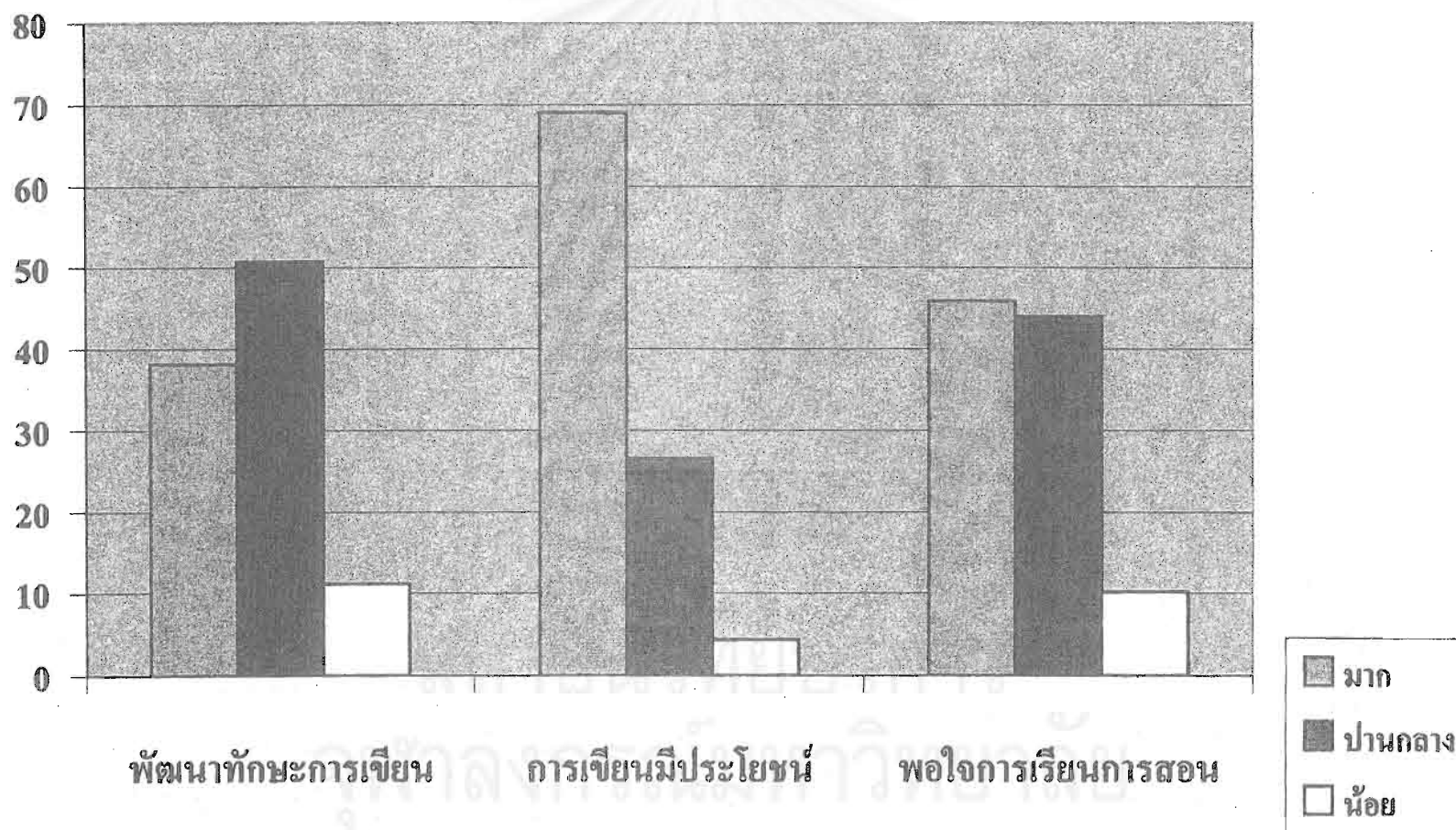
ตารางที่ 5 ทักษะของนิสิตที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาทักษะการค้นคว้าทางสังคมศาสตร์ในชั้นเรียนรวม และชั้นเรียนย่อย

ทักษะที่มีต่อการเรียน	มาก		ปานกลาง		น้อย		x	ความหมาย
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%		
ชั้นเรียนรวม								
1. โดยรวมแล้วเห็นว่าวิชานี้เป็นประโยชน์ และมีคุณค่า	98	47.34	93	44.93	16	7.73	2.40	ปานกลาง
2. โดยรวมนิสิตพึงพอใจในการเรียนการสอนในหัวข้อการอ้างอิงเอกสารและการค้นคว้า	73	35.27	93	44.93	41	19.80	2.15	ปานกลาง
ชั้นเรียนย่อย								
3. นิสิตเชื่อว่าตนเองมีการพัฒนาทักษะด้านการเขียนและค้นคว้าดีขึ้น	79	38.16	105	50.73	23	11.11	2.27	ปานกลาง
4. นิสิตเห็นว่าการฝึกทักษะการเขียนมีประโยชน์และมีคุณค่าต่อการเรียนวิชาอื่น	143	69.08	55	26.57	9	4.35	2.65	มาก
5. นิสิตพอใจกับการเรียนการสอนที่เป็นอยู่	95	45.89	91	43.96	21	10.15	2.36	ปานกลาง

แผนภูมิที่ 7 ทักษะของนิสิตที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาทักษะการค้นคว้าในชั้นเรียนรวม

แผนภูมิที่ 8 ทักษะของนิสิตที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาทักษะการค้นคว้าฯในชั้นเรียนย่อย

5. ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการเขียนแบบฝึกหัดประเภทต่าง ๆ

จากการศึกษาความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อประโยชน์ของการเขียนแต่ละประเภท ได้แก่ การเขียนความเห็นเสริม การจับประเด็น การสรุปความ การเขียนคำจำกัดความ การเขียนวิจารณ์ และการเขียนเชิงโต้แย้ง พบว่า

ประเภทการเขียนความเห็นเสริม นิสิตส่วนใหญ่ (106 คน หรือ 51.21%) เห็นว่าได้ประโยชน์จากการทำแบบฝึกหัดประเภทนี้ในระดับมาก ในขณะที่นิสิตจำนวน 98 คน (47.34%) เห็นว่าได้ประโยชน์ระดับปานกลาง และจำนวน 3 คน (1.45%) เห็นว่าได้ประโยชน์ระดับน้อย ตามรายละเอียดในตารางที่ 6 และแผนภูมิที่ 9

นอกจากนี้ นิสิตจำนวน 154 คน (74.40%) แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมว่า แบบฝึกหัดประเภทนี้มีประโยชน์ ควร ให้นิสิตในปีการศึกษาต่อไป ได้ฝึกเขียน เพราะ

1. เป็นแบบฝึกหัดที่ช่วยฝึกทักษะการคิดการเขียน
2. เป็นประโยชน์ในการทำรายงานในอนาคต
3. ได้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ และฝึกการกล้าแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล
4. ได้ทราบพื้นฐานการคิดการเขียนของตนเอง เพื่อการปรับปรุงแก้ไขต่อไป
5. เป็นการเริ่มต้นการเขียนที่ไม่ยาก และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้
6. ทำให้เกิดพัฒนาการในการคิดการเขียนได้ดีขึ้น เนื่องจากเป็นพื้นฐานสำหรับการเขียนประเภทอื่น ๆ
7. ได้เขียนเรื่องที่อยู่ในความสนใจ

นิสิตจำนวน 2 คน (0.97%) เห็นว่าไม่ควรมีแบบฝึกหัดการเขียนเสริม เพราะเป็นแบบฝึกหัดที่เคยฝึกเขียนมาหลายครั้งแล้วในการเรียนระดับมัธยม และนิสิตจำนวน 51 คน หรือ 24.63% ไม่แสดงความเห็นในประเด็นนี้

ประเภทการจับประเด็น นิสิตส่วนใหญ่ (จำนวน 107 คน หรือ 51.69%) เห็นว่าได้รับประโยชน์จากแบบฝึกหัดการจับประเด็นในระดับมาก จำนวน 88 คน (42.51%) เห็นว่าได้ประโยชน์ในระดับปานกลาง และจำนวน 12 คน (5.80%) เห็นว่าได้ประโยชน์ในระดับน้อย ตามรายละเอียดในตารางที่ 6 และแผนภูมิที่ 9 นอกจากนี้ยังมีนิสิตจำนวน 135 คน หรือ 65.21% เห็นว่าควรให้มีแบบฝึกหัดประเภทนี้ต่อไปเนื่องจาก

1. ฝึกทักษะในการอ่าน และช่วยให้เข้าใจเรื่องที่อ่าน ได้เร็วขึ้น

2. สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ เช่น อ่านหนังสือสอบ สิ่งพิมพ์อื่นๆ
3. ฝึกทักษะการเขียน ทำให้ไม่เขียนวกวน
4. เป็นเรื่องใหม่ที่ไม่เคยเรียนรู้มาก่อน
5. นำไปใช้ประโยชน์ในการเรียนวิชาอื่น ๆ ได้

ส่วนนิสิตจำนวน 2 คน หรือ 0.97% เห็นว่าแบบฝึกหัดประเภทนี้**ไม่ควรมี** เพราะไม่เป็นประโยชน์ และนิสิตที่เหลือ 70 คน หรือ 33.82% ไม่แสดงความคิดเห็นประเด็นนี้

ประเภทการสรุปความ นิสิตส่วนใหญ่ (จำนวน 107 คน หรือ 51.69%) เห็นว่าได้ประโยชน์จากแบบฝึกหัดการเขียนสรุปความในระดับปานกลาง นิสิตจำนวน 89 คน (43.00%) เห็นว่าได้ประโยชน์ในระดับมาก และจำนวน 11 คน (5.31%) เห็นว่าได้ประโยชน์ในระดับน้อย ตามรายละเอียดที่ปรากฏในตารางที่ 6 และแผนภูมิที่ 9 นอกจากนี้มีนิสิตจำนวน 132 คน (63.77%) แสดงความเห็นเพิ่มเติมว่า**ควรมี**แบบฝึกหัดการสรุปความเพราะ

1. ช่วยให้เข้าใจวิธีการเขียนการสรุปความได้อย่างถูกต้อง และเป็นการฝึกทักษะการเขียนที่ไม่เคยเขียนมาก่อน
2. ช่วยฝึกทักษะในการอ่านได้ดี ช่วยให้เข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดีขึ้น
3. เป็นประโยชน์ และเป็นพื้นฐานในการเรียนวิชาอื่น ๆ ได้
4. สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ เช่น อ่านหนังสือพิมพ์ เขียนรายงาน จดคำบรรยาย และอ่านหนังสือประกอบการเรียน

ในขณะที่นิสิตจำนวน 7 คน (3.38%) เห็นว่า**ไม่ควรมี**แบบฝึกหัดประเภทนี้ เนื่องจากเป็นแบบฝึกหัดที่ยากเกินไป และบทความที่ให้นิสิตอ่านมีจำนวนมากเกินไปทำให้สับสน ส่วนนิสิตจำนวน 68 คน หรือ 32.85% ไม่แสดงความคิดเห็น

ประเภทการเขียนคำจำกัดความ นิสิตส่วนใหญ่ (จำนวน 104 คน หรือ 50.24%) เห็นว่าได้ประโยชน์จากแบบฝึกหัดการเขียนคำจำกัดความในระดับปานกลาง นิสิตจำนวน 84 คน (40.58%) เห็นว่าได้ประโยชน์ในระดับมาก และจำนวน 19 คน (9.18%) เห็นว่าได้ประโยชน์ในระดับน้อย รายละเอียดปรากฏในตารางที่ 6 และแผนภูมิที่ 9 นอกจากนี้มีนิสิตจำนวน 130 คน (62.80%) แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมว่า **ควรมี**แบบฝึกหัดการเขียนคำจำกัดความ เพราะ

1. ช่วยฝึกทักษะการค้นคว้า และการอ้างอิงให้เข้าใจดีขึ้น
2. เป็นการฝึกทักษะการเขียน

3. ฝึกทักษะการสรุปความ และสามารถนำมาเรียบเรียงได้

4. ได้ความรู้ทางด้านเนื้อหาจากคำที่ศึกษาค้นคว้ามา

ในขณะที่นิสิตจำนวน 27 คน หรือ 13.04% เห็นว่าไม่ควรมีแบบฝึกหัดประเภทนี้ เพราะไม่ได้นำไปใช้ในการเรียน และไม่ได้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน อีกทั้งยังทำให้เสียเวลาในการค้นคว้าอีกด้วย และนิสิตจำนวน 50 คน หรือ 24.16% ไม่แสดงความคิดเห็น

ประเภทการเขียนวิจารณ์ นิสิตส่วนใหญ่ จำนวน (107 คน หรือ 51.69%) เห็นว่าได้ประโยชน์จากแบบฝึกหัดการเขียนวิจารณ์ในระดับมาก ในขณะที่จำนวน 91 คน (43.96%) เห็นว่าได้ประโยชน์ในระดับปานกลาง และจำนวน 9 คน (4.35%) เห็นว่าได้ประโยชน์ในระดับน้อย ตามตารางที่ 6 และแผนภูมิที่ 9 ในจำนวนนิสิตทั้งหมดคือนิสิต 116 คน (56.04%) เห็นว่าควรมีแบบฝึกหัดการเขียนวิจารณ์เพราะ

1. ฝึกให้รู้จักคิด และสามารถแสดงทัศนะต่อบทความที่อ่านได้อย่างเสรี
2. เป็นการนำวิธีการเขียนจากแบบฝึกหัดก่อน ๆ มาใช้ประโยชน์ได้ดี ทั้งการอ่านจับประเด็น และการสรุปความ
3. ได้เรียนรู้เรื่องการวิจารณ์ที่ถูกต้อง และอย่างมีหลักเกณฑ์
4. นำไปใช้ประโยชน์ในการเรียนวิชาอื่น ๆ ต่อไป
5. ฝึกการเรียนรู้เรื่องการค้นคว้า และการอ้างอิง

นิสิตจำนวน 20 คน หรือ 9.66% เห็นว่าไม่ควรมีแบบฝึกหัดการเขียนวิจารณ์ เพราะเป็นแบบฝึกหัดที่ยาก ควรฝึกในชั้นเรียนที่สูงกว่านี้ และไม่ได้ใช้ประโยชน์ในอนาคต ส่วนนิสิตจำนวน 71 คน หรือ 34.30% ไม่แสดงความคิดเห็น

ประเภทการเขียนเชิงโต้แย้ง นิสิตส่วนใหญ่จำนวน 112 คน (54.10%) เห็นว่าได้ประโยชน์จากแบบฝึกหัดการเขียนเชิงโต้แย้งในระดับปานกลาง นิสิตจำนวน 80 คน (38.65%) เห็นว่าได้ประโยชน์ในระดับมาก และจำนวน 15 คน (7.25%) เห็นว่าได้ประโยชน์ในระดับน้อย ตามรายละเอียดที่ปรากฏในตารางที่ 6 และแผนภูมิที่ 9 นอกจากนี้มีนิสิตจำนวน 119 คน (57.49%) แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมว่าควรมีแบบฝึกหัดการเขียนเชิงโต้แย้ง เพราะ

1. ได้แสดงความคิดเห็นของตนเองอย่างอิสระ
2. เป็นการฝึกการคิด และการรู้จักการวิเคราะห์ และสังเคราะห์ ซึ่งจะเป็ประโยชน์ในการเรียนวิชาอื่น ๆ

3. ฝึกให้รู้จักการใช้เหตุผลมากขึ้น

4. ได้ค้นคว้า และได้อ่านมากขึ้น

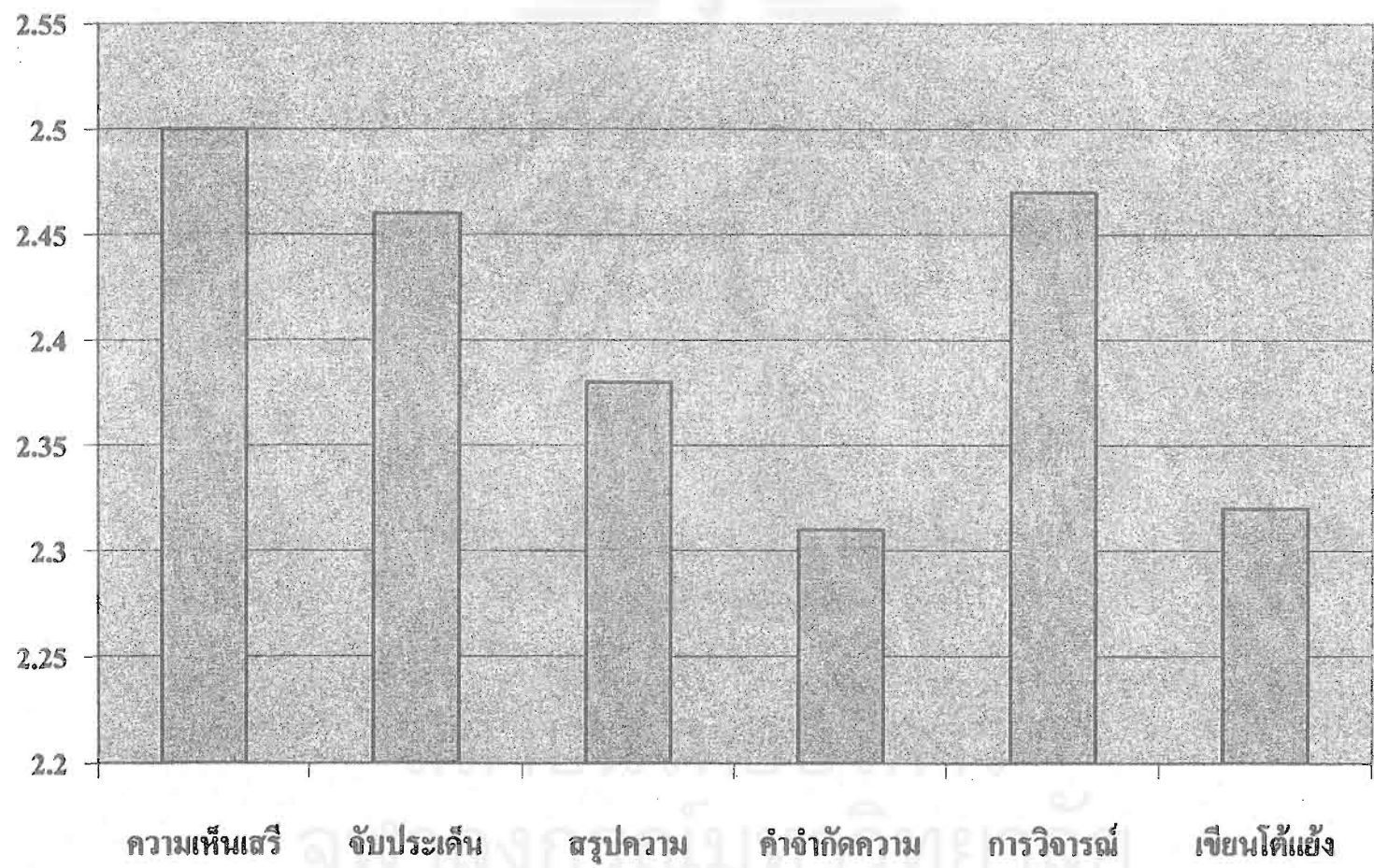
นิสิตจำนวน 35 คน หรือ 16.91% เห็นว่าไม่ควรมีแบบฝึกหัดประเภทนี้ เพราะยากเกินไปสำหรับนิสิตชั้นปีที่ 1 และไม่ได้ใช้ประโยชน์ในการเรียนวิชาอื่น ๆ ส่วนนิสิตที่เหลือจำนวน 53 คน หรือ 25.60% ไม่แสดงความคิดเห็น

เมื่อศึกษาจากค่าคะแนนเฉลี่ย พบว่านิสิตเห็นว่าได้ประโยชน์จากการเขียนความเห็นเสริมมากเป็นอันดับ 1 การเขียนวิจารณ์เป็นอันดับ 2 การจับประเด็นเป็นอันดับ 3 การสรุปความเป็นอันดับ 4 การเขียนเชิงโต้แย้งเป็นอันดับ 5 และการเขียนจำกัดความเป็นอันดับ 6 ตามรายละเอียดในตารางที่ 6 และแผนภูมิที่ 9 ดังนี้

ตารางที่ 6 ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการเขียนแบบฝึกหัดประเภทต่าง ๆ

ความคิดเห็นต่อประเภทของ การเขียน	มาก		ปานกลาง		น้อย		x	ความหมาย
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%		
1. นิสิตได้ประโยชน์จากการเขียนความเห็นเสริม	106	51.21	98	47.34	3	1.45	2.50	มาก
2. นิสิตได้ประโยชน์จากการจับประเด็น	107	51.69	88	42.51	12	5.80	2.46	ปานกลาง
3. นิสิตได้ประโยชน์จากการสรุปความ	89	43.00	107	51.69	11	5.31	2.38	ปานกลาง
4. นิสิตได้ประโยชน์จากการเขียนคำจำกัดความ	84	40.58	104	50.24	19	9.18	2.31	ปานกลาง
5. นิสิตได้ประโยชน์จากการเขียนวิจารณ์	107	51.69	91	43.96	9	4.35	2.47	ปานกลาง
6. นิสิตได้ประโยชน์จากการเขียนเชิงโต้แย้ง	80	38.65	112	54.10	15	7.25	2.32	ปานกลาง

แผนภูมิที่ 9 ค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการเขียนแบบฝึกหัดประเภทต่างๆ

นอกจากความเห็นประเด็นต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้นแล้ว นิสิตบางส่วนยังได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมต่อการเรียนการสอนในชั้นเรียนรวม และชั้นเรียนย่อยในหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้

ชั้นเรียนรวม

อาจารย์ผู้สอน

นิสิตจำนวน 197 คน หรือ 95.17% จากจำนวนนิสิตทั้งหมด ได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม ในส่วนที่เกี่ยวกับอาจารย์ผู้สอนในรายละเอียดดังนี้

นิสิต จำนวน 39 คน (18.84%) เห็นว่าอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียนรวมสอนเนื้อหาละเอียดชัดเจนดี เข้าใจง่าย จำนวน 27 คน (13.04%) เห็นว่าอาจารย์มีวิธีการสอนดี และพยายามกระตุ้นให้นิสิตตอบ หรือสนใจ จำนวน 35 คน (16.90%) เห็นว่าอาจารย์อธิบายเนื้อหาเร็วเกินไป โดยเฉพาะหัวข้อการอ้างอิงเอกสาร จำนวน 31 คน (14.98%) เห็นว่าอาจารย์ตั้งใจสอนดี แต่วิธีการสอนไม่น่าสนใจเสียเวลาเกินไป จำนวน 19 คน (9.18%) เห็นว่าอาจารย์อธิบายเนื้อหาบางหัวข้อไม่ชัดเจน โดยเฉพาะการอ้างอิงเอกสาร และจำนวนเท่ากัน (19 คน หรือ 9.18%) เห็นว่าอาจารย์อธิบายหัวข้อการค้นคว้าได้เข้าใจดีกว่าการอ้างอิงเอกสาร นิสิตจำนวน 15 คน (7.25%) เห็นว่าอาจารย์ชอบบ่นเรื่องนิสิตคุย และไม่ตั้งใจเรียนมากเกินไป จำนวน 9 คน (4.35%) เห็นว่าอาจารย์อธิบายเฉพาะหัวข้อโดยไม่อธิบายรายละเอียด และจำนวน 3 คน (1.45%) เห็นว่าอาจารย์อธิบายช้าเกินไปทำให้เสียเวลา

วิธีการเรียนการสอน

นิสิตจำนวน 78 คน (37.68%) จากจำนวนนิสิตทั้งหมดได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมในหัวข้อวิธีการเรียนการสอนรายละเอียด ดังนี้

นิสิตจำนวน 23 คน (11.11%) เห็นว่าควรให้ฝึกทำแบบฝึกหัดในชั้นเรียนทั้งการค้นคว้า และการอ้างอิงเอกสาร จำนวน 17 คน (8.21%) เห็นว่าควรมีเอกสารประกอบการสอนมากกว่านี้ และจำนวนที่เท่ากัน (8.21%) เห็นว่านิสิตคุยเสียงดังมากในขณะที่อาจารย์กำลังสอน ทำให้เรียนไม่รู้เรื่อง โดยเฉพาะผู้ที่นั่งข้างหลัง นิสิตจำนวน 8 คน (3.87%) เห็นว่านิสิตควรอ่าน หรือทำความเข้าใจเองเพิ่มเติม จะช่วยให้เข้าใจหัวข้อต่าง ๆ ได้ดีขึ้น จำนวน 7 คน (3.38%) เห็นว่าอาจารย์ผู้สอนควรเข้มงวดกับนิสิตที่มาสาย หรือไม่ตั้งใจเรียน เพราะรบกวนผู้ที่ตั้งใจเรียน จำนวน 3 คน (1.45%) เห็นว่าอาจารย์ผู้สอนควรมีวิธีการให้นิสิตเข้าเรียนมากกว่านี้ จำนวน 2 คน (0.97%) เห็นว่าควรให้มีการสอนในหัวข้อการค้นคว้าและการอ้างอิงเอกสารในกลุ่มย่อยด้วยนอกเหนือจากอธิบายในชั้นเรียน

รวม และนิสิตจำนวน 1 คน (0.48%) เห็นว่าควรเพิ่มจำนวนหน่วยกิตให้มากขึ้น เพราะนิสิตทุ่มเทเวลากับการเรียนวิชานี้มาก

เนื้อหาวิชาและลักษณะข้อสอบ

นิสิตจำนวน 141 คน (68.12%) จากจำนวนนิสิตทั้งหมดได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมในหัวข้อเนื้อหาวิชา และลักษณะข้อสอบ ดังนี้

นิสิตจำนวน 43 คน (20.77%) เห็นว่าเนื้อหาวิชาทั้งหัวข้อการค้นคว้าและการอ้างอิงเอกสาร สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ในการเรียนวิชาอื่นๆ จำนวน 39 คน (18.84%) เห็นว่าลักษณะเนื้อหาวิชาโดยเฉพาะการอ้างอิงเอกสารเข้าใจยาก จำนวน 21 คน (10.15%) เห็นว่าข้อสอบกลางภาคยากเกินไป และคำถามไม่ชัดเจน จำนวน 19 คน (9.18%) เห็นว่าเวลาในการทำข้อสอบน้อยเกินไป นิสิตจำนวน 11 คน (5.31%) เห็นว่าเนื้อหาบางหัวข้อ เช่น การค้นคว้ามืดอย่างละเอียดเกินไป นิสิตจำนวน 5 คน (2.42%) เห็นว่าเนื้อหาวิชาเป็นประโยชน์แต่ไม่น่าสนใจ และจำนวน 3 คน (1.45%) เห็นว่าลักษณะข้อสอบโดยเฉพาะการอ้างอิงเอกสารควรให้เปิดหนังสือตอบได้

อุปกรณ์การสอน

นิสิตจำนวน 62 คน (คิดเป็น 29.95%) แสดงความคิดเห็นที่มีต่อการใช้ power point เป็นอุปกรณ์การสอนในชั้นเรียนรวม ดังนี้

นิสิตจำนวน 39 คน (18.84%) เห็นว่าการนำ power point ใช้ในการสอนน่าสนใจดี นิสิตจำนวน 14 คน (6.76%) เห็นว่าขนาดตัวหนังสือเล็กเกินไป โดยเฉพาะผู้ที่นั่งข้างหลังมองไม่ชัด และจำนวน 9 คน (4.35%) เห็นว่าคอมพิวเตอร์ที่ใช้สอนเสียบ่อย ทำให้เสียเวลาในการคิดตั้ง

ชั้นเรียนย่อย

อาจารย์ผู้สอน

นิสิตจำนวน 99 คน (47.83%) แสดงความคิดเห็นในหัวข้ออาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียนย่อย ดังนี้

นิสิตจำนวน 21 คน (10.15%) เห็นว่าอาจารย์บางคนควรรับฟังความคิดเห็นที่แตกต่างของนิสิต จำนวน 17 คน (8.21%) เห็นว่าควรอธิบายรายละเอียดของแบบฝึกหัดให้ชัดเจนกว่านี้ จำนวน 16 คน (7.73%) เห็นว่าอาจารย์บางคนวิจารณ์งานของนิสิต ได้ละเอียดดี ทำให้มีพัฒนาการในการเขียน จำนวน 15 คน (7.25%) เห็นว่าอาจารย์ผู้สอนควรอธิบาย หรือให้ความรู้เพิ่มเติมในส่วนที่เกี่ยวข้อง

ข้องกับแบบฝึกหัด นอกเหนือจากการอธิบายโจทย์อย่างเดียว จำนวน 14 คน (6.76%) เห็นว่า อาจารย์ในชั้นเรียนย่อยควรเปิดโอกาสให้มีการแสดงความคิดเห็นมากขึ้น จำนวน 7 คน (3.38%) เห็นว่าอาจารย์บางคนในกลุ่มย่อยให้ความรู้เพิ่มเติมดี จำนวน 4 คน (1.93%) เห็นว่านิสิตบางคนรู้สึก เครียดกับวิธีการสอนของอาจารย์บางกลุ่ม และไม่กล้าแสดงความคิดเห็น จำนวน 3 คน (1.45%) เห็นว่าอาจารย์บางคนเคร่งครัดกับรูปแบบการนำเสนอในงานเขียนมากเกินไป และจำนวน 2 คน (0.97%) เห็นว่าอาจารย์ควรวิจารณ์งานของนิสิตเป็นการส่วนตัวมากกว่าวิจารณ์ในชั้นเรียน

การประเมินผล

นิสิตจำนวน 72 คน หรือคิดเป็น 34.78% แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมในการประเมินผล ในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

นิสิตจำนวน 43 คน (20.77%) เห็นว่าเกณฑ์การให้คะแนนแบบฝึกหัด มีความแตกต่าง ทั้งในกลุ่มเดียวกันและระหว่างกลุ่ม จำนวน 14 คน (6.76%) เห็นว่าคะแนนแบบฝึกหัดการเขียนควรร น้อยกว่า 50% เพราะเป็นแบบฝึกหัดที่ยาก จำนวน 12 คน (5.80%) เห็นว่าควรมีวิธีป้องกันการลอก ทั้งในกลุ่มเดียวกันและระหว่างกลุ่ม และนิสิตจำนวน 3 คน (1.45%) เห็นว่าไม่ควรหักคะแนนเมื่อนิสิตขาดเรียนหรือเข้าห้องเรียนสาย

แบบฝึกหัด

นิสิตจำนวน 142 คน หรือ 68.60% แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมในหัวข้อแบบฝึกหัดใน ประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

นิสิตจำนวน 31 คน หรือ (14.98%) เห็นว่าบทความบางบทความยากเกินไปอ่านไม่เข้าใจ จำนวน 27 คน (13.04%) เห็นว่าบทความที่ให้อ่านมีมากเกินไป จำนวน 21 คน (10.15%) เห็นว่า ควรเพิ่มแบบฝึกหัดการเขียนให้มากกว่านี้ แต่ไม่ควรยากเช่นนี้ นิสิตจำนวน 19 คน (9.18%) เห็นว่า แบบฝึกหัดควรร น้อยกว่า 6 เรื่องและแต่ละเรื่องควรใช้เวลาในการทำมากกว่านี้ และจำนวนเท่ากัน เห็นว่าประเภทบทความไม่น่าสนใจ จำนวน 17 คน (8.20%) เห็นว่าประเภทแบบฝึกหัดที่ให้ทำแม้จะมีลำดับเป็นขั้นตอนต่อเนื่องตั้งแต่การเขียนเสรี การจับประเด็น การสรุปความ การเขียนคำจำกัด ความ การวิจารณ์และการโต้แย้ง แต่เป็นแบบฝึกหัดที่ยากสำหรับนิสิตปี 1 เทอมแรก นิสิตจำนวน 5 คน (2.42%) เห็นว่าควรมีตัวอย่างแบบฝึกหัดที่ดีให้นิสิตศึกษาเป็นแนวทาง และนิสิตจำนวน 3 คน (1.45%) เห็นว่าควรให้นิสิตเลือกบทความที่จะอ่านเอง

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

ผลการศึกษา

จากการศึกษาความคิดเห็นของนิสิตคณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาทักษะการค้นคว้าทางสังคมศาสตร์ ปีการศึกษา 2542 ในด้านต่าง ๆ ได้ข้อสรุป ดังนี้

1. ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการเรียนในหัวข้อการอ้างอิงเอกสาร และการค้นคว้า จากการศึกษาความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการเรียนในหัวข้อการอ้างอิงเอกสาร และการค้นคว้า พบว่า

รายละเอียดเนื้อหาวิชา นิสิตส่วนใหญ่เห็นว่าทั้งหัวข้อการอ้างอิงเอกสาร และการค้นคว้า มีรายละเอียดเหมาะสมระดับปานกลาง

การเรียนรู้ ภายหลังจากเรียนหัวข้อการอ้างอิงเอกสารแล้ว นิสิตส่วนใหญ่เห็นว่าสามารถอ้างอิงเอกสารได้ถูกต้องระดับปานกลาง แต่ขณะเดียวกันภายหลังจากเรียนหัวข้อนี้แล้ว นิสิตส่วนใหญ่เข้าใจการอ้างอิงเอกสารมากขึ้นในระดับมาก และสามารถค้นคว้าข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ได้ในระดับมาก

การวัดและประเมินผล นิสิตส่วนใหญ่เห็นว่า การวัดและประเมินผลหัวข้อการอ้างอิงเอกสาร มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

การนำไปใช้ประโยชน์ นิสิตส่วนใหญ่เห็นว่า การเรียนรู้ในหัวข้อทั้งการอ้างอิงเอกสาร และการค้นคว้า สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ในระดับมาก

2. จากการศึกษาคำความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการเรียนการสอนในชั้นเรียนรวม และชั้นเรียนย่อย พบว่า

วิธีการสอน หรือการอธิบายให้นิสิตเข้าใจ นิสิตส่วนใหญ่เห็นว่าวิธีการสอน หรือการอธิบายในชั้นเรียนรวมมีความเหมาะสมระดับปานกลาง ในขณะที่ในชั้นเรียนย่อยนิสิตเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก

การเปิดโอกาสให้อภิปราย หรือแสดงความคิดเห็น นิสิตส่วนใหญ่เห็นว่า การเรียนการสอนทั้งในชั้นเรียนรวม และชั้นเรียนย่อย เปิดโอกาสให้นิสิตแสดงความคิดเห็นในระดับมาก

ความเหมาะสมในการใช้สื่อการสอน นิสิตส่วนใหญ่เห็นว่า การใช้ power point เป็นสื่อการสอนในชั้นเรียนรวม มีความเหมาะสมในระดับมาก

ความตรงต่อเวลาในการตรวจ และคํานงนในชั้นเรียนย่อย นิสิตส่วนใหญ่เห็นว่าอาจารย์ผู้สอนกลุ่มย่อยตรงต่อเวลาในการตรวจ และคํานงนในระดับมาก

ความกระจ่งชัดในการตรวจวิจารณ์แบบฝึกหัด นิสิตส่วนใหญ่เห็นว่าอาจารย์ประจำกลุ่มย่อยวิจารณ์แบบฝึกหัด และให้คํานะนํานิสิตได้ชัดเจนในระดับมาก

ความเป็นธรรมในการตรวจให้คะแนน นิสิตส่วนใหญ่เห็นว่าอาจารย์ประจำกลุ่มย่อยตรวจแบบฝึกหัด และให้คะแนนเป็นธรรมในระดับมาก

3. ความสนใจของนิสิตในการเรียน จากการศึกษาคความสนใจของนิสิตพบว่า นิสิตส่วนใหญ่เข้าเรียนสม่ำเสมอทั้งในชั้นเรียนรวม และในชั้นเรียนย่อยในระดับมาก ในด้านความตรงต่อเวลาในการเข้าเรียนทั้งในชั้นเรียนรวม และชั้นเรียนย่อยอยู่ในระดับมาก เช่นกัน

จากการสอบถามความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการเรียนในชั้นเรียนรวมพบว่า มีความสนใจในวิชานี้ในระดับปานกลาง ในขณะที่นิสิตส่วนใหญ่คิดว่านิสิตชั้นปีที่ 1 โดยรวมให้ความสนใจวิชาในระดับน้อย ส่วนการเรียนการสอนในชั้นเรียนย่อยพบว่า นิสิตส่วนใหญ่เห็นว่าตนเองปฏิบัติตามคํานะนํ้าของอาจารย์ประจำกลุ่ม และพยายามเรียนรู้ฝึกฝน และแก้ไขข้อบกพร่องในระดับมาก

4. ทักษะของนิสิตที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาทักษะการค้นคว้าทางสังคมศาสตร์ จากการศึกษาทักษะของนิสิตที่มีต่อการเรียนทั้งในชั้นเรียนรวม และชั้นเรียนย่อยพบว่า นิสิตส่วนใหญ่เห็นว่าโดยรวมแล้วการเรียนการสอนหัวข้อการอ้างอิงเอกสาร และการค้นคว้าที่สอนในชั้นเรียนรวมเป็นประโยชน์ และมีคุณค่าในระดับมาก แต่พึงพอใจการเรียนการสอนในหัวข้อการอ้างอิงเอกสาร และการค้นคว้าระดับปานกลาง

ส่วนการเรียนการสอนในชั้นเรียนย่อย นิสิตส่วนใหญ่เชื่อว่าตนเองมีพัฒนาการด้านทักษะการเขียนและการค้นคว้าดีขึ้นในระดับปานกลาง ขณะเดียวกันเห็นว่าการศึกษาฝึกทักษะการเขียนมีประโยชน์ และมีคุณค่าต่อการเรียนวิชาอื่นในระดับมาก และพึงพอใจกับการเรียนการสอนที่เป็นอยู่ในระดับมาก

5. ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการเขียนแบบฝึกหัดประเภทต่าง ๆ จากการศึกษาคความความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อประโยชน์ของแบบฝึกหัดแต่ละประเภท เช่น การเขียนความเห็นเสรี การจับประเด็น การสรุปความ การเขียนคำจำกัดความ การเขียนวิจารณ์ และการเขียนเชิงโต้แย้ง พบว่า นิสิตส่วนใหญ่ ได้ประโยชน์จากการทำแบบฝึกหัดการเขียนความเห็นเสรี แบบฝึกหัดการจับประเด็น

และแบบฝึกหัดการเขียนวิจารณ์ในระดับมาก ในขณะที่ได้ประโยชน์จากแบบฝึกหัดการสรุปความ แบบฝึกหัดการเขียนคำจำกัดความ และแบบฝึกหัดการเขียนเชิงโต้แย้งในระดับปานกลาง

จากผลการศึกษาดังกล่าวสามารถตอบคำถามหรือข้อสงสัยของอาจารย์กลุ่มย่อยบางท่านที่เห็นว่า แบบฝึกหัดประเภทการเขียนวิจารณ์ และการเขียนเชิงโต้แย้ง เป็นแบบฝึกหัดที่ยากเกินไป และประเภทของบทความทางรัฐศาสตร์ที่ให้นิสิตอ่านก็ยากและยังไม่เหมาะสำหรับนิสิตรัฐศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาแรก ทั้งนี้เพราะจากการศึกษาพบว่า นิสิตเห็นว่าตนได้รับประโยชน์จากการเขียนแบบฝึกหัดประเภทต่างๆ ทั้ง 6 ประเภท โดยเฉพาะอย่างยิ่งแบบฝึกหัดการเขียนวิจารณ์ ซึ่งอาจารย์บางท่านเป็นกังวลว่าเป็นแบบฝึกหัดที่ยากเกินไป นิสิตกลับเห็นว่าตนได้รับประโยชน์จากแบบฝึกหัดประเภทนี้ในระดับมาก และการเขียนเชิงโต้แย้งในระดับปานกลาง ซึ่งเป็นระดับที่น่าพอใจ นอกจากนี้ยังพบว่า การฝึกทักษะการเขียนมีประโยชน์ และมีคุณค่าต่อการเรียนวิชาอื่น และพึงพอใจกับการเรียนการสอนในลักษณะที่เป็นอยู่

ข้อค้นพบดังกล่าวสอดคล้องกับความคิดเห็นของ รศ.ดร.วิภาวรรณ ตูยานนท์ ซึ่งเคยเป็นตัวแทนจากภาควิชาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศร่วมสอนวิชานี้ในปีการศึกษา 2541 (ดูรายละเอียดเพิ่มเติมในภาคผนวก จ) ที่เห็นว่าแบบฝึกหัดบางประเภท เช่น การเขียนคำจำกัดความ และการเขียนเชิงโต้แย้ง เป็นแบบฝึกหัดที่แม้จะยากเกินไปก็ตาม แต่จากการประเมินจากแบบฝึกหัดที่นิสิตเขียนส่งกลับปรากฏว่า นิสิตหลายคนในกลุ่มสามารถคิด วิเคราะห์ วิวิจารณ์ และทำความเข้าใจกับบทความที่ยาก เช่น ธรรมนูญ ได้ และยังมีความสามารถด้านการใช้ภาษาเป็นอย่างดียิ่งอีกด้วย แม้จะเป็นนิสิตชั้นปี 1 ภาคการศึกษาแรกก็ตาม แสดงให้เห็นว่านิสิตเป็นผู้ที่มีศักยภาพดีมาก และสามารถทำได้ เพียงแต่ต้องมีอาจารย์ประจำกลุ่มคอยแนะนำหรือให้คำปรึกษาที่ดี

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นพอจะเป็นข้อสรุปได้ว่า แบบฝึกหัดประเภทต่างๆ ที่มอบหมายให้นิสิตทำ ไม่ว่าจะเป็นการเขียนความเห็นเสรี การจับประเด็น การสรุปความ การเขียนคำจำกัดความ การเขียนวิจารณ์ และการเขียนเชิงโต้แย้งนั้น แม้จะยาก แต่ก็ยังเป็นประโยชน์และไม่เกินความสามารถของนิสิตชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาแรก จะทำได้

นอกจากความเห็นประเด็นต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้นแล้ว ยังมีนิสิตบางคนได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมในหัวข้อต่าง ๆ ทั้งในชั้นเรียน และชั้นเรียนย่อย ดังนี้

ความคิดเห็นเพิ่มเติมต่อการเรียนการสอนในชั้นเรียนรวม

อาจารย์ผู้สอน นิสิตมีความคิดเห็นเพิ่มเติมในประเด็นต่างๆเกี่ยวกับอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียนรวม ดังนี้

1. อาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียนรวมสอนเนื้อหาละเอียดชัดเจนดี เข้าใจง่าย
2. อาจารย์มีวิธีการสอนดี และพยายามกระตุ้นให้นิสิตตอบหรือสนใจ
3. อาจารย์อธิบายเนื้อหาเร็วเกินไป โดยเฉพาะหัวข้อการอ้างอิงเอกสาร
4. อาจารย์ผู้สอนตั้งใจสอนดี แต่วิธีการสอนไม่น่าสนใจ เสียงเบาเกินไป
5. อาจารย์อธิบายเนื้อหาบางหัวข้อไม่ชัดเจน โดยเฉพาะการอ้างอิงเอกสาร
6. อาจารย์อธิบายหัวข้อการค้นคว้าได้เข้าใจดีกว่าหัวข้อการอ้างอิงเอกสาร
7. อาจารย์ชอบบ่นเรื่องนิสิตคุยในเวลาเรียน และไม่ตั้งใจเรียนมากเกินไป
8. อาจารย์อธิบายเฉพาะหัวข้อ โดยไม่อธิบายรายละเอียด
9. อาจารย์อธิบายช้าเกินไป ทำให้เสียเวลา

วิธีการเรียนการสอน นิสิตมีความเห็นเพิ่มเติมในประเด็นนี้ดังนี้

1. ควรให้นิสิตได้ฝึกทำแบบฝึกหัดทั้งหัวข้อการอ้างอิงเอกสารและการค้นคว้าในชั้นเรียน
2. ควรมีเอกสารประกอบการสอนมากกว่านี้
3. ควรสอนเนื้อหาการอ้างอิงเอกสาร และการค้นคว้าในชั้นเรียนย่อยด้วย นอกเหนือจากอธิบายในชั้นเรียนรวม

4. ควรเพิ่มจำนวนหน่วยกิตให้มากขึ้น เพราะนิสิตทุ่มเทเวลากับการเรียนวิชานี้มาก
5. อาจารย์ผู้สอนควรมีวิธีการให้นิสิตเข้าเรียนมากกว่านี้
6. นิสิตควรอ่าน หรือทำความเข้าใจเพิ่มเติมจะช่วยให้เข้าใจหัวข้อต่าง ๆ ได้ดีขึ้น
7. นิสิตคุยเสียงดังมากในชั้นเรียน ทำให้ผู้ที่ตั้งใจเรียนไม่รู้เรื่อง โดยเฉพาะผู้ที่นั่งข้างหลัง
8. อาจารย์ควรเข้มงวดกับนิสิตที่มาสาย หรือไม่ตั้งใจเรียน เพราะรบกวนผู้ที่ตั้งใจเรียน

เนื้อหาวิชา และลักษณะข้อสอบ นิสิตมีความเห็นเพิ่มเติมในประเด็นเนื้อหาวิชาและลักษณะข้อสอบ ดังนี้

1. ลักษณะเนื้อหาวิชา โดยเฉพาะหัวข้อการอ้างอิงเอกสารเข้าใจยาก
2. เนื้อหาเป็นประโยชน์ดีทั้งเรื่องการค้นคว้า และอ้างอิง เพราะนำไปใช้ประโยชน์ได้
3. เนื้อหาบางหัวข้อ เช่น การค้นคว้ามืดวอย่างละเอียดเกินไป
4. เนื้อหาวิชาเป็นประโยชน์ แต่ไม่น่าสนใจ

5. ข้อสอบกลางภาคยากเกินไป และคำถามไม่ชัดเจน
6. ลักษณะข้อสอบ โดยเฉพาะหัวข้อการอ้างอิงเอกสาร ควรให้เปิดหนังสือตอบได้
7. เวลาในการทำข้อสอบน้อยเกินไป

อุปกรณ์การสอน นิสิตมีความเห็นเพิ่มเติมในประเด็นอุปกรณ์การสอนดังนี้

1. ใช้ power point เป็นสื่อในการสอน ทำให้น่าสนใจ
2. ขนาดตัวหนังสือเล็กเกินไป โดยเฉพาะผู้ที่นั่งข้างหลังมองไม่ชัด
3. คอมพิวเตอร์ที่ใช้สอนเสียบ่อย ทำให้เสียเวลาในการติดตั้งเครื่อง

ความคิดเห็นเพิ่มเติมต่อการเรียนการสอนในชั้นเรียนย่อย

อาจารย์ผู้สอน นิสิตมีความเห็นต่ออาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียนย่อย ดังนี้

1. อาจารย์ประจำกลุ่มควรอธิบายรายละเอียดของแบบฝึกหัดให้ชัดเจนกว่านี้
2. ควรอธิบาย หรือให้ความรู้เพิ่มเติมในส่วนที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกหัด นอกเหนือจากการอธิบายคำถามอย่างเดียว
3. อาจารย์บางคนให้ความรู้เพิ่มเติมเป็นอย่างดีในหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกหัด
4. อาจารย์บางคนวิจารณ์งานของนิสิตได้ละเอียดดี ทำให้นิสิตสามารถปรับปรุงและแก้ไขข้อบกพร่องในการเขียน และมีพัฒนาการในการเขียน
5. อาจารย์บางคนควรรับฟังความคิดเห็นที่แตกต่างของนิสิต
6. ควรเปิดโอกาสให้มีการแสดงความคิดเห็นมากขึ้น
7. นิสิตบางคนรู้สึกเครียดกับวิธีการสอนของอาจารย์บางกลุ่ม และไม่กล้าแสดงความคิดเห็น
8. อาจารย์บางคนเคร่งครัดกับรูปแบบการนำเสนอในงานเขียนมากเกินไป
9. อาจารย์ควรวิจารณ์งานของนิสิตเป็นการส่วนตัวมากกว่าวิจารณ์ในชั้นเรียน

การประเมินผล นิสิตมีความคิดเห็นในประเด็นการประเมินผลเพิ่มเติมดังนี้

1. เกณฑ์การให้คะแนนมีความแตกต่างกันในกลุ่มเดียวกัน และระหว่างกลุ่ม
2. อาจารย์ไม่ควรหักคะแนนเมื่อนิสิตขาดเรียน หรือเข้าชั้นเรียนสาย
3. ควรมีวิธีป้องกันการลอกแบบฝึกหัด ทั้งในกลุ่มเดียวกัน และระหว่างกลุ่ม
4. คะแนนแบบฝึกหัดการเขียนควรน้อยกว่า 50% เพราะเป็นแบบฝึกหัดที่ยาก

แบบฝึกหัด นิสิตมีความเห็น เพิ่มเติมในประเด็นแบบฝึกหัดดังนี้

1. แบบฝึกหัดควรมีน้อยกว่า 6 เรื่อง และแต่ละเรื่องควรให้เวลาในการทำมากกว่านี้
2. บทความที่ให้อ่านมีจำนวนมากเกินไป
3. ประเภทของบทความไม่น่าสนใจ
4. บทความบางบทความยากเกินไป ทำให้นิสิตอ่านไม่ค่อยเข้าใจ
5. ควรให้นิสิตเลือกบทความที่จะอ่านเอง
6. ประเภทแบบฝึกหัดที่ให้ทำแม้จะมีลำดับเป็นขั้นตอนต่อเนื่อง ตั้งแต่การเขียนสรุป การจับประเด็น การสรุปความ การเขียนคำจำกัดความ การเขียนวิจารณ์ และการเขียนเชิงโต้แย้ง แต่เป็นแบบฝึกหัดที่ยากสำหรับนิสิตปี 1 เทอมแรก
7. ควรเพิ่มแบบฝึกหัดการเขียนให้มากกว่านี้ แต่ไม่ควรยากเช่นนี้
8. ควรมีตัวอย่างแบบฝึกหัดที่ดีให้นิสิตศึกษาเป็นแนวทาง

การนำไปใช้ประโยชน์

ผลจากการศึกษาดังกล่าว แม้เป็นเพียงการศึกษาจากความคิดเห็นของนิสิตชั้นปีที่ 1 กลุ่มเดียว แต่ก็นับว่าเป็นประโยชน์มาก เพราะนอกจากเป็นการสะท้อนปัญหา และความคิดเห็นในแง่มุมต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางสำหรับอาจารย์ผู้สอนทั้งในชั้นเรียนรวม และชั้นเรียนย่อย ในการนำไปปรับปรุง และแก้ไขการเรียนการสอนแล้ว ผลจากการศึกษาบางประเด็นยังเป็นประโยชน์ในการกำหนดเนื้อหาวิชา และวิธีการเรียนการสอน และเป็นแนวทางสำหรับการจัดการวิชาทักษะการค้นคว้าทางสังคมศาสตร์ดังนี้

1. ด้านรายละเอียดเนื้อหาวิชา แม้นิสิตส่วนใหญ่เห็นว่าทั้งหัวข้อการอ้างอิงเอกสาร และการค้นคว้ามามีรายละเอียดเหมาะสมระดับปานกลาง แต่จากการแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมพบว่า นิสิตยังคงต้องการให้อาจารย์อธิบายเนื้อหาวิชาโดยเฉพาะหัวข้อการอ้างอิงเอกสารให้ละเอียดชัดเจนกว่านี้ โดยให้นิสิตทำแบบฝึกหัดในชั้นเรียนให้มากขึ้น เพื่อฝึกความเข้าใจทั้งหัวข้อการอ้างอิงเอกสาร และการค้นคว้า นอกจากนี้เพื่อประกอบการเรียนรู้ และความเข้าใจให้มากขึ้น อาจารย์ผู้สอนควรเตรียมเอกสารประกอบการสอนให้ละเอียดชัดเจน และอธิบายรายละเอียดเอกสารประกอบการสอนในแต่ละเรื่องแต่ละหัวข้อว่า นิสิตควรอ่านเอกสารเรื่องใด เมื่อใด

2. เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ และการนำไปใช้ประโยชน์ได้ ภายหลังจากเรียนทั้งหัวข้อการอ้างอิงเอกสาร และการค้นคว้า ควรทดสอบความเข้าใจของนิสิต โดยการฝึกทำแบบฝึกหัด ทั้งแบบฝึก

หัดทดสอบความเข้าใจ และแบบทดสอบเก็บคะแนนในชั้นเรียน เพื่อให้บัณฑิตมีโอกาสฝึกหัดบ่อย ๆ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ และเข้าใจบทเรียนเป็นระยะ ๆ

3. เนื่องจากหัวข้อการอ้างอิงเอกสารมีรายละเอียดมาก และเป็นเรื่องหลักการที่ค่อนข้างเข้าใจยากในเวลาอันสั้น จึงทำให้เนื้อหาและรายละเอียดของวิชาไม่เป็นที่น่าสนใจเท่าที่ควร อาจารย์ผู้สอนควรหาวิธีจูงใจเพื่อให้นิสิตสนใจ และตั้งใจเรียนมากขึ้น สำหรับการใช้สื่อการสอน power point เป็นวิธีที่น่าสนใจและดีอยู่แล้ว แต่เพื่อให้การสอนเป็นไปอย่างราบรื่นและไม่ติดขัด จึงควรปรับปรุงให้เครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้ประกอบการสอนดังกล่าวมีปัญหาน้อยที่สุด หรือไม่มีปัญหาเลย นอกจากนี้ ควรปรับปรุงเสียงพูดให้ดังชัดเจนขึ้น เปิดโอกาสให้อภิปรายสอบถาม หรือแสดงความคิดเห็นให้มากขึ้น เพื่อให้นิสิตมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน และเป็นการกระตุ้นให้นิสิตสนใจมากขึ้น

4. จากผลการศึกษาในประเด็นการวัดและประเมินผล นิสิตได้แสดงความเห็นว่าการวัดและประเมินผลทั้งจากการทำแบบฝึกหัด การทดสอบในชั้นเรียนรวม และการสอบกลางภาค โดยเฉพาะหัวข้อการอ้างอิงเอกสารที่ผ่านมามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง จึงควรวัดและประเมินผลด้วยการทำแบบฝึกหัด หรือการสอบที่นิสิตสามารถเปิดตำราได้ การทำแบบฝึกหัดเป็นเพียงการทบทวนเพื่อทดสอบความเข้าใจของนิสิต และไม่เก็บคะแนน เนื่องจากผู้สอนไม่สามารถตรวจสอบได้ว่านิสิตคัดลอกกันหรือไม่ และนิสิตมีความรู้ หรือเข้าใจเรื่องดังกล่าวจริงมากน้อยเพียงใด ดังนั้น การสอบโดยการเปิดตำรานั้นจะเป็นวิธีการวัดผลที่เหมาะสมที่สุด เพราะในสภาพที่เป็นจริง เมื่อนิสิตจะเขียนเอกสารอ้างอิง หรือบรรณานุกรม นิสิตสามารถเปิดคู่มือ หรือเอกสารได้ ส่วนหัวข้อการค้นคว้า ควรประเมินผลด้วยการทำแบบฝึกหัดการค้น และการสอบเหมือนที่ผ่านมา และลักษณะข้อสอบควรเป็นการวัดความเข้าใจในบทเรียน และความสามารถในการค้นคว้า

5. ประเภทของแบบฝึกหัดที่มอบหมายให้นิสิตทำ และประเภทของบทความที่กำหนดให้นิสิตอ่าน ควรเป็นเช่นเดียวกับปีการศึกษา 2542 กล่าวคือมีลำดับดังนี้ แบบฝึกหัดการเขียนเสรี การจับประเด็น การสรุปความ การเขียนคำจำกัดความ การเขียนวิจารณ์ และการเขียนเชิงโต้แย้ง และประเภทของบทความควรมีเนื้อหาสาระเกี่ยวข้องกับสาขาวิชาทางด้านรัฐศาสตร์ มากกว่าเป็นบทความทั่วไป

6. อาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียนย่อย ควรอธิบายรายละเอียดของแบบฝึกหัดที่มอบหมายให้ นิสิตเข้าใจอย่างชัดเจน รวมทั้งให้ความรู้เพิ่มเติมในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกหัดด้วย เช่น อธิบาย รายละเอียด หรือลักษณะสำคัญของการสรุปความ เมื่อมอบหมายให้ นิสิตทำแบบฝึกหัด การสรุป ความ เป็นต้น

7. เพื่อป้องกันนิสิตคัดลอกแบบฝึกหัดทั้งในกลุ่มเดียวกัน และระหว่างกลุ่ม แบบฝึกหัด บางประเภทที่ใช้เวลาทำไม่นาน และไม่ต้องอาศัยการค้นคว้า ควรให้ นิสิตทำ และส่งในชั้นเรียน เช่น แบบฝึกหัดการเขียนความเห็นเสรี การจับประเด็น การสรุปความ โดยให้ นิสิตอ่านเอกสารอ่าน ประกอบล่วงหน้า เพื่อทำแบบฝึกหัดในชั้นเรียน

8. ควรจัดหาตัวอย่างที่ดีของแบบฝึกหัดแต่ละประเภท เพื่อประกอบความเข้าใจและ การเรียนรู้ของนิสิต

นอกจากนี้ การศึกษาความคิดเห็นของนิสิตดังกล่าว ยังเป็นแนวทางสำหรับฝ่ายวิชาการ คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในการกำหนดนโยบาย และทิศทางการเรียนการสอนวิชา ทักษะการค้นคว้าทางสังคมศาสตร์ ดังนี้

เนื่องจากนิสิตส่วนใหญ่เห็นว่าวิชานี้มีคุณค่า และเป็นประโยชน์ นิสิตสามารถนำความรู้ ไปใช้ในการเรียนการสอนวิชาอื่น ทางคณะฯ จึงควรให้ความสำคัญกับการเรียนการสอนวิชาเนื้ออย่าง จริงจัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการกำหนดนโยบายการจัดการหาอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียนย่อย ตั้งแต่ปีการ ศึกษา 2540-2542 เป็นต้นมาทางคณะฯ มีนโยบาย ให้อาจารย์ที่ปรึกษาชั้นปีที่ 1 เป็นผู้ทำหน้าที่ อาจารย์ประจำกลุ่มในชั้นเรียนย่อย ดังนั้น อาจารย์ผู้สอนกลุ่มย่อยแต่ละกลุ่มจะเปลี่ยนไปทุกปี แต่ละ ปีอาจารย์จะต้องเรียนรู้วิธีการเรียนการสอน และเข้าร่วมประชุมเพื่อหาข้อสรุปในประเด็นการ กำหนดหัวเรื่อง การวัดและประเมินผล และกำหนดเกณฑ์การตรวจแบบฝึกหัดร่วมกัน อาจารย์บาง ท่านมีภารกิจอย่างอื่นไม่สามารถเข้าร่วมประชุมได้อย่างเต็มที่ แต่เมื่อเป็นนโยบายของคณะฯ เช่นนั้น ก็จำเป็นต้องปฏิบัติตาม โดยทำหน้าที่อาจารย์ประจำกลุ่มแต่ไม่เข้าร่วมประชุม ทำให้ไม่สามารถติด ตามความคืบหน้าในการเรียนการสอนกลุ่มย่อยแต่ละสัปดาห์ได้ทัน ทำให้เกิดผลเสียกับนิสิตในกลุ่ม นั้นๆ เช่น อาจารย์ประจำกลุ่มไม่สามารถอธิบายโจทย์แบบฝึกหัดให้ นิสิตเข้าใจได้อย่างชัดเจน หรือ อาจารย์ไม่สามารถอธิบายรายละเอียดในส่วนที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกหัดเพิ่มเติมอันเป็นการเอื้อ ประโยชน์ในการทำแบบฝึกหัดของนิสิต หรือไม่สามารถตรวจแบบฝึกหัดส่งคืนนิสิตได้ทันภายใน เวลาที่กำหนดเพื่อ นิสิตจะได้ทราบข้อบกพร่องที่ควรนำไปปรับปรุงแก้ไขในการเขียนแบบฝึกหัด

อื่นๆต่อไป เป็นต้น ดังนั้นหากเป็นไปได้ ควรให้อาจารย์คณะรัฐศาสตร์ อาสาสมัครเข้ามาสอนวิชานี้ แทนการกำหนดตัวบุคคลจากทางคณะฯ และควรให้อยู่ในวาระคราวละ 2-3 ปี เพื่อให้อาจารย์ผู้สอนแต่ละกลุ่มมีโอกาสเรียนรู้ และทำความเข้าใจในวิธีการเรียนการสอน รวมทั้งมีความคุ้นเคยกับรูปแบบการสอนที่มีการทำงานร่วมกันเป็นทีม ร่วมคิด ร่วมทำ และร่วมแก้ปัญหาด้วยกัน ทำให้ภาระงานของอาจารย์ที่เคยสอนวิชานี้มาในปีก่อนๆเบาลงเมื่อสอนซ้ำในปีการศึกษาต่อไป เพราะคุ้นเคยกับการสอนมากขึ้น และไม่จำเป็นต้องจัดให้มีการประชุมบ่อยครั้งเหมือนเช่นที่ผ่านมา และประการสำคัญ ผู้ที่สมัครเข้ามาด้วยความเต็มใจย่อมทำได้เต็มที่กว่าผู้ที่ถูกกำหนดให้ทำ เนื่องจากที่ผ่านมามีการสอนวิชานี้เป็นการสอนเป็นทีม ผู้ร่วมสอนแต่ละคนจะต้องมีภาระงานหลายอย่าง นอกจากการประชุมบ่อยครั้งเพื่อกำหนดหัวข้อแบบฝึกหัด ประเภทของบทความที่มอบหมายให้นิสิตอ่านและกำหนดเกณฑ์การตรวจแบบฝึกหัดแล้ว อาจารย์แต่ละกลุ่มจำเป็นต้องตรวจแบบฝึกหัดเพื่อส่งคืนนิสิตให้ทันตามเวลาที่กำหนด ดังนั้นเพื่อเป็นแรงจูงใจให้อาจารย์ในคณะฯอยากสอนวิชานี้มากขึ้น จึงควรพิจารณาความดีความชอบสำหรับผู้ร่วมสอนวิชานี้เป็นกรณีพิเศษ เพราะการเรียนการสอนวิชานี้ต้องใช้เวลามากทั้งการประชุม และการเตรียมการตรวจแบบฝึกหัด

นอกจากนี้การศึกษาความคิดเห็นในลักษณะเช่นนี้ ทำให้ทราบข้อมูลพื้นฐาน อันเป็นประโยชน์ในการศึกษาวิจัยเพื่อหาข้อสรุปที่ชัดเจนในประเด็นอื่นๆต่อไป

ข้อจำกัดในการวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้ เป็นการศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาทักษะการค้นคว้าทางสังคมศาสตร์ โดยสอบถามเฉพาะความคิดเห็นในด้านต่าง ๆ เช่น การเรียนการสอน รายละเอียดเนื้อหาวิชา สื่อการสอน การวัดและประเมินผลในชั้นเรียนรวม และการเขียนแบบฝึกหัดในชั้นเรียนย่อย โดยไม่ได้สอบถามข้อมูลส่วนตัวที่เกี่ยวกับผู้ตอบ เช่น สาขาวิชาที่เรียน พื้นความรู้ทางการศึกษา เคยมีความรู้ในเรื่องต่าง ๆ ที่กำลังศึกษาหรือไม่ เช่น การอ้างอิงเอกสาร การค้นคว้า การเขียนรายงาน หรือเรื่องราวที่ได้อ่านจากงานที่มอบหมายให้ เช่น เกี่ยวกับเศรษฐกิจชุมชน เป็นต้น รวมทั้งไม่ได้นำคะแนนทั้งในชั้นเรียนรวม และคะแนนแบบฝึกหัดในชั้นเรียนย่อย มาพิจารณาประกอบ จึงไม่สามารถศึกษาความสัมพันธ์ในเชิงลึกได้ เช่น ไม่ทราบว่านิสิตภาควิชาใดมีความคิดเห็นอย่างไร หรือพื้นฐานการเรียนของนิสิตในระดับชั้นมัธยมศึกษามีส่วนสัมพันธ์กับการเรียนวิชานี้หรือไม่ ความสนใจหรือตั้งใจเรียนสม่ำเสมอมีผลต่อการเรียนของนิสิตหรือไม่ การปฏิบัติตามคำแนะนำของอาจารย์ประจำกลุ่มและพยายามเรียนรู้ฝึกฝนและแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆมีส่วนสัมพันธ์กับพัฒนาการด้านการเรียนของนิสิตหรือไม่ เป็นต้น

แนวทางการวิจัยในอนาคต

1. สอบถามข้อมูลส่วนตัวเกี่ยวกับผู้ตอบ เพื่อจะได้ศึกษาหาความสัมพันธ์ในเชิงลึกในด้านต่างๆ
2. นำคะแนนของนิสิตแต่ละคนทั้งคะแนนในชั้นเรียนรวม และคะแนนแบบฝึกหัดในชั้นเรียนย่อย มาเป็นส่วนประกอบในการศึกษาพิจารณาว่า นิสิตมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องนี้แท้จริงมากน้อยเพียงใด เพื่อศึกษาพัฒนาการด้านทักษะการเขียนและการค้นคว้า
3. ศึกษาความคิดเห็นของนิสิตคณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชั้นปีที่ 2-4 ที่เคยเรียนวิชาทักษะการค้นคว้าทางสังคมศาสตร์ เพื่อสอบถามการนำไปใช้ประโยชน์ในการเรียนวิชาอื่นๆ
4. ศึกษาข้อมูลและความคิดเห็นเพิ่มเติมจากอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียนย่อย

หากสามารถศึกษาเพิ่มเติมได้ทั้ง 4 ประเด็นดังกล่าวข้างต้น จะทำให้การศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาทักษะการค้นคว้าทางสังคมศาสตร์ครบถ้วนสมบูรณ์ขึ้น และเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนวิชานี้ต่อไปในอนาคต

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เอกสารอ้างอิง

- คำชัย ทยสมิต. 2541. *วิชันหนึ่งนักเศรษฐศาสตร์*. กรุงเทพฯ : รัฐแจ้ง, 67-93.
- ใจ อึ้งภากรณ์. [2542]. *วิธีเขียนเรียงความรัฐศาสตร์*. กรุงเทพฯ : คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (เอกสารอัดสำเนา)
- ฉัตรทิพย์ นาถสุภา. 2541. *ทฤษฎีและแนวคิดเศรษฐกิจชุมชนชาวนา*. กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย, 239-277.
- นิธิ เอียวศรีวงศ์. 2542. ชุมเศรษฐกิจชน. *มติชนรายวัน*, 19 มิถุนายน, 6.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, บก. 2521. *คู่มืออาจารย์ : การวัดและประเมินผลการศึกษา*. กรุงเทพฯ : กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล, 96-103.
- ประเวศ วะสี. 2541. ความเข้มแข็งของเศรษฐกิจพื้นฐาน : ทางรอดของสังคมไทย. *มติชนรายวัน*, 9 มกราคม, 18.
- พันธุ์ทิพา หลาบเลิศบุญ. 2539. การอ่านจับใจความและการย่อความ ใน *ภาษาไทย 4*, บก. วรพันธ์ อักษรพงศ์, 23-41. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิชญ์ พงษ์สวัสดิ์. [2540]. *ประเภทของความเรียงทางวิชาการ และการวางแผนการเขียนความเรียงทางวิชาการ*. กรุงเทพฯ : คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (เอกสารอัดสำเนา)
- สังคีต พิริยะรังสรรค์. 2541. เศรษฐศาสตร์ชุมชนแบบพึ่งตนเอง : ปรัชญา ฐานะ และอนาคต ใน *เศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเอง : แนวคิดและยุทธศาสตร์*. กรุงเทพฯ : กรมการปกครอง, 49-64.
- สุชาย ตรีรัตน์. 2542. *การตัดเกรดวิชาทักษะการค้นคว้าทางสังคมศาสตร์*. กรุงเทพฯ : คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 1. (เอกสารอัดสำเนา)
- 2542. *โครงสอนปีการศึกษา 2542 วิชาทักษะการค้นคว้าทางสังคมศาสตร์*. กรุงเทพฯ : คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 4, 9-11. (เอกสารอัดสำเนา)
- 2540. *ตัวอย่าง "ตัวแบบ" ชี้นำงาน*. กรุงเทพฯ : คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (เอกสารอัดสำเนา)
- 2540. *"ประเด็น" กับ "นวัตกรรม"*. กรุงเทพฯ : คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (เอกสารอัดสำเนา)
- Toffler, Alvin. 1980. *Third wave*, New York : William Morrow, 136.

.....

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ จรัสศรี. *ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เกี่ยวกับโปรแกรมการสอนภาษาอังกฤษทั่วไปและภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชา*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.
- กัญดา ชรรวมงคล, คุณ. *การประเมินผลการเรียนการสอนวิชาการอ่านด้วยตนเองตามความสามารถของแต่ละบุคคล ในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1*. กรุงเทพฯ : สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.
- จารึก บุญไชย. *ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์ท้องถิ่นของนักศึกษาในสหวิทยาลัยศรีอยุธยา*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- จำรัส น้อยแสงศรี. *ความคิดเห็นเกี่ยวกับวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในภาคการศึกษา ๑*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519.
- ฉวีวรรณ จันทร์เด่น. *ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนกฎหมายระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพในโรงเรียนมัธยมอาชีวะ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. *เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เทพนรมิตการพิมพ์, 2541.
- ทิพาพร สมพงษ์อินทร์. *ความคิดเห็นของครูและนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภูมิศาสตร์กายภาพในประเทศไทยในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- นิภาพรณณ์ แก้วสุวรรณ. *ความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาที่มีต่อการศึกษาวิชานิตศาสตร์*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.
- นิรันดร์ สุวรัตน์. *ความคิดเห็นของครูและนักเรียนเกี่ยวกับการสอนซ่อมเสริมอย่างมีประสิทธิภาพในวิชาฟิสิกส์ ในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.
- ประคอง วรรณสุด. *สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤกษศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- พูนสิน จันทร์วงศ์. *ความคิดเห็นของครูและนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชามนุษย์กับสิ่งแวดล้อมในมัธยมศึกษาตอนปลาย*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.

- มณีวรรณ กมลพัฒนะ และคนอื่น ๆ. รายงานการวิจัย เรื่องการประเมินผลการเรียนการสอน วิชา
 บัณฑิตอุดมคติ (1-5) ปีการศึกษา 2538-2539. กรุงเทพฯ : โครงการการศึกษาทั่วไป จุฬาลง
 กรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- มลथा วิเศษจิตเลิศ. ความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนคณิต
 ศาสตร์ในหมวดวิชาพื้นฐานของวิทยาลัยเอกชน ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญา
 มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.
- ระยับ กลุณฎิคุณ. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาวิทยาศาสตร์พื้นฐานของนักศึกษา
 ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย, 2523.
- ระวีวรรณ สาริการิน. ความคิดเห็นของอาจารย์ และนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาวิธีสอน
 ภาษาไทยในวิทยาลัยครู. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.
- รัชชาติ ท่าโพธิ์. ความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และนักเรียนระดับมัธยม
 ศึกษาตอนปลาย แผนการเรียนวิชาชีพเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ช่างอุตสาหกรรม.
 วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.
- วัลลีย์ เปรมัชเชษฐ. ความคิดเห็นของครูและนักเรียนเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการ
 สอนหลักสูตรวิชาชีพพระยะต้นของโรงเรียนฝักออาชีพ กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญา
 มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.
- วิชา เริงโกสม. ความคิดเห็นของนักศึกษาวิชาเอกศิลปะระดับอนุปริญญา เกี่ยวกับปัญหาการเรียน
 การสอนวิชาชีพศิลปะในสหวิทยาลัยพุทธชินราช และสหวิทยาลัยล้านนา. วิทยานิพนธ์
 ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.
- วิไลลักษณ์ ภัทโรดม และคนอื่น ๆ. รายงานผลการวิจัย ความคิดเห็นของนิสิตคณะพาณิชยศาสตร์
 และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่มีต่อการสอนวิชาภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : คณะ
 พาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.
- วิไลลักษณ์ วัฒนานนท์. ความคิดเห็นของอาจารย์และนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาภาษา
 ไทยธุรกิจในวิทยาลัยอาชีวศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
 2528.
- วิสนศักดิ์ อ่วมเพ็ง. ความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายมัธยม) ที่
 มีต่อวิชาพลศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.

- ศรีบัญชา ขอมเจริญ. *ความคิดเห็นของครูและนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนการสอน วิชาวิทยาศาสตร์
กายภาพ ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2528.
- สมคะเน คำจูน. *ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช เกี่ยวกับการสอนของ
อาจารย์สอนเสริม*. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.
- อาภากรณ์ จินดาประเสริฐ และ จิรนนท์ โกมลกิตติสกุล. *รายงานการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนัก
ศึกษาที่มีต่อการสอนของอาจารย์ ภาควิชาภาษาต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคม
ศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น*. ขอนแก่น : ภาควิชาภาษาต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2533.
- โอสถ ภาวิไล. *ความคิดเห็นของนักเรียนนายร้อยเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาวิทยาศาสตร์ในโรงเรียนนาย
ร้อยพระจุลจอมเกล้า*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.

.....

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำสั่ง คณะรัฐมนตรี

ที่ 42/2542

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการวิชาการคณะรัฐมนตรีเพื่อจัดการเรียนการสอน
วิชาทักษะการค้นคว้าทางสังคมศาสตร์

เพื่อให้การสอนวิชาทักษะการค้นคว้าทางสังคมศาสตร์ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ตามมติ
ที่ประชุมคณะกรรมการประจำคณะรัฐมนตรี ครั้งที่ 9/2542 เมื่อวันที่ 4 มิถุนายน 2542 เห็นสมควรยกเลิก
คำสั่ง คณะรัฐมนตรีที่ 33/2542 เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการวิชาการคณะรัฐมนตรีเพื่อจัดการเรียนการสอน
วิชาทักษะการค้นคว้าทางสังคมศาสตร์ คณะบดีอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 23 แห่งพระราชบัญญัติ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2522 ให้แต่งตั้งให้ผู้มีนามต่อไปนี้ เป็นคณะกรรมการวิชาการคณะรัฐมนตรี
เพื่อจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะการค้นคว้าทางสังคมศาสตร์ มีหน้าที่กำหนดรายละเอียดเนื้อหาวิชา
และวิธีการเรียนการสอนรายวิชาดังกล่าว ดังนี้คือ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุรชัย ศรีรัตน์	ประธานอนุกรรมการ
2. รองศาสตราจารย์ พิพัฒน์ ไทยอารี	อนุกรรมการ
3. รองศาสตราจารย์ ดร.สุภางค์ จันทวานิช	อนุกรรมการ
4. รองศาสตราจารย์ ดร.ชัยสิทธิ์ เกลิมมีประเสริฐ	อนุกรรมการ
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฉันทนา หวันแก้ว	อนุกรรมการ
6. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุญยง ชื่นสุวิมล	อนุกรรมการ
7. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภาวดี มิตรสมหวัง	อนุกรรมการ
8. อาจารย์ ดร.กฤษณา กิตติชาติชัย	อนุกรรมการ
9. อาจารย์ ดร.แก้วคำ ไกรสรพงษ์	อนุกรรมการ
10. อาจารย์ ตรีภูล มีชัย	อนุกรรมการ
11. อาจารย์ ศรีสอางค์ วงศ์ทองดี	อนุกรรมการ
12. อาจารย์ ดร.อัครเดช ไชยเพิ่ม	อนุกรรมการ
13. อาจารย์ ใจดี ใจ อึ้งภากรณ์	อนุกรรมการ
14. อาจารย์ ศิริรัตน์ แอดสกุล	อนุกรรมการ
15. อาจารย์ นฤมล ทับจุมพล	อนุกรรมการ
16. นางนฤมล กิจไพศาลธนา	อนุกรรมการและเลขานุการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 4 มิถุนายน พ.ศ. 2542 เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 4 มิถุนายน พ.ศ. 2542

(รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยวัฒน์ ฟ้าชู)

คณบดี

ภาคผนวก ข

รายชื่อผู้สอนวิชาทักษะการค้นคว้าทางสังคมศาสตร์

ปีการศึกษา 2542

สถาบันวิจัยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายชื่อผู้สอนวิชาทักษะการค้นคว้าทางสังคมศาสตร์ ปีการศึกษา 2542

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศุขชาย ศิริรัตน์
2. รองศาสตราจารย์พิพัฒน์ ไทยอารี
3. รองศาสตราจารย์ ดร. สุภางค์ จันทวานิช
4. รองศาสตราจารย์ ดร. ชัยสิทธิ์ เกลิมมีประเสริฐ
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ฉันทนา หวันแก้ว
6. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บุญยง ชื่นสุวิมล
7. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุภาวดี มิตรสมหวัง
8. อาจารย์ ดร. กฤษณา กิตติยาศิษย์
9. อาจารย์ ดร. แก้วคำ ไกรสรพงษ์
10. อาจารย์ ตรีภูล มีชัย
11. อาจารย์ ศรีสอางค์ วงศ์ทองดี
12. อาจารย์ ดร. อัครเดช ไชยเพิ่ม
13. อาจารย์ใจ อึ้งภากรณ์
14. อาจารย์ ศิริรัตน์ แอดสกุล
15. อาจารย์ นฤมล ทับชุมพล
16. นางนฤมล กิจไพศาลรัตนา

จุฬาลง

ภาคผนวก ค
แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน
วิชาทักษะการค้นคว้าทางสังคมศาสตร์
ปีการศึกษา 2542

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอน
วิชา ทักษะการค้นคว้าทางสังคมศาสตร์
ปีการศึกษา 2542

ชั้นเรียนรวม

	มาก	ปานกลาง	น้อย
1. หัวข้อการอ้างอิงเอกสารมีรายละเอียดเหมาะสม			
2. หลังจากเรียนหัวข้อนี้แล้ว สามารถอ้างอิงเอกสาร ได้ถูกต้อง			
3. การเรียนรู้ในหัวข้อการอ้างอิงเอกสารสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้			
4. การวัดและประเมินผลในหัวข้อการอ้างอิงเอกสารมีความเหมาะสม			
5. หลังจากเรียนหัวข้อนี้แล้ว นิสิตเข้าใจการอ้างอิงเอกสารมากขึ้น			
6. หัวข้อการค้นคว้ามีรายละเอียดเหมาะสม			
7. การเรียนรู้ในหัวข้อการค้นคว้า สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้			
8. หลังจากการเรียนหัวข้อนี้แล้ว สามารถค้นคว้าจากแหล่งข้อมูลต่างๆ ได้			
9. วิธีการสอนหรือการอธิบายให้นิสิตเข้าใจมีความเหมาะสม			
10. การเปิดโอกาสให้ซักถามและแสดงความคิดเห็น			
11. สื่อการสอน (power point) มีความเหมาะสมน่าสนใจ			
12. นิสิตเข้าชั้นเรียนรวมสม่ำเสมอ			
13. นิสิตตรงต่อเวลาในการเรียน			
14. นิสิตคิดว่าตนเองมีความสนใจในวิชานี้			
15. ในทัศนะของท่าน คิดว่านิสิตปี 1 ให้ความสนใจวิชานี้			
16. โดยรวมแล้ว เห็นว่าวิชานี้เป็นประโยชน์และมีคุณค่า			
17. โดยรวมนิสิตพึงพอใจในการเรียนการสอนในหัวข้อการอ้างอิงเอกสารและการค้นคว้า			

ความคิดเห็นอื่น ๆ (เช่น อาจารย์ผู้สอน วิธีการเรียนการสอน และอื่น) .....

.....

.....

.....

ชั้นเรียนกลุ่มย่อย

	มาก	ปานกลาง	น้อย
1. นิสิตได้ประโยชน์จากแบบฝึกหัดการเขียนเสรี			
2. นิสิตคิดว่าการเขียนเสรีควรมีหรือไม่ เพราะ.....			
3. นิสิตได้ประโยชน์จากแบบฝึกหัดการจับประเด็น			
4. นิสิตคิดว่าการจับประเด็น ควรมีหรือไม่ เพราะ.....			
5. นิสิตได้ประโยชน์จากแบบฝึกหัดการสรุปความ			
6. นิสิตคิดว่าการสรุปความ ควรมีหรือไม่ เพราะ.....			
7. นิสิตได้ประโยชน์จากแบบฝึกหัดการเขียนคำจำกัดความ			
8. นิสิตคิดว่าการเขียนคำจำกัดความควรมีหรือไม่ เพราะ.....			
9. นิสิตได้ประโยชน์จากแบบฝึกหัดการเขียนวิจารณ์			
10. นิสิตคิดว่าการเขียนวิจารณ์ควรมีหรือไม่ เพราะ.....			
11. นิสิตได้ประโยชน์จากการเขียนแบบฝึกหัดเชิงโต้แย้ง			
12. นิสิตคิดว่าการเขียนเชิงโต้แย้ง ควรมีหรือไม่ เพราะ.....			
13. นิสิตเชื่อว่าคุณเองมีการพัฒนาด้านทักษะการเขียน และค้นคว้าดีขึ้น			
14. นิสิตเห็นว่าการฝึกทักษะการเขียนเช่นนี้มีประโยชน์ และมีคุณค่าต่อการเรียนวิชาอื่น			
15. วิธีการสอนหรือความสามารถในการอธิบายของอาจารย์ประจำกลุ่ม ให้นิสิตเข้าใจแบบฝึกหัดแต่ละเรื่องมีความเหมาะสม			
16. การเปิดโอกาสให้อภิปราย หรือแสดงความคิดเห็น			
17. การตรงต่อเวลาในการตรวจ และคืนงานของอาจารย์ประจำกลุ่ม			
18. ความกระตือรือร้นในการตรวจวิจารณ์ของอาจารย์ที่มีต่อแบบฝึกหัด			
19. ความเป็นธรรมชาติในการตรวจและให้คะแนนนิสิตในกลุ่ม			
20. นิสิตสนใจเข้าเรียนสม่ำเสมอ			
21. ความตรงต่อเวลาของนิสิตในการเข้าเรียน และการส่งงาน			
22. นิสิตปฏิบัติตามคำแนะนำของอาจารย์ประจำกลุ่ม			
23. ความพยายามของนิสิตในการเรียนรู้ ฝึกฝน และแก้ไขข้อบกพร่อง			
24. โดยสรุปนิสิตพอใจกับการเรียนการสอนที่เป็นอยู่			

ความคิดเห็นอื่น ๆ (เช่น ประเภทบทความ อาจารย์ผู้สอน วิธีการเรียนการสอน และอื่นๆ)

.....

ภาคผนวก ง
การตัดเกรดวิชาทักษะการค้นคว้าทางสังคมศาสตร์

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การตัดเกรดวิชาทักษะการค้นคว้าทางสังคมศาสตร์*

เนื่องจากลักษณะชั้นเรียนของวิชานี้ มีการจัดแบ่งเป็น 2 ส่วนใหญ่ ๆ คือ ห้องเรียนรวมของนิสิตทั้งชั้น 229 คน และห้องเรียนย่อย ซึ่งจัดแบ่งนิสิตจำนวนดังกล่าวออกเป็นห้องละประมาณ 13-20 คน จำนวน 15 ห้อง และกระบวนการประเมินการเรียนรู้ของชั้นเรียนทั้งสองแตกต่างกันตรงที่ การประเมินการเรียนรู้ในห้องเรียนรวมกระทำโดยผู้สอนท่านเดียว ส่วนการประเมินการเรียนรู้ในห้องเรียนรวมกระทำโดยผู้สอนประจำห้อง 15 ท่าน ซึ่งแม้มีการระบุหลักเกณฑ์ในการประเมินไว้ร่วมกันก็ตาม แต่ก็ยังมีการผันแปรของการประเมินที่แตกต่างกันออกไปอยู่บ้างในกลุ่มผู้สอนประจำห้องทั้ง 15 ท่าน

เพื่อลดการผันแปรของการประเมินที่แตกต่างกันในกลุ่มผู้สอนประจำห้องเรียนย่อย 15 ท่าน และเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมต่อนิสิตทั้ง 15 กลุ่ม การดำเนินการตัดเกรดผลการเรียนรู้ในวิชานี้ จึงกระทำตามวิธีการซึ่งเป็นมติของที่ประชุมครั้งที่ 20/2542 เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ 21 ตุลาคม 2542 ดังนี้

1. ลดการผันแปรของการประเมินที่แตกต่างกันในกลุ่มผู้สอนประจำห้องเรียนย่อย โดยแปลงค่าคะแนนดิบ (คะแนนเต็ม 50) ของทั้ง 15 ห้องเรียนย่อย เข้าสู่คะแนนมาตรฐาน Z (Z-SCORE) และ T (T-SCORE) หนึ่ง จำนวนนิสิตของทั้ง 15 ห้อง กำหนดให้มี 228 คน แยก 1 คนที่ไม่เคยส่งรายงานเลขออกไป ทั้งนี้ เป็นไปตามมติของที่ประชุมครั้งก่อน
2. ดำเนินการแปลงค่าคะแนนดิบ (คะแนนเต็ม 50) ของห้องเรียนรวม 228 คนให้เข้าสู่คะแนนมาตรฐาน Z และ T เช่นเดียวกัน เพื่อให้เป็นหน่วยคะแนนแบบเดียวกันกับข้อ 1 และเพื่อรวมค่าคะแนน T ส่วนนี้ซึ่งเป็นของห้องเรียนรวมเข้ากับค่าคะแนน T ของห้องเรียนย่อยตามข้อ 1
3. ผลการดำเนินการตามข้อ 2 ปรากฏเป็นค่าคะแนน T รวมของทั้งชั้นตามเอกสารหมายเลข 2 ประกอบการประชุมครั้งที่ 20/2542 ซึ่งที่ประชุมได้ร่วมกันพิจารณาแล้ว มีมติให้นำไปใช้เป็นค่าคะแนนในการตัดเกรด
4. การดำเนินการตัดเกรด โดยอาศัยค่ามัธยฐาน (MEDIAN) (จากค่าคะแนน T รวมของทั้งชั้น 228 คน) กระทำตามวิธีการของ Dewey B. Stuit ซึ่งมีปรากฏในหนังสือของ บุญธรรม กิจปริดาภิวัตน์, บก. 2521, คู่มืออาจารย์ : การวัดและประเมินผลการศึกษา, กรุงเทพฯ : กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล, หน้า 96-103

ขั้นตอนการตัดเกรดตามวิธีการของ Dewey B. Stuit กระทำดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 เรียงค่าคะแนน T รวมของนิสิตทั้งชั้น 228 คน จากมากไปหาน้อย

ขั้นตอนที่ 2 หาค่ามัธยฐาน (MEDIAN) ของคะแนน T รวมของนิสิตทั้งชั้น กระทำโดยเลือกค่าคะแนน T รวมของนิสิตรายที่อยู่ ณ จุดกึ่งกลางของ 228 คน คือของคนที่ 114 และ 115 ซึ่งได้ค่าคะแนน T รวมเท่ากับ 50.71 และ 50.68 ตามลำดับ

$$\text{ค่ามัธยฐานของคะแนน T รวมอยู่ที่ } (50.71+50.68) / 2 = 50.695 \text{ หรือ } 50.70$$

ขั้นตอนที่ 3 หาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (STANDARD DEVIATION) ซึ่งเป็นตัววัดการกระจายของคะแนนสำหรับการจัดแบ่งกลุ่มเป็นสัญลักษณ์ต่าง ๆ ของคะแนน T รวม โดยหาผลรวม (E) ของคะแนน T รวม (x) ของนิสิตที่อยู่ในลำดับสูงสุด (h) 1 ใน 6 ของนิสิต 228 คน ซึ่งก็คือของนิสิตจำนวน 38 คน

$$E_{xh} = 2322.52$$

และหาผลรวมของคะแนน T รวมของนิสิตที่อยู่ในลำดับต่ำสุด (l) 1 ใน 6 ของนิสิตทั้งชั้น คือ 38 คน

$$E_{xl} = 1424.97$$

ใช้สูตรหาค่า S.D ซึ่ง $S.D. = \frac{E_{xh} - E_{xl}}{N}$ (N คือ จำนวนนิสิตในชั้น 228 คน)

$$N/2$$

$$\text{ค่า S.D.} = 897.55 / 114 = 7.87$$

ขั้นตอนที่ 4 ดำเนินการตัดเกรดโดยหาตำแหน่งค่าสุดของสัญลักษณ์ หรือเกรด A โดยใช้สูตรคะแนนต่ำสุดของเกรด A = ค่ามัธยฐาน + (ค่าขีดจำกัดล่าง คูณ ค่า S.D.)

ค่าขีดจำกัดล่าง (Lower Limit Factor) คือค่าที่ต้องเลือกจากตาราง มีค่า 0.7, 0.9, 1.1, 1.3, 1.5, โดยค่า 1.5 จะเป็นค่าขีดจำกัดล่างของเกรด A ตามโค้งปกติ (บุญธรรม, หน้า 106) และกลายเป็นค่าคะแนนมาตรฐานไปด้วย (บุญธรรม, หน้า 104-106) ซึ่งค่า 1.5 นี้ถือได้ว่าเป็นการตัดเกรดแบบใช้ความเข้มงวดมากเพื่อให้ A มีน้อย (บุญธรรม, หน้า 110)

การเลือกค่าหนึ่งค่าใดมาเป็นตัวคูณกับค่า S.D. จะทำให้จำนวนผู้ได้เกรด A และเกรดอื่น ๆ ผันแปรไป เช่น ถ้าเลือกขีดจำกัดล่างที่มีค่าต่ำ เช่น 0.7 เมื่อคูณเข้ากับค่า S.D. จะทำให้คะแนนต่ำสุดของเกรด A ต่ำ และทำให้ผู้ได้เกรด A มีจำนวนมากกว่าการเลือกขีดจำกัดล่างที่มีค่าสูง เช่น 1.3 หรือ 1.5 ซึ่งจะทำให้ผู้ได้เกรด A มีจำนวนน้อยลงตามลำดับ

อนึ่ง เมื่อเลือกขีดจำกัดล่างของ A ต่ำ ก็ทำให้คะแนนต่ำสุดของเกรดอื่น ๆ ไปจนกระทั่งเกรด D ต่ำลงไปด้วย ซึ่งจะมีผลให้ผู้ได้เกรด F มีจำนวนน้อยลง

รายละเอียดของการเลือกค่าขีดจำกัดล่างหลายตัวเลือก เช่น 0.7, 0.9, 1.1 และ 1.5 ได้ยกนำเสนอไว้ในส่วนผนวก

ขั้นตอนที่ 5 ผลการเลือกค่าขีดจำกัดล่างของ A ที่เหมาะสมที่สุด คือ 1.3 ซึ่งปรากฏผลการตัดเกรด ดังนี้

คะแนนต่ำสุดของเกรด A คือ $50.7 (\text{ค่ามัธยฐาน}) + (1.3 \times 7.87) = 60.93$ มีจำนวนนิสิตที่ได้ A จำนวน 16 ราย

ขั้นตอนที่ 6 คะแนนต่ำสุดของเกรด B+, B, C+, C... หากทำได้โดยนำคะแนนต่ำสุดของเกรดก่อนหน้าลบออกด้วย ครึ่งหนึ่งของค่า S.D. ผลของการตัดเกรดต่าง ๆ ที่ต่ำกว่า A มีดังนี้

คะแนนต่ำสุดของ B+	=	$60.93 - (1/2 \times 7.87 = 3.94)$	=	56.99	มีจำนวนนิสิต 30 ราย
คะแนนต่ำสุดของ B	=	$56.99 - 3.94$	=	53.05	มีจำนวนนิสิต 41 ราย
คะแนนต่ำสุดของ C+	=	$53.05 - 3.94$	=	49.11	มีจำนวนนิสิต 45 ราย
คะแนนต่ำสุดของ C	=	$49.11 - 3.94$	=	45.17	มีจำนวนนิสิต 33 ราย
คะแนนต่ำสุดของ D+	=	$45.17 - 3.94$	=	41.23	มีจำนวนนิสิต 28 ราย
คะแนนต่ำสุดของ D	=	$41.23 - 3.94$	=	37.29	มีจำนวนนิสิต 19 ราย
คะแนนต่ำสุดของ F	=	ต่ำกว่า 37.29			มีจำนวนนิสิต 16 ราย
รวมจำนวนนิสิตทั้งชั้น					228 ราย

ค่าขีดจำกัดล่างของ A ที่ 1.3 มีความเหมาะสมที่สุด เพราะทำให้ผู้ที่ได้เกรด A 16 ราย มีจำนวนใกล้เคียงกับผู้ที่ได้เกรด A ของปีที่แล้ว จำนวน 15 ราย

ข้อสังเกต ปัญหาเกรด F การปรับเกรด F เข้าสู่เกรด D และการพิจารณาปรับเกรดอื่น ๆ ตามข้อมูลคะแนน

ค่าคะแนนต่ำสุดใน 228 ราย คือ 29.68 และอันดับที่ 227 คือ 31.50 ซึ่งไม่ห่างมากนักจากค่าต่ำสุดของคะแนนของเกรด B ซึ่งอยู่ที่ 37.29 จึงสมควรปรับเกรดของผู้ที่ได้ F จำนวนทั้ง 16 คนให้เป็น D แต่ติดปัญหาว่าการปรับ F ให้เป็น D ดังกล่าว ทำอย่างไรจึงจะให้คุณประโยชน์กับผู้ที่ได้เกรด D ในช่วงต้น ๆ ซึ่งมีค่าคะแนนต่างจากผู้ที่ได้เกรด F รวมเป็นถึงเกรดอื่น ๆ ด้วย ปัญหานี้ต้องย้อนไปที่พิจารณาข้อมูลคะแนนที่มีการจัดเรียงจากสูงไปต่ำว่าจะขยับขยายช่วงของการตัดเกรด D, D+ และเกรดอื่น ๆ ตรงจุดใด

จากการขึ้นไปพิจารณาข้อมูลคะแนนที่มีการจัดเรียงจากสูงไปต่ำ และพิจารณาโดยครึ่งผู้ที่ได้ A ไว้ที่จำนวน 16 คน การปรับเลื่อนผู้ได้เกรดต่าง ๆ จาก B+ ถึง D โดยไม่ให้มี F กระทำได้แบบอัตวิสัย (Subjective) โดยดูที่ช่วงห่างมากที่สุดของค่าคะแนนระหว่างเกรดต่าง ๆ และให้ผลดังนี้ B+ 39 ราย B 40 ราย C+ 56 ราย C 37 ราย D+ 26 ราย D 14 ราย F ไม่มี การพิจารณาแบบอัตวิสัยนี้อาจทำให้เป็น Intersubjective หรือแบบสหอัตวิสัยได้ ถ้าอาจารย์ผู้สอนทุกท่าน เห็นสมควรพิจารณาร่วมกัน แต่ถ้ามองไม่ดีกระทำได้กล่าว ก็ปรับเกรด F ให้เป็น D ได้เลย แล้วค่อยให้เหตุผล

สุชาบ ศรีรัตน์

26 ต.ค. 42

(* ขอขอบคุณ คุณณาลิณี, คุณรัตนาวดี และคุณอรพินท์ ที่อุทิศส่วเวลาช่วยจัดเรียงคะแนนของนิสิต ทั้งชั้น 228 คน จากมากไปหาน้อย)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก จ

ความคิดเห็นของ รศ.ดร. วิภาวรรณ ตูยานนท์ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาทักษะ
การค้นคว้าทางสังคมศาสตร์ ปีการศึกษา 2541

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

